கடவுள் துணை.

பெரியபுராணத்துள்

அறுபத்துமூன்று நாயனமார்களில் ஒருவராகிய

திருநாளைப்போவார் என்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

சிதம்பரக்கும்மி.

இவை,

ஆனைதாண்டவபுரம்

பாரதி-கோபாலகிருஷ்ணையரால்

இயற்றப்பட்டு,

திருமழிசை,

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டதை,

ஐதீகப்படி வெளிதகிராப் படங்களுடன்

சென்னை-குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920

இதன் விலை ரூபா—1

மயிர்வளரும் பரிமளத்தைலம்.

இந்தத் தைலத்தில் கொஞ்சம் கையில்விட்டுத் தேய்த்து தலையில் தடவிவர மயிரின சிவந்தநிறம், சுண்டு மயிர்வெடிப்பு மயக்கம் தலைசுழற்றல் முதலிய பித்தசம்பந்தமான வியாதிகளையும் கண்ணெரிவுமுதலிய நேத்திரவியாதிகளையும் கண்டித்து மயிரைக்கறுமையாயும் செழிப்பாயும் அடர்த்தியாயும் வளரச் செய்வதோடு, சுகந்த வாசனையையும் மயிர்க்கால், கண், மூளை, இவைகளுக்கு குளிர்ச்சியையும்கொடுத்துப் பித்தசாந்தி செய்து இரவில் சுகமான நித்திரையைக் கொடுக்கும். இவை நாளடைவில உபயோகித்துவந்தால் பித்தத்தால் நரைத்தமயிர்களும் கறுக்கும். இதை ஒருதடவை உபயோகித்தவர்கள் மறுபடியும் இதை கைவிடார்களென்பது திண்ணம் ஸ்திரீகள் புருஷர்கள யாவரும் உபயோகிக்கலாம் இந்த தைலத்திற்கு வேறுசில எண்ணைகளைப்போல மயிரை உதிர்த்தல் முதலிய கெட்டகுணங்க ளில்லையென்று உறுதியாய் சொல்லுகிறோம்.

இதன் விலை ரூபா 1.

எமது கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணு தபால் ஸடாம்பு அனுப்பினால அனுப்பபபடும.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

பிரமபூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு,

மதராஸ்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்தனார்சரித்திரவரலாறு.

திருவெண்ணீறுதரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன் திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது அது, பெரியோர்கள் பரிசுத்த மனம்போலும், படிகம்போலும் பலவிலகிற புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டொருவடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது அதில், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களின்தொனியும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யாளிகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடாது தொனிக்கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் சிரமாலைகளும், கற்பகமாலைகளும் கண்டு, பற்பலமுனிவர்கள் ளுசாவிசெய்து அம்மலைப்பக்கங்களில் நெருங்கியிருக்கின்றனர் அது அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர் கருடர், கின்னரர், கிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள் போகபூமியர் என்னும் பதினெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல், கோடிசூரியர் பிரகாசிப்பதுபோலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயின் முதற கோபுரவாயிற் காவற்றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர், பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத் தலைவர் இவர், உடைவாளும் திருப்பிரம்பு பெற்றுக் கைலைமைக் காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவருக்குமேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புமுடையவர் இவரால், இராப்பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையெனனும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், எச்சமயத்தினும் மேலான சமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர், கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளால் தீட்சை செய்வித்தவர், இறப்பற்றிருக்கின்றவர், சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற் கடலைக்குடித்தவர், சிவனிடத்திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தமமிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமையத்தில், அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ்சூரியகிரணங்கள் ஒன்றுகூடித் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந் திரண்டுதோன்றி அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரணமென்னவென்றுகேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார் தென்றிசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகின்றார் என்று இருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையைநோக்கி வந்த

னஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்குமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியர் துதிக்குமபோது மற்றவர்கள், தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகநீருமபடி அம்முனிவரைப் பணிநது கேட்கத தொடங்கினார்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவபிரானுடைய திருவடிகளையனறி மறறொருதெய்வத்தையும வணங்கமாட்டீரே இபபொழுது வணங்கவேண்டிய காரணமெனனவென்று முனிவர்கள்கேட்க உபமன்னியா சொல்லுகின்றா, கேளுஙகள் முனிவாகளே ? பரமசிவன தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், தெருவெண்ணீறறினையும் அணிகின்றவா எள்ளிட விடமில்லாது கொளளிடநதிசூழ்ந்த சோழவளநாட்டிலிருக்கும மேறகாநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவா குலததில் சேறறிற்செநதாமரை யுற்பவமானாற்போலும் நநதனரென்பவ ரொருவர்பிறந்தா. அவா விவேகசூட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிய காணியாட்சியும், சிவபணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடியாரைக்காணுங் கண்காட்சியும உடையவா. இவர், குலாசாரத்தன்மையுஞ்செய்துமலர்பெய்து தானுசிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும்பேரிகை மததளங்களுக்குத் தோலுமவாரும யாழுக்கு நரமபும், சுவாமிககுக கோரோசனையும முறையாகவும், இறையாகவுங கொடுத்துவருவா சிவாலயத்தில் அந்திசநதியிற்போய் தூரத்திலிருந்து மனஙகசிநதுருகிச சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில, திருப்புன்கூரில பரமசிவனை ததரிசிக்க ஆதனூரிலிருநது வநது திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிஙகதரிசனைகாண ஆவலாகவும், காதலாகவும வணஙகிபபாடுகையில, பரமசிவனா சந்நிதிக்கு முன்னிருககும நந்திதேவரை விலகுமபடிசெய்து காட்சிகொடுததருளினா.

நநதனா சுவாமி தரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளததைககண்டு (அதைப பெருஙகுளமாகவெட்டித்) தம்முடைய ஆதனூரெனனுஞ் சேரிககுபபோனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வலஞ்செய்து தொழுதுகொண்டு சிதமபரததிற்குச் செல்ல மனம்வைதது தமமுடையசாதி கோயிலுக்குபபோக யோககியமில்லையென்று விசனமடைநது நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லியிருந்தாா சிவபணிவிடையாலுந் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதியருத்தரவு தடையினாலும போகக்கூடாமல அனேகநாட்கள் சென்றபடியால, அவருககுத திருநாளைபபோவாரென்று பெயர்வந்தது. அதனபிறகு, திருநாளைப்போவார் சிதமபரம்வநததும் சுவாமி அவருககுக் காடசிதநததும் ஆகிய சரிததிரங்களை உபமன்னிய மகாமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும பேரானந்தமடைந்தனர் .இதனடியில்வரும் நொண்டிச்சிநதினல் ஷ சரித்திரவிவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம.

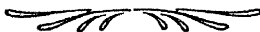

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கற்பகவிநாயகர்துதி

காப்பு வெண்பா

கந்தன்றலையரித்த காதலனாபேறுபெற்ற
நந்தன்சரிததிரத்தை நாணியமபச-சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளாகறபகததாள்
அல்லுமபகற்றுணையே யாம்

முக்குறுணிவிநாயகர்துதி

விருத்தம

நநதனிகரத்தான் றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தனமுக்குறுணியான்றன் னளினபொற்றாள்வணங்கி
நநதன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிபபின்போர
நநதமுற்றுலகினுளுமம நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதிதோத்திரம்.

கலி-விருததம

தக்கசீரத்திகொள்ள நந்தன்சரித்திரம்
இக்கதையை யெடுத்தேயியமபிட
செக்கர்மேனியன் தில்லைசசபைதனிற்
றக்கத்தோமெனுந தாட்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமவல்லிதோத்திரம

விருததம

பாம்பினைததந்தையாகப படைததுபபின்பெவருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருடபாதமேததிப
பாமபினிறபுலியும்பாம்புமபாாத்திடநந்தனாக்கன
பாமபடிமுததிதநத பழஙகதைபபகருவேனே

சுபபிரமணியா தெயவானை சரஸ்வதி
இலக்குமி-விஷ்ணு-இவாகளதுதி

விருததம

சசசிதானநதசதாசிவனருளைசசாரநத நிததியானந்தநநதன
உசசிதக்கதையைகீாததனையாக வுலகெலாநதுதிததிடசசொல்ல
அசசிலைவேற்கையறுமுகனதெய்வ யானைசெஙகலைமகள்மாலை
பசசைமான்மறறுமபாவியதேவா பாதபங்கயமபணிகுவனே.

திருததொண்டாமுதலியதில்லைமூவாயிரவாதுதி.

விருததம

வாதவூரடியாரோடு மறறுமபததுமூவா
பாதமேவணஙகிததில்லைப பதிதனிலுறைமேவும்
போதமூவாயிரத்தோா பொனனடிககமலமுனனி
யோதுநநதனாசரிதை யுரைததிடததுணிநததாமே

அவையடககம

விருததம்

சிற்பிகள்காண்போாசிநதையுமுவககச செபபுநல்லினபுறததீட்டும
விறபனஙகணடவறிவிலானெழுதும விதமெனமுத்தமிழெனனுஞ
சொற்புகழ்கல்விததுறையெலாநதெரிநத தூயநறபுலவர்முனக்ருதி
பொறபுறவிசைககுஙகீாததனமிதனைப் புவிமிசைமதிபபாகளமமா.

விநாயகாதுதி.

இராகம-மோகனம-ஆதிதாளம.

பல்லவி

கணநாதாசரணம காததருள்
கணநாதாசரணம்

அநுபல்லவி

பணமார்சேஷன்றுங்கியபாரமீதினிலே நேருங்
குணமாநந்தனசரித்திரங்கூறகிருபைக்கண் பாருங் (கண)

சரணங்கள்

சொல்லும்பரணவமூலா தூயவேதாந்த நாதா
துலங்குமுனிவர்மனத்துகளறுத்தருட போதா
நலமோதகமுதல்நாடிநுகாவி ஞேதா
நாயேனசொலுந்தமிழைநாடிரக்ஷிக்குந் தாதா (கண)

அம்பரமானமனறுளாடும்பர னளிகக
அரைகொடியினிலவலமாகிமனங் களிகக
உம்பர்பிரானுகந்துவியாமாங்கனி யளிகக
உளந்தளராமலுணமுதலவாதுய ரொளிகக (கண)

தேஜோங்குநவரதநசிகரமேலேகோ புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவாகுண்ட லாதர
பூஜித்தவாக்குவரம புரிந்தருளு மாநார
பூமிசைநாடகஞ்செய புநிதவோ மரகர (கண)

புராணிகாசொல-விருத்தம.

வளம்பெருந்தருமமோங்கியளாத
ணூரினிலவாழுந்திடுமபுலையா
உளமகிழுந்தெங்களகுடிபபெயாவிளங்க
வுதித்தநறறீபமேமணியே
களங்கிலாககதிரேயெனபபுகழ்நதோதக
கதித்தசீரநந்தனூசரித்ம
விளம்பிடமுதலிறபேருடையமபடித்து
மேனமையுமிகபபடைத்தனனே.

தோடயம

இராகம-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளாதருமாத ணூரா - செறிபுலைகருடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனர்ப பேரா - சரித்திரமதனைசசொலவே-ஆ-ஆ
அருள்வளாகஜமுக சாமி - அமபிகைதந்தருளுஞ்சாமி
அங்குசககரதல சாமி - அமாயத்தாணிதந் துணையே-ஜெ
வணடணிமாமலாத தாரன - மணடமைவாழ்ததியதீரன
அண்டமெளியற்கு தாரன - மன்னுங்கதைதசொலவே-ஆ-ஆ

ண்டரீகபுரத் தீசன் - புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன் - தாமரைத்தாள்கடுணேயே - ஜெய

மங்களம்.

விருத்தம்

சங்கரன்றனக்குசண்முகன்றனக்குமசதுர்முகப்பிரமனூர்தனக்கும்
பஙகயமாற்குமவாமனேயாட்கும பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்டவசுக்களானவாக்கும் சதுாமறையோதுமநதணர்க்கும்
பொங்கியமூவாயிரநநதனூக்கும் பொதுப்படமங்களமபுகல்வாம,

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி

ஆதிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம்-எங்கள்
ஆநந்தநந்தனூர்க்கு மங்களம்.

அநுபலலவி.

பாதிமதிநதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும் (ஆதி)

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண் ணூக்கி
சிலைவளைததபரசுராமன்கொவததைப் போக்கி
மலையைச்சுமநதுபெருமடுவிலொருகாற் றாக்கி
மாநடனஙகள்செயத மாயமானினேயெய்த (ஆதிமத்)

குருபரநாதருக்கும குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களிததவ ருக்கும்
உம்பாகோனுக்குகந்த வுயராசினேததநத (ஆதிமத்)

சககரைமுக்கணியவல் தனிநுகா நாதருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ சகலவசுக் களுக்கும
பக்குவமாகவிதைப பாடுஞசங்கீத ருக்கும
பார்மகட்குமபங்கயப் பாவையர்க்குமவிஜய (ஆதிமத்)

பெரியபுராணசசெய்யுள்-விருததம்.

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன்றுசிவவே
தியாரனேவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு
குரைகழன்மாமாததிரரொன்றறுவர்முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

ரிருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
ரிருவாசாலியாகுயவர்தயிலவிணையாளர்
பரதவர்சான்றாவண்ணாசிலைமறவர்நீசர்
பாணரிவரேரொருவராமபக்ருங்காலே

உபமன்னியபகவான்

ரிஷிகளுக்குச் சொலலிய வசனம.

இவ்வுலகில், பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுககுளளே மிகவி சாரமாகிய பரசிவபதநதியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பகதவிலாசததை (உபமன்னியபகவாஞனவா) அநேகரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகின் றார. (பெரியபுராண) மென்று சொல்லபாட்டநூல சேக்கிழார் சு வாமிகளாலே செய்யபபட்டது ஸ்காநத புராணத்திலும, இன்ன மனேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிற கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடிததது போலச சிலது கீர்த்த னஙகளினுலும், விருத்தங்களினுலும, சிவபததாகள் சரித்திரங்க ளைக் கொண்டாடுவதுபோல உளறினேனென்று (ஆனைதாண்டாபு ரம்போல கிருஷ்ணையன) பெரியோா அடிவணங்கி ஆனந்தம் பெரு கிச் சொல்லிய (திருநாளைப்போவார் சரித்திரததை யாவரும வின விக்கேட்கும்படி சிரம்வணங்கி விளுவினேன், பாகவதம், பகவற்கீ தை சிவரகசியம், ஸ்காந்தமுதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சா ஸ்திரஙகளிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவபகதி பண்ணுமல், இச் சுரவேத பராங்கதனுயிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும், பரம சிவபாதாரவிநத பததிபண்ணுகிறவன் பறையனுயிருநதாலும், பதி ஞன்கு லோகத்தையும் பரிசுததம் பண்ணுவானென்று (உபமன்னி யபகவான்) சொல்ல அதற்கு ரிஷிகள் சொலலுகின்றாகள் பத்தி ஞான வயிராக்கியங்களைத தெரியப்படுத்தா நின்ற வேதபுராணங்க ளைப்பாாக்க அறியாராம, அனறியில் அவ்விவேகிகளாயிருக்கிற சண் டாளர்களுக்கு எப்போது பததிவருமென்று ரிஷிகளகேட்க (உப மன்னியபகவான்) சொலலுகின்றார்

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகின்ற

நொண்டிசசிநது-இராகம-புன்னுகவராளி.

பழனமருஙகணையும - புலைப்-பாடியதுகூறைவீடுதனில், சுரை யோபடர்நதிருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பரந்தொடிவட்டபிடும-இளமபசசைபாசிளைதமே விச்சைகொண்டு,

கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழுங் - கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும்-பல - நெட்டிமிதந்திடுங்குட்டைகளில், நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு-நந்தைகடம்வலுத்திருக்கும், தோலூறுங் கேணிகளில - வெகு-தொல்லைப்படுமெவாடை சொலலறியாப், பறைமேளம் அடித்திருக்கும் - வயற் - பக்கங்களிலெமெத்த நொகசெலும்பும், கிழிந்தோல நரம்புகளும் - அவர்க-கினமிலலைசிறு மீனுலறும், தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு - அவர்-தெந்தினம்பாடுவா சுந்தரமாய், சங்குதோடுகாதணியும் - அருந் - தாவடமேயவா தாவிடமாம், மணியோ தரித்திருப்பார்-தெரு - வாசற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு, கொண்டாட்டமாயிருப்பார் - கையைக்-கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன், மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார் - பறை-வாத்தியமும் வெகுநேத்தியுடன், இருக்கும புலைப்பாடி - அதில்-ஈசன்திருவடி நேசமுடன், சாரும ஒருபுலையர்-அவர்-சாதிமுறைத்தவறுதவராம், நந்தனாரவர்பெயராம்-வெகு-நல்லவராமிந்த தொலலுலகில், அவரே சிவனடியார்-அவர்க்-காருமெதிரில்லைத் தாரணியில், கோடிகோடிசென்மங்களோ • முன்னங் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமே, அவதாரமானதுவோ-ஈசன்-அன்புபுரியும்பேரினபசுகம், கொள்ளைகொள்ளவோபிறந்தார் - திருக்-கோயிலவலம்வந்தாராவலுடன், செய்யும்பணிவிடைகள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே, மத்தளபேரிகைகளும்-இசை-வார்கொடுத்தப்புற்ந தோல்கொடுத்து, மறவாமலேதினமும்-நலல-வாசம்பெருகுங கோரோசனையும், தேவாலயங்களதோறும் - தந்து-சித்தமுருகியமதிவெள்ளம், புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று-புகலற்கரிய வொண்ணுதுகணடா, சாதியில நீசனவா - பேணிச-சாருமுறவின்முறையாருடனே, திருப்புன்கூரசெனறரனைக் - கண்டு-சேவித்திசைபாடிவைத்தபின், தில்லைசசிதம்பரத்தைக - கண்டு-சேவிக்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவே னென்றுராம - பின்னும்-நாடும்பறையாகளோடிவந்து, அண்ணே நீ போகாதே-நமக்-காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிககொளவான, பாபபாரசாதியுண்டே-அதென்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ மென்ன மாயமிது, வெனறே தடைசெய்தார்-சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிககொண்டே, அரியாதும்போலிருந்த-செம்பொன்-னமபலததாடியைக் கும்பிடவே, ஆதனூர்தனிலிருந்து-விடும்-அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித, தில்லையருகில்வந்தார்-மனங-தேறிக்கொண்டாரக் குறையாறிக்கொண்டார், கெண்டாமணியோசை - காதில-கேட்குதென்றுரதைப பார்க்கவென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தார் - கையைக்-குவித்துக்கொண்டே தனக்கயபிட

டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-தெரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன், கண்டார்களையாறி - இரு - கண்களிலானந்தம்பொங்கிடவே, நின்றார் மதிற்புறத்தே - வெகு-நேத்தியென்றாரிதைப் பார்த்ததில்லை, பணிந் தாரபரவசமாய - நல்ல - பாக்கியசாலிகளாகுமென்றார், இதுதானோ தில்லைப்பதி - என்றார் - எக்களித்தாராடிக் கெக்கலித்தார், ஐயாவுன சந்நிதியோ - நான்-ஆசைகொண்டுவந்த நேசமுடன, தெருவில பொடித்தூளை - அள்ளித்-தேகமுழுவதிலுந்தாக்குடன தரித்தார் தி ருநீறாய் - நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள பார்த்தறியும, பெரியோர்க்கு குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல, நானேபறைச்சாதி - தி ல்லை-நாதன தரிசனமாதவறாப்பு, பண்ணாப்பிப்பாவி - இந்தப்-பாரிலி ருப்பதுசீரல்லவே, என்றேகுவல் சொற்றாரம - புக்கி-ஏங்கினார் ஐயாநீ ங்கினார், ஐயாப்பெருங்கவலை - கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெ ள்ளமெனக், கண்ணீர்கரைபுரள -இரு-கைகொழுதாரவர மெய்தொ ழுதார், நீழ்புரண்டழுதார் - ஒன்றாய-சேவடிப்பிறவியிலலையோ நா தா, வென்றேதலைகுனிந்தார் - எந்தன்-பொறுமையைக்கண்டு ஆதரிக்கு ம், தெய்வங்கிடையாதோ - பாவி - சிந்தனைகாரியசித்திக்கு, வா னொறுநாப்பாரோ-விளைவில்-வாணவாசவேபோற்றுமுனைமிலா, கன கசபைநடனம - கண்டிட - காட்டக்கண்டிடநாயடியேன, வருந் திக்கதிப்பேனோ-எந்தன்-வாழ்நாளும்பீடுவீணானவே, அடடா யிதென்னவென்று-சொல்லி-அங்கபரவசமாய் ஏறிவந்தார், இரவு மபகலோயாமல - நடு-எதிர் நண்டுசிவாரமுடன, (பாலகிருஷ்ணன) பணியும - திருப்-பாதமுமள (தில்லைநாயகனே,) கனவிலுருவாகி-வ ந்து காக்ஷிகொடுத்துக கடாக்ஷித்தபின, எரியிடைமூழ்கி - வெகு- இன்பமபெருகிய அனபர்துதி, வேதமுனிவடிவாய்த - தில்லை-வேதி யர்கண்டிரு கைதொழுதார், அங்கமபுளகிதமாயச-செம்பொன்-னம் பலத்தாடிய சமயமாயத்தைக், கண்டாரறிந்திலரால

இராகம்-யதுகுலகாம்போதி-சாப்புதாளம

பல்லவி

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்
ஆசையுடனம்பலவனடியி லிருந்தாலும (நீசனாய்ப்)

சரணங்கள்

கோதிலாத தவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி லிருந்தாலும
வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும்-மாயை
விலகாதுஒருநாளும் தொலையாதப்ப (நீசனாய்ப

களவுகுலசெய்து வந்தானும்-பழி
காரருடன் என்னேரங்கூடியிருந் தானும்
வளமறவே வாழ்வுகெட டானும்-நல்ல
மனதனவனிடமாக மறலியின்னு காது (நீசனைப்ப)
எத்தகருமங்கள் செய் தானும்-எங்கு
மிடையாத கொடையாளியென விருந்தானும்
கோத்திரக்கோத்திமிருந் தானும்-எங்கள்
பாலகிருஷ்ணன்மெச்சும் பாதமநினையாதோன் (நீசனைப்ப)

வசனம்

இப்படியே பக்திசெய்தாலபோதும மற்றசாதி வருணாசிரமங்களினாலே ஒன்றுமபிரயோசனமில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத்தை சசொல்லுகின்றார். பூர்வகாலத்திலே, தில்லைவெட்டியானென்றும கெற்றன, சாம்பனென்றும, ஆதனார்நந்திசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவாரென்றும பெயர்பெற்ற இம்மூன்றுபேர்களுந் திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்தார்கள் இம்மூன்றுபேர்களில, நந்தசாம்பனை னபல்யாத்திரம தில்லைமூவாயிரம்பேர்களும பார்க்கச சபாபிரவேசமானாரென்றுசொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும ஆனந்தமடைந்து உபமன்னிய மகாரிஷியைப பிரதட்சணஞ்செய்துப பாடிவணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஒய்சுவாமி! எல்லோரும பார்த்திருக்கையில முத்தியடைந்த திருநாளைப போவாரென்று பெயர்படைத்துப பேருபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள பிரார்த்தித்துக கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாரிஷியானவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப்பார்க்கிலும் ஈஸ்வரபக்தர்களுடைய குணங்களைச சொல்லுகிறது மெத்தவும புருஷார்த்தமென்று சொல்லத்தொடங்கினார் சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சிலதுநாள் நந்தன் சொல்லிவந்தபடியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேயமுண்டாச்சுது, ஆகிலும ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச சொன்னாலுஞ் சொல்லலாம பக்தர்களுடைய குணங்களைச சொல்ல யாவர்க்குந் தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ்சொல்லுவோமென்று மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்வடிந்து மனங்களித்துப பரமசிவனை நினைத்து வாயாலதுதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களினாலே தூண்டப்பட்டிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்தவருஷம வருஷித்தலபோல நந்தனுடைய புண்ணியசாரித்திரத்தை வருட்சிக்கத்தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்காராபரணம-ஆதிதாளம

பலலவி.

நநதன்சரிததிரமானநதம-ஆனாலுமததி
யநதமபக்திரசகொநதனு-சொலலசசொலல (நந்தன்)

நநதன்சரிததிரமவெகுஅநதனு-சிவனுருககுச
சொநதநதுலேயுமபவபநதங-கேடடபோககு (நநதன்)

ஏதுயிவனேபபோலேசாது-பூமியிலிருக
காது அரிகாது இருகாது-படைததபோககு (நந்தன்)

வாடிமனதிளகிபபாடி-அரகராவென
றுடிகனகசபைநாடிச-சேருவேனெனற (நந்தன்)

அண்டாகொண்டாடுஞசோழ-மண்டலநாதனைச்சூழக்
கொண்டமேறகாநாடடிலவிண்ட-ஆதனூரிலவாழ் (நந்தன்)

இராகம-கமாசு-ஆதிதாளம.

பலலவி

திருநாளைப்போவான-சரிததிரம
தேனிலுமபாலினுமினியதுகணடா (திருநா)

சிததமுருகிச் சிவயோகிகளுந
காததமிதுவெனறனுதினமபணியும (திருநா)

மேதினிபுகழுமாதனூாவிளஙகவநதமாதவனுசாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவனவேதகுருபாநாதனை பபணியும (திருநா)

மனதிலகுற்றமிலலாதவனிநதை வஞ்சனை மாய்கைசொலலாதவன்
கனவிலுமநினைவிலும சிவபதஙகுருபதங
கநததுறைகளிததிடப பெருததிடவரசனும் (திருநா)

சாதிமுறைமைதவறுதவன்பவ சாகரததிடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம
பொய்யிதுமெயயிது வலலவென்றறிந்திடும (திருநா)

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனறகொளளிடமபொன செழுமணிகடிரைக்கரததான்
முகநதுதரவிருமருஙகு முளரிமலாக்கையேற்கும
அகன்பணைநீரநனனாடடு மேறகாநாட்டாதனூர்

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படி
க கீர்த்திபெற்றிருககினற அமராபதி, அளகாபுரிப் பட்டணத்தை

தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி சித்திகள் நிறைந்து திரண்டசெல்வத்தோடும வேதவேதாந்த தத்து வஞானமறிந்து சாட்சாத்காரமபெற்ற வேதியரோடு மற்றமூன்றாவ ருணசிரமங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத்தி லதிகமென்றுசொல்ல பபட்ட ஆதனூரென்னும கிராமததுககு வெளியில் நஞ்சைநிலங்க ளாலே சூழப்பட்டிருககின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ சேரியை க்கொண்டாடிச்சொல்வார். ஏனென்றால், ஸ்காநதபுராணததில அ ஞசுபோககண்டததிலே சிவபக்தன்குடியிருககுஞசேரியைக கைலா சமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால், உபமன்னியபகவானமிக வுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றா

சிந்து

பழனமருஙககரையும - புலைப-பாடியதுகூரைவீடுதனில், சுரை யோபடர்நதிருககும - அதைச-சுற்றிலுமநாயகள் குலைததிருககும, பரந்தோடிவடடமிடும-இளம-பசசைபபிசிறைதமே லிசசைகொண்டு, கோழிகூவுங்கூககுரலும - பாழுங்-கொலலையருகினில வெள்ளெலும் பும், நரமபுங்குவிநதிருக்கும-பல-நெடடிமிதநதிடும குட்டைகளில, நண்டோகுடியிருக்கும - சிறு-நததைகமடம வலுததிருக்கும, தோ லூருங்கேணிகளில - வெகு-தொலலைபபடுமவாடை சொலலறியாப், பர்மபோஅடிததிருக்கும் - வயற-பக்கஙகளிலமெநத நொககெலும் பும, கிழிதத்தோலநரமபுகளும - அவாக - கீனமிலலை சிறுமீனுலரும. தெருவில்விளையாடிகொணடு-அவர-தெநதினமபாடுவா சுநதரமாய், இலுபபைமணியரையில - கடடி-இண்டந்தலைகளில பூண்டிருககும, சஙகுதோடுகாதணியும - அவருந-தாவடமேயவாதூவிடமாய், மணி யோதரிததிருபபார - தெரு-வாசறபுறநதனிலேசிககொண்டு கொண் டாட்டமாயிருபபார - கையைக - கொட்டிககொணடு தனககிஷ்ட முடன், மதுவுணடுகெககலிபபார - பற-ராத்தியமும வெகுநேநதி யுடன், இருக தமபுலைபபாடி-அதில-ஈசனதிருவடிநேசமுடன், தரிக் கும்ஒருபுலையா - அவா - சாதிமுறைறதவறுதவராம, நநதனாவாபெ யராம்.

வசனம

இவ்விதமாய்க் கடையரிருபபின வரபபினிலவாழ்வார் இபப ரிவுடன் சிவனகழறகேவிளைந்த வுணாவோடும் மககாாபதி லூறு புலமையாண்ட தொழிலனுயத்திலொப்பிய நாதனரென ஒருவரு ணடாயிருககும் புலைப்பாடியில பரமசிவன பாதாரவிநததில மிகு நத அந்தரங்கம பொருநதினவராகியநநதனர் மிகுநதபததி புரிந்தி ருநதார வீசசுடன சேறறில் விழுநதாலும பிள்ளைபபூசசிமே லொ

ட்டாது அத்தன்மைபோல், எத்தனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கர்த்தனாகிய அதனை தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில நித்தமும வைத்து உத்தமபததிபெற்றிருநதார மறறதுமறநதார் உற்றதுமுணர்நதார் இப்படியெல்லா மிருநதும், நலலகுண மில்லாமறபோனால், உலகம பொலலாஙகு சொலலுமலலவா

சிநது.

இவர்வெகு - நலலவராமிநதத் தொலனுலகில, அவரேசிவனடியார

வசனம.

என்று ஆசசரியஙகொணடு சொன்னபடியினாலே, இவரைப போல பததிமாாககததில மிருநதவராயிருநதவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார் என்று இணைசொலலபபோகா தனைகடநத பரமசிவபததனென்று சொலலபபடும.

சிநது

அவாக - காருமெதிரிலலைத தாரணியில, கோடிகோடிசென்மங்களோ - முன்னங - குறறமறசெய்த நறறவமே, அவதாரயானதுவோ - ஈசன்-அன்புபுரியுமபேரினபசுகம, கொளளைகொள்ளவோபிறநதார - திருக - கோவிலவலஞசுழன் ருவனுடன், செயயுமபணிவிடைகள.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருததம

ஊரிலவிடுநதுயபாறைக்துடவை யுணவுரிமையாகக்கொணடு
சாரயிலவருநதொழிலசெயவாாதலைநின்றாதொண்டினுறை
கூரியலையமூாகுடிமிடையணைணலநோயிறெறும
பேரிகையேமுதலாயமுகககருவிபிறவினுககும
போரவைதநோலவிசிவாரெனறினையனவுமயாகனுரிசை
நோவைததவீணைகளும யாழுககுநிலவைகயார்
சொவுறறதநதிரியுந தேவாபிராாவாசனைகட
காாவததினுடல கோரோசனையுமிவையளிததுள்ளார

வசனம

இநதபபிரகாரம நநதனார சிவஸதலங்களதோறும போயப சுவாமியைத தோததிரஞசெயகிற தெபபடியெனறால்,

இராகம-காமபோதி-ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

செநதாமரைமலாருறோடை கனுந சோலையுந
செறிநதமாதாக ... ளாட டம-சிறநதவேனா
காலததிராஜுாசரி ... கேகோலாராசனைமற
... நதொழிநதா ... மனா ... ம

சிவசரவணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார மாக-வந்தசீகாழி
புவனரட்சகனதிரு நீலநாயகியையேத்தி
பூரித்தாரவெகு வாக
ஒருபொற்புரமதி லோங்கியமாயூரத்
லவந்தவிஸ்வநா திசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிக்கரு தோலநரம்பினைவதந்தா
ருலகிற்புகழவுந்தன பெயரை
உமையொருபாகத்தி னுயர்ந்தபரன்றரும
னொருபசுவுங்கன ருக-மாயவேடன
சமைந்துமபினமனுநீதிசசோழன் நன்கருக்காட்சித்
தந்தவாரூரசென்றான பாக

வசனம்

பின்னும் நந்தனார் தாம்செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர் பூலையரானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து தடிவிழுந்ததுபோல உடலப்பணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டுமயிர்ச்சிலிர்ப்பக் கண்ணீர் ஆறாய்ப்பாயக்குளறி உரைதடுமாறி ஒருதரம்புகழ்ந்து ஒருதரந்தொழுது எக்களித்துநெக்கலித்து ஒருதரஞ் சிரித்து ஒருதரம்வெறுத்துச்சுகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்டமெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம்பெருகிக்கள்ளங்கருகிச்சிவனே சிவனேயென்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி கால்வலிக்கக்கூத்தாடி நிறபவரொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமை போல் கண்ணிமையாமல வாயசையாமல் கைகாலசையாமல் காலெழாமல் வாயசையாமல் ஓசை தெரியாமல அலையடித்தோய்ந்த கடல் போலநிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந் தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்துகொண்டு வந்தபணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார்கேட்கக் கும்பிடுபோட்டுச் சொல்லுவார்

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்குமவீணைக்குமநல்ல விறுக்கிக்கட்டுமவிசை வாரிருக்

பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன பெருமையைக்கொண்டாடித்தினமும்
சிறுநைகின்றதிலலைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட வாரிருக்

சிறியவனுன்சாதியொன்று மறியாதவனேழை-சிவ
பெருமானுக்கடியேன்செய்யும பணிவிடையிது வாரிருக்

சிந்து

செய்யும்பணிவிடைகள்-ஈசன்-சிந்தையகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே
பந்தளபேரிகைக்கும்-இசை - வார்கொடுத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து
மறுவாமலே தினமும்-நல்ல-வாசம்பெருகுங்கோரோசனையும், தேவா
லயங்கள்தோறும்-தந்து - சிந்தமுருகிய பக்திவெள்ளம், புண்டோ
கரங்குகரை-என்று - பேதமறியவொண்ணாதுகண்டீர், சாதியில நீச
னாவ.

வசனம்.

இப்படிப்பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடையவரலாறதென்றால்,

இராகம்-[illegible]-ஆதிதாளம

ஆதனூரிலொருவேதியப்பறையனே அடிமைசாம்பப்பறையன்
சூதுவாதுமொன்றுந்தெரியாதவன பரிசுத்தமானமத்தன
கோவிலாததங்கள்சாதியாசருக்குச சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக்கண்டுவருவோமென்றார்

வசனம

நந்தனா சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதி
யாரைக் கூப்பிடுகின்றார

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி

பவமயங்களைப்போக்கி-அவர்
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த — சிவலோக

சரணங்கள்

ஆறுபாசுகத்தைநினைந்தோம ஆரணதிருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமீது கானலைஜலம்போலேயெண்ணி — சிவ
ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமினி யறிவுக்கறிவையிழந்தோம
பாசமகலவழிதேடாமல பயந்துவிகற்பபாவியானோம — சிவ
மானிடசனமங்கொடுத்தானைவருந்தக்கரங்களளித்தார
?னும்பாலுமபோலேசென்றுதொடியிலநின்றுக்கொண்டு — சிவ

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண்மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந்தம்பணிகள் வேண்டினவைசெய்வதற்கே
அருத்தியொடு [illegible] நீங்கிப்போய்
வருத்தப்புறங்காதலொடு வந்தணைந்தார் நந்தனார்

வசனம்

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெடுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களுக்குமுண்டான வாக்குவாதம்

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால் பாவமேயென்றார்

நந்தன்-தெருநின்றாலிருந்து போவோம் வாரும் வாருமென்று வருந்தியுமழைத்தார்

அவர்கள்-பொறும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏரிக்குப்போவோமென்றிவரையுமழைத்தார், சேரியைநீங்கியருக்குச் சிலதுபோனார்

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தார் நந்தனைமாரிபோல ஞானமாகக்கமபொழிந்து, தவமுனிபோலே தானங்கேநின்றார்

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார் நந்தன் வெறுங்கையோடே போகலாகாதென்று

வாருடன்தோலும்வரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள சீரிதுவென்றார்

நந்தன்-வந்தடியவருக்குப் பத்திபெருகவே நெற்றியில் நீறிட்டார்

அவர்கள்-சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்.

இராகம்-வராளி-சாப்புதாளம்

இவர்—சிங்காரமானபள்ளுப்பாடினார்
அவர்—அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாய்வாரிக்கொடுத்தார்
இவர்—சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்
அவர்—தவமிதுவேயென்றுசரித்தார்
இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாக்காட்சிபெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்

வசனம்

இப்படி எல்லோருங்கூடிச் சிவனை அடிக்கடி வணங்கி அரகரா வென்றுரைத்திடுஞ்சத்தம் பரமனேயறிவார், இப்படி நந்தனார் பதினொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர் வந்துசேர்ந்தார்

சவாயி

நலமவந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலமவந்துதெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலமவெந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்

வசனம்.

அந்தத்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்திமறைந்திருப்பதால், நந்தனார் துயரமடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்

அரகராதிரிபுராந்தகஜீவாதரவெங்கள்
அம்பிகையொரு பாகா
நிரந்தரமாயெள்ளுளெண்ணை போலவிருந்து
நினைபவர்க்கருள் போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலநமசிவாய
விளங்குமவேத முடிவே-நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
மானுமழுவுந்தமருகவாகுவலயமும
மருவுஞ்சூல பாணி-எளி
யேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட
னெழுந்தருள்வீரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனமமருவுமிடபதேவா
மறைந்திருக்கநினைக காரணமே
என்னவினைசெய்தேனோகண்பெறறபாவந்தானோ
இதயத்திலமகிட்சி பூரணமே

சவாயி

சிவலோகநாதன திருச்சந்நிதானம
மலையாகிநந்தி மறைததிடுகின்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்

வசனம

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருமறைத்து திருக்குதே-மலைபோலே
ஒருமாடுபடுத்து திருக்குதே வழி

பாவிப்பறையனிந்தவூரில் வந்துமிவன்பாவந்தீரேனோ உந்தன்
பாதத்திலசேரேனோ பெறேனோசிவலோகநாதாமாடு வழி

தோடியிலநின்றுதெரிசித்தநாளும்போதும்கோவிலவரமாட்டேனோ
ஐயே ஓரடிவிலகினாலபோதுமங்கேநின்று
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றேவிலகாதோமாடு வழி

வசனம்

இப்படி நந்தனார் தரிசனங்காணா ஓயாமல மனவருந்துமபோது
சுவாமி நந்தனார்மீதிரங்கி நந்தியை விலகச்சொன்னார்

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

சீரேறுமிசைபாடித்திருத்தொண்டர்திருமாயி
னேரேகும்பிடவேணுமெனநினைந்தார்க்கதுநேராகக்
காரேறுமெய்யிற்புனகூர்க்கண்ணுதலார்திருமுன்பு
பேரேற்றைவிலகவருட்புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்

இராகம்-துக்கடா-ரூபகதாளம்

ஒருநாளுமவாராதபத்தன் திருநாளைப்போவாரெனுஞ்சித்தன்
உலகெங்குமபிரசித்தமகனேடு ஒருங்க ஏவிருந்ததுகுறைய

இராகம் அங்குசதோணி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிருமபிள்ளாய் சந்நிதானமறைக்குதாமே சற்

அநுபல்லவி.

நற்றவமபுரியுநமபிட திருநாளைப்போவாரவந்திருக்கிறா சற

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டாலதாளமாட்டோம

வேதகுலத்தைப்போற்றுறான் விருமபிவிருமபியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை சற்

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வமமுற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து சற

வசனம்.

இப்படி சுவாமி சொல்ல நந்தி விலகினார்

தாக்கடா

நந்தியுமவ்விலகிநின்றார் தன்சாமிமனதைக் கண்டார்
இவன் நல்லபக்தனென்றார் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

மற்றதெல்லாமபொறுப்பேன
முதலிருப்பு கொடுப்பேன மற்ற

பக்தனுங்குற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் மற்ற

கிடுக்கென்றவரை தூடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன மற்ற

பசிக்குதென்றுவருவைகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன மற்ற

வசனம

இப்படி சுவாமிசொல்லும்போது நந்திமனதுகலங்கி தூரவிலகி நின்றார்

நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்தார் கெக்கலித்தார் கொண்டாடினடித்தார் துதித்தார் திருவடியுள்ளே பதித்தார் ஏழுஞ் சிவப்ரகாசபாவித்தார்.

கடுக்கா

குதித்தார்கெக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுபாடித்தார்கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந்துடித்தார் இருதரமடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே

தாக்கடா-ஆதிதாளம

சட்டமாகசந்திதானங்கண்டுகொண்டு தட்டிணாகைகொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்தியொருவாக்குமென்று கூத்தாடியவர்பண்பாடினார்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந் தாண்டினாமெய்வேண்டினார்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை எண்ணிநாருள்ளமெண்ணினார்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப்பேசினார்
சென்மங்கெட்டதென்றுதவனை யேசினார்
இஷ்டமானதன்சனங்களோடுஅவர் கட்டிமுத்தமிட்டுலாவினார்
சிங்கக்குட்டிபோலவே தாவினார்.

இராகம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி

தெரிசனஞ்செய்தார் தேனமழைசொரிந்து
வரிசையுடன்அவர் வாழி வாழியென்று — தெரிசனஞ்

சரணங்கள்

குதித்துக்குதித்துக்கைகைகும்பிட்டுப்போட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்தன் துன்பங்கள்தீர — தெரிசனஞ்

போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பாக்கியம்பாக்கியம் பரமானந்தங்கொண்டு — தெரிசனஞ்

அச்சம்பறந்தவரறிவிழுந்தானந்த
இச்சைமறந்தவரே நாரமாய் நின்று — தெரிசனஞ்

இராகம்-அபுரூபம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சம்போ கெங்காதரா சந்திரசேகர ஹர

அநுபல்லவி.

அம்பலவாணரே — ஆதிமை நாளரே
அடைக்கலமென்றுநம்பிவந்தேன்ஆதரிப்பதுன்பாரம் சொன்னேனே

சரணங்கள்.

தாயுந்தந்தையும்நீ உன்னைத்தவிர வேறே யொருவருமில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன் பிறவியைத்
[திரும் (சம்போ)

வசனம்

தெரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடைசெலுத்தி அவ்வீதியில் மட்டையூறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்டவேணுமென்று விசாரமுற்றார் சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம் வெட்ட தாளம்போகாதென்று தம்பிள்ளையை ஆங்குப் போகச்சொன்னார்.

துக்கடா

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்

நாளைப்போவார் நீரப்பா — வென்றார்
பிள்ளையார் நானுன்றுணைப்பா வந்தே — னென்றார்
நாளைப்போவார் குட்டையைக்குளமாய்வெட்டிவே — னென்றார்
பிள்ளையார் வெட்டிமுடித்தருளினிய — னென்

நாளைப்போவார்-ஆமெதம்மட்டுமெட்டு மென்றார்
பிள்ளையார்-குளமவெட்டுவெட்டுவே னென்றார்
நாளைப்போவார்-அறபமாய்பதக்குநெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார்-அப்பனேயிதுபோதாம்போதுமென் றுரைத்தார்
நாளைப்போவார்-களித்துநிருவிகற்பமா யிருந்தார்
பிள்ளையார்-குளத்தைவெட்டுதற் கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாகிறது-கணநாயகா
தடாகமொன்றுண்டாகிறது

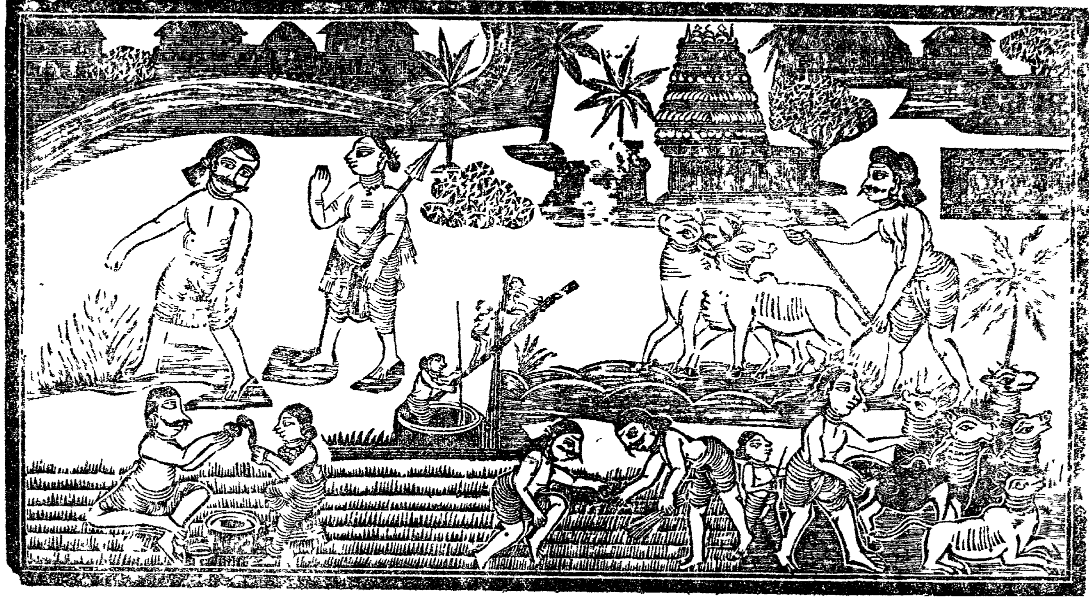
சடாமகுடதரன்-சாம்பவி யுடன்வர
சகலமுனிவர்பன்னத-தாமரையு மலர
கடாட்சமாககருகன கணபதியுடன மன்ன
காதலாலெவருநதன்ன போதயனுசிதமென்ன தடாக

சரணங்கள்

சுந்தமுலாவியதாமரைப்பூத்து கதிக்க-மிருத்திடுஞ்சேர்
கணடைவாரனுற்வைககணபங்கு குதிகக
சந்தரமிருநதடாறவைசவபுமுறிலுஞ் சூழ
ம்சாமசூரியாகளசுகமுடனவநது தாழ
விந்தையுடனேபலவேளவியநதணா செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுய்யகளங்கமில்லாமற துய்ய தடாக

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக காண-ஆம்பல்மலாநது
ஓதிமமுங்குறுகினகுலமும்ன நிா காண
சோதிமருவுநதேவ-தாருநிமலுங் கொடுகக
சுரபிக்கடுமைபயானுமசூழ்நது அங்கே அடுக்க
மாதலாகசுழலாா-மகிழநது அங்கே நீராட
வல்லினைகளுமவிட்டோட-வெல்லவர்களுங்கொண்டாட தடா

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை-சநதனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைபபூசுராகளனுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத் தீர்த்தமாகுமென் றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இனசநதனார்தரு சொநதத தடா

4

நாளைப்போவார்நிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்கண்டார்

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன் செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன் போலவே கோவிலை வலமவந்து தன்னுடனவந்த பதினருபேர்களு டன் ஆதனூர்வந்துசேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்

இத்தன்மையிசாமகிழ பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந்திருத்தில்லைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங்காதலுணா வொழியாதுவந்துதிப்ப

சிந்து.

பேணிச - சாருந்தொழினமுறையாரும்புகல, திருப்புன்கூர்ச் சென்றானை - கண்டு-சேவித்திசைபாடிபாவித்தபின், தில்லைச்சிதம் பரத்தைக் - கண்டு - சேவிக்கவேண்டுமென்றுவனுடன், நாளைப்போ வேனென்றுராம்.

வசனம்

நந்தனர் திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து ஆதனூர்வந்தநாள்முதல் ஊனுறக்கமுதலானதும் விட்டார், தில்லை யம்பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத் தலைப்பட்டார், சேரியி லுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல லுவார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பலலவி

சிதம்பரம்போவேநான்-நாளைச-சிதம்பரம்போவேநான

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறிதெளிவேன
பதங்களைப்பாடிப்பார்புகழ்தில்லைச சிதம்பரம்

சரணங்கள

ஒருதரஞ்சொன்ன லுலகங்களுய்யு
திருவிணைப்பயனில்லை எந்நாளும சிதம்பரம்

பாதிராத்திரியில பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றிவிளங்கியதில்லைச் சிதம்பரம

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும
பறையனுய்பபிறநத பாவங்களை துலையச் சிதம்பரம்

வசனம

நாளைபபோவார தனக்குத தெரிசனங இடைக்கவேணடியதற காக கற்பகபபிள்ளையாரை வேண்டுதல

விருததம

காலனுடல்பூமிபடச்சாயததிடுவான செஙகமலக்காலைதூககி
கோலமுடனடனமிடுநதனிமன்றுள்நாயகனேகுற்றநீரப
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருளபுரிவாயென்றுநறபழஙகள்வைதது
மேலைககோபுரவாயிறகற்பகத்தைசசிநதையுளளேவேண்டுவாரே.

வசனம

நநதனார் சேரியிலுள்ள புலையாகளை அழைத்துக்கொண்டு சித ம்பரமபோய்த தரிசனம பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பகதி மார்ககங்களைச சொல்லுகின்றார

இராகம-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

நாளைப்போகாமலிருப பேனோ-இநத
நாறறநரம்புமின்னஞசுமப பேனோ-நான்
நாளைபபோகாமலிருப பேனோ-இநத
நாறுமுடலைககணடுகளிப பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப பேனோ-இநத
நாளைவீணுகக்கழிப பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப பேனோ-இநத
நமனுாககஞசியோடியொளிப பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப பேனோ-சிவ
ஞானததைபபாராமலிருப பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப பேனோ-இநத
நாட்டிலிகழுஞசெனமமபடைப பேனோ-நான
நாளைபபோகாமலிருப பேனோ-தில்லை
நாதனைக்காணுமல்புசிப பேனோ-நான் (நா)

ஆநநதககளிபபு.

காணமலிருக்கலாகாது பாழுங்
கட்டைக்கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால் காணு
முத்தியளித்திடும பாதம-தில்லை
மூவாயிரமபேர்கள்பூசிக்கும் பாதம

பத்திச்சிந்தையான	பாதம்—வேத	
சாஸ்திரங்கள் நாலுந்தேடிய	பாதம்	காணு
காலனைச்சீறிய	பாதம்—சன	
சாதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய	பாதம்	
பல்பண்தேடிய	பாதம்—எங்கள்	
மாணிக்கவாசகர்பிடிக்கை	பாதம்	காணு
ஆசையைப்போக்கிய	பாதம்—பர	
பானந்தவெள்ளத்திலாடிய	பாதம்	
வாசம்பொருந்திய	பாதம்—தில்லை	
மாகாளிதாழவேதூக்கிய	பாதம்	காணு
பாலகிருஷ்ணன்தொழும்	பாதம்—காட்டில்	
பாம்புபுலிக்குக்கூத்தாடிய	பாதம்	
சோலைசிவமயமணி	பாதம்—தில்லை	
கோவிந்தராயர்தெரிசிக்கும்	பாதம்	சாணு

வசனம்

நந்தனார் சிவஞானக்கொழுமலை சாலம் வீணைகப் போககலாசாதெ னறு துணனினைத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றார்

இராகம்—பியாகு—ரூபகதாளம்

தூசகட

எல்லோரும் வாருங்கள்
சாமிருக்குது பாருங்கள் ஸ்ரீசங்கள் எல்லோரும்
நல்லோர் பணிந்திடுந் தில்லையம்பலம்
பாதம்பணிந்து கொள்ள வாரும் எல்லோரும்

சணனிரவ

வாருங்கள் பரமானந்த மிருக்குது பாருங்கள்
கட்டமெடுத்தபின்னே நமேகண்டிடீர்
விட்டமெடுத்தாண்ட மேனியன் பேரவை
பட்டமரிப்பிடத்தில் வாருங்கள் தில்லையில்
இட்டமாய்ப்பிடித்துத் தாளெல்லோரும் வாழலாம் வாருங்கள்
சொல்லொட்டாத் தில்லைச் சிற்றம்பலமென்று
பெல்லட்டா வாயைச் சாத்திக் கோரவே
நில்லொட்டா இந்த மாயப்பிறவியைக்
கொல்லட்டா சிவலோகந்தடிப்புக வாருங்கள்

கள்ளடாநம தில்லறவாழ்க்கையைத
தள்ளடாநநதன் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடா தில்லை யமபலததாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிககூத்தாடியே வாருஙகள்

வசனம்

இபபடி வாருங்களென்றழைக்கப புலையர் வராமலிருக்க நநதனார் நலலவார்ததைதசொலலிப பறையரை சிவநாமததைச சொலலச சொன்னா

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

நநதனார் - தில்லையமபலமென றுசொல்லசசொன்னார்
புலையா - கள்ளபபேசசென றுமெளளசசொன்னா
நநதனார் - சஙகராவென் றுசொல்லச்சொனனார்
புலையா - இங்கேவாவென் றுஙிறகச்சொன்னா
நந்தனா - சறமேறயாகிலுஞசிவனை ததியானமபண்ணெனறார்
புலையர் - கூத்தையோடுபாலையானமபண்ணென்றா
நநதனா - திருசசிற்றமபலமென் றுசெபிக்கசசொன்னார்
புலையா - வெறுசசகமபளமென் றுரைககசசொனனா
நநதனார் - சேரியில்நல்லகாரியமீதென்றா
புலையா - ஏரியிலநல்லமாரியீதென்றா
நநதனா - விட்டநாளநினையாம லெடடுநாளமறவாமல
நிஷ்டைபணணுதசென்மம நஷ்டமெனறா
புலையர் - விடடவிரைமுளையாமல நட்டபயிர்பலியாமல்
கெட்டுதானுல்கிராமம நஷ்டமெனறா
நநதனா - உஙகளபுலைததனமைபோகுமெனறா
புலையா - எங்களைக்கெடுததாயோபாவியெனறா
நநதனார் - தேவாதிதேவனைத்தெரிசிப்பீரெனறா
புலையர் - பாவாடைராயனைபபாவிபபாயென்றா
நநதனார் - அனததாளுமீசனுககன்புசெய்யென்றா
புலையா - இனத்தாரைநொநதவர்க்கின்பமேதெனறார்
நந்தனா - தினமுஞசிவனைப்போறறிககளிபபோமென்றா
புலையர் - பதரைத்தூற்றிநெலலையளப்போமென்றா
நந்தனா - பெண்ணுசைபொன்னுசைவிடுதலேநன்றும
புலையர் - என்னுளுமுன்னேகெடுதலையுண்டாம்
நநதனா - அப்பனேநிஷ்டமுடகாணிருபபேனென்றார்
புலையர் - கபபலோட்டியகடன்கொடடையுறறிராதென்றா

நந்தனர் - பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் - பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனர் - அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேழக்குமென்றார்
புலையர் - உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனர் - சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றுதேடுதென்றார்
புலையர் - பத்தியெல்லாமவேறுபட்டுப்பறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனர் - குற்றாலத்தீசனைக்கூவீரென்றார்
புலையர் - கைத்தாளம்போட்டுக்கத்துவீரென்றார்
நந்தனர் - தாண்டவந்தெய்வமேதந்தெய்வமென்றார்
புலையர் - தாண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர் - இஷ்டப்படிநடக்குமீசனைநதுதியென்றார்
புலையர் - கஷ்டப்படமாட்டோமகச்சக்காதேபோவென்றார்
நந்தனர் - கொண்டாடித்தெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் - பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர் - நலத்தைக்கொடுக்கவந்தாறகுருவென்றார்
புலையர் - குலத்தைக்கெடுக்கவந்தகோடாலிக்காபயென்றார்.
நந்தனர் - பலவழக்கம்நானறிவேன்பறையரேயென்றார்
புலையர் - குலவழக்கமறியாதகுருடாபோவென்றார்
நந்தனர் - காககறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
புலையர் - மூககறுப்பான்கதையைமொழிநதீரேயென்றார்

வசனம

நந்தனர் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்

வேறு

நந்தனர் - சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம
தவமேபெருமை தானசம்பிரதாயம
புலையர் - சேரியேசொர்க்கம எரியேகயிலாசம
மாரியேதெய்வம மதசம்பிரதாயம
நந்தனர் - படிப்பதுஞானம் பாரப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால குலசம்பிரதாயம
புலையர் - பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைசசி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம
நந்தனர் - பாழைக்கடப்பார பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம

புலையர் - ஆழததில்குளிபபோம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிபபோம் குலசமபிரதாயம்

நநதனர் - ஆசையைப்போககி ஐமபுலனைசசுட்டு
மாசறறவாழ்வு மதசம்பிரதாயம

புலையர் - பூசைகள் புரிவோம் பொனனேருழுவோம்
கூசாமலவாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம

நநதனா - மையததிலாடி மனககயிறபூட்டி
வையகததிலிருபபாா மதசமபிரதாயம்

புலையா - கையிலேகலையம காலிலேசேறு
பையிலேபாககு பறையசமபிரதாயம

வசனம

சிவபததியெனபதிலை அணிமாதிசித்திகள அடையலாமென்று நநதனா சொலலுகினறாா

இராகம்-நீலாமபுரி-சமபைதாளம

அஷ்டமாசிததிகளைபபெறலாம-தில்லையி
லானநதகதாண்டவன் கோவிலைககண்டு
இஷ்டமுடனவீதிவலமவநது-அசன
இணையடிதொழுதாாககினிபபிறப்பில்லை
வாருங்கள வாருஙகள சொனனேன-நீங்கள
வாயாடாதேஓடி வருவீரெனமுனனே
கருமணிபிசசோலைபோதும-உநதன
கள்ளவேஷமெஙகளுககுளளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்ககஞசிபோதும-வாய
பதறிவாாததைகளபேசிபபசபபாதேபோடா

வசனம.

நநதனைபபாாததுப பறையா நீ சொன்னபடி கேட்பதிலலை நாங்கள் உண்மையறியாமல் நீ மயஙகாதே யெனறு சொலலுகிறாாகள

ராகம

புலையா - பாாப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையாரைக
காபபாற்றமாட்டாது கைவிடுமெனறா

நநதனா - பாாபபார்பறையரெனறு பாராதிபரிதிபோல
காபபாற்றுமலலவோ கண்டதிலலையென்றா

புலையர் - அடுக்காதவார்த்தையை அலலுமபகலோதியே
பிடிக்கிறாய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்

நந்தனார் - கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்

புலையர் - பித்தனென்றுசொலலுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்

நந்தனார் - பித்தனாயிருந்தாலும பிறவியறுத்தவர்க்கும
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்றார்

புலையர் - இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையை
கற்றுவந்துமென்ன காரியமோவென்றார்

நந்தனார் - இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்யவரும பாக்கியமீதென்றார்

அகவல

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
யாக்கங்களெல்லாம் வரிசையாயத்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார் யீனமானசாதி
பிடித்தறியாமல பேசுவாரன்றோ

விருத்தம்.

வக்கணைக்காரர்நந்தர் வாயபடப்பேசவேண்டாம
சக்கரைபபோலேபேசிச சாதித்துக்கண்டாயன்றோ
பக்குவகாலம்வந்தால பரமனார்திருநாமந்தான்
சக்கரைபபோலேதானறுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே

வசனம்

புலையர்களனேகரானபடியால பலவிதமாகச சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்-இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்

புலையர் - ஆண்டிபபரதேசி யாகரவென்றவா
வேண்டுமதெய்வமது விளங்காது யென்றார்

நந்தனார் - மூன்றுலகுக்கிறைமுன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று ஆசசிக்கு மென்றார்

வேறொரு புலையர் - நாதத்தைபபிடுங்கியே நடவுநட்டாலிந்த
சோறறுக்கவலைவிடுஞ்சுகமிது வென்றார்

நந்தனார் - கூறறுவனார்வந்து கூடபிடுமவேளையில
மாத்திரைபபொழுதிலே மன்னுயி ரென்றார்

வேறொரு புலையர் } மானுருமக்களும வாழ்கின்றவிடத்திலே
யானாலுமெப்போது மழுமூஞ்சி — யென்றார்

நந்தனார் - தேனுகவேமெத்தத் தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யானாலுமுங்களுக்கு கழுதையோ — வென்றார்

வேறொரு புலையர் } மூக்குநுனியைப்பார்த்துமுணுமுணுத்தெனனோமா
காக்கைபோலவேசும்மா கத்துறீர் — ரென்றார்

நந்தனார் - வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேவுசிதை நாட்டுமே — னென்றார்

வேறொரு புலையர் } மடவாயினப்பறையைப்போல மதியாமலிருக்கிறீர்
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுமே — னென்றார்

நந்தனார் - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுனனி
அடையாளங்காணுக ஆடுக — ளென்றார்

வேறொரு புலையர் } மறையோர்த்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில
குறையாதபுலைத்தனமை கொண்டோமே — யென்றார்

நந்தனார் - புறையனாய்ப்பிறந்தாலும் பக்திமேதலாம
உறுதிமாத்திரமவேணடும்உமக்குண்டோ — வென்றார்

வேறொரு புலையர் } தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியார்
அலகையேநானென் றறிகிலே — னென்றார்

நந்தனார் - நலம்புரியத்தில்லை நாதாவென்றிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு — மென்றார்

வேறொரு புலையர் } உலகத்திலொவ்வாத வுருவேதத்திசேரியை
கலக்கமிடலாபலங் கண்டரோ - — வென்றார்

நந்தனார் - பலகாலஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை — யென்றார்

வேறொரு புலையர் } திருப்புன்கூரீசனை சேவிக்கலாமென்று
விருப்புடனழைத்து விந்தைதா — னென்றார்

நந்தனார் - கரும்புதின்னக்கூலி கையிலகொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுக்காரற் கிலலையே — யென்றார்

வேறொரு புலையர் } புத்தியிலலாதவன் புலம்புறானசிவனென்று
கத்தினாலுமென்ன காரியமோ — வென்றார்

நந்தனார் - நித்தமுமொருதரம நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலென்றுந் தாழ்விலலை — யென்றார்

வேறொரு புலையர் } சேரியிலிருந்தாலுநீ செலவங்குறைக்கிறாய்
ஊனைவிட்டாக்கி [illegible] — ரென்றார்

நந்தனார் - வாருங்களெல்லோருமென்னைப்போலவே
சேருவோம் தில்லைச் சிதம்பர மென்றார்

வேறொரு புலையர் { பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக் கலைகிறீ ரென்றார்

நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைக்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே னென்றார்

வசனம்

அவர்களில் ஒருபுலையர் உரைத்ததாவது எப்போதும் சிவனை சொண்டாடினால் நம்முடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு புண்ணை விளையாதென்றுசொல்ல, நந்தனார் அதற்குச்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

அரகராவென்றொரு குறிநட்டாலங்கலமே விளையும
பாவம்-தங்காமற் றலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால் சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய கருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த-மூவருமபொருந் தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழில்செய்வது துன்பம்ானாலுமேச்சே
சென்மம்-போனாலும போச்சே

வசனம்

நந்தனார் புலையர்களைப்பார்த்து, அநேகவிதமாகச்சொல்லி நாளைப்போவேனென்று சொல்லுகின்றார்

சந்து.

நாளைப்போவேனென்றாராம - அங்கே-நாடுபறையர்களோடி-வந்து, அண்ணே நீபோகாதே - நமக்-காண்டைபொல்லாதவன வேண்டிக்கொள்ளான, பாப்பாரச் சாதியுண்டே

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிப் புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஆண்டைக்கடுக்கைக்காரனல்லவே
பாண்டைக் கடிமைக்காரனல்லவே

அநுபல்லவி

மூன்றாகப்பு முடைந்தெரித்திட்ட
ஆண்டவர்க்கெ தடிமைக்காரன் ஆண்டை

சரணங்கள்

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவராக கடுமைக்காரன — ஆண்டைக்

தில்லைவெளிகலந்தெல்லைக்கண்டேறி
தேறித்தெளிபவர கடுமைக்காரன — ஆண்டைக

சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிபவராக கடுமைக்காரன — ஆண்டைக

வசனம்

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளாதவரல்ல அப்படியிருந்தும், பக்தி பண்ணவேணுமென்று பக்திநெறியைச் சொல்லிக் காட்டினார்

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுமன்றிச் செய்வதொன்றில்லையென்றார்

வசனம்

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ்சொல்லைப் புலையர் கேளாமல் இருந்ததினாலே சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சும்மா இருந்தார். அந்தச்சேரியில் புலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனாலே நந்தனருக்குப் புத்திசொல்லவேணுமென்றெண்ணி அந்தச் சேரியிலே வெகுநாளாகயிருக்கின்ற ஓர்புலையர் வயதுமிகுந்து உடலதளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள் சுருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதுமவளைந்து அங்கம் சொறிபடர்ந்து தினவுமிகுந்து அதனைச் சொறிந்து அந்நீர்வடிந்து அவ்வுடலநடுங்கி இவ்விதமிருக்கும் பெரியகிழவனரையனுப்பக் கோலூன்றி கூனிக்குறுகி கோணலாய் நடந்துவந்து நந்தனரைப்பார்த்து கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து மார்பிலவழிந்து மனங்கனிந்து காதலமிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவரென்று நினைந்துபரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஞாயந்தானோநீர்சொல்லுவா-ஓய்-நந்தனே
சும்மாதிக்கடிக்குமோ

சரணங்கள

சேரியிலில்லா	வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவந்த	பழக்கம-இந்த
ஊரிலெங்குமந்த	முழக்கம-வெகு
உறுதியாசசுது	வொழுக்கம-இது ஞாய
சிதம்பரமென்கிற	பேசசு-நாங்கள
செய்திடுங்காரியம	போசசு-அது
மதமபிடித்ததுபோ	லாசசு-இந்த
மண்டலப்பறையருக	கேசசு-இது ஞாய
பறையருக்கேது தைப	பூசம-அதைப
பாரககவேயுனககு	விஸவாசம்-சிறு
பயல்களுககேயுப	தேசம்-நீ
பண்ணிவைததெல்லாம	மோசம இது ஞாய

வசனம

சேரியில பெரியகிழவனனபடியால் சாதி வழககஙகளெல்லாம் அறிநதவனுதலால நநதனுககு இன்னமுஞசொலலுகிருன

சிநது

பாபபாரச்சாதியுண்டே - என்ன - பாடுபடு முழக்காடுமெங்கே, நமக்குந திருநாளோ-அநத-ஞாயமுண்டோ தென்னமாயமிது, வெண்றெதடைசெய்தான்-சிவன் - வேடிககைதானென்று நாடிககொண்டே, அறியாதுபோயிருநதார

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

விருததம

கழனியைததெய்வமெனசசுற்றிவநது தலைவணஙகிசசாங்குவிந்து
உழுதுபரமபடிததுவிரைதெளிததுமுளைகொள்ளநீரோடவிட்டுப
பழுதறவேநட்டதனைககளைபிடுங்கிமடைதிறநதுநீரபாயவிட்டுச்
செழுததிடவேபொஙகலிட்டுககாத்தவராயனைவேண்டுஞ்செய்கைதா
[னே.

இராகம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனமநாமக்குண்டோ-புலைச
சாதியன்றோவநதநீதியறியாமல

அநுபல்லவி

பூமிதெரிசனமபோதும்போதும வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொரு சுவாமி

சரணங்கள்

நாத்துநரம்புகளைச்சுமப்பதும் உழுவதும்
  நாற்றைவயலைச்சுற்றி வருவதும்-வளம்பெற
பாத்திகள்கட்டி விரைதெளிப்பதும் பறிப்பதும்
  பாயமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில் சுவாமி

சேரியிடையிற்குடியிருப்பதும் பதறுகள்
  சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரைவளைந்துதமுக்கடிப்பதும் மீ மதுக்குட
  முண்டுகளித்துநாமுறங்குவ தன்றியில சுவாமி

ஆண்டைமார்களிடம்பணிவிடைசெய்வதும்
  அருகிலநின்றுகைகளைவிடுவதும் நடுவதும்
தாண்டி நடந்து நெடுங்கோலபிடிப்பதும் அளப்பதும்
  தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பது மன்றியில சுவாமி

விருத்தம்

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையிடப்போதுமென்றார்
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லைப்
பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென
றோதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தருகுவாரே

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

சிதம்பரதெரிசனங்காணுவிழி விந்தைசெனமருசபல மாமோ
  செனனமரணசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ

கண்ணுறுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமல்காலங்கழிக்க லாமோ
  காலபாசநமதருகிலவாராமல்கண்டுபயந்து போமோ

இப்படியேபோகுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
  இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள் இகழ்ந்துபிரிந்து போமோ

பின்னுமுன்னுமறியாதமூடர்கள்புத்திகேட்க லாமோ
  புலையரவரடியிலிருக்கினுமெய்திடும்புண்ணியங்கள் போமோ

பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பாராதேன
  பாபஞ்செய்பவர்க்குப்பலியாது அதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்கள் கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துபம்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாசசே	கிழவா	பாவமவிலகிபபோசசோ
கூனுகுறுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிபபோசசோ
அங்கமதளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமுமபோசசோ
சேரியைமறநதாயே	கிழவா	சிதமபரமமறநதாயோ
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டாலவருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுநதெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடிதடுதளியாயோ

வசனம.

நந்தனுர், இவ்விதஞ்சொலலி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைநது நீறள்ளி பெரியகிழவன் முகததிலே தடவி வாயிலேபோட்டுக் கடடியணைநது காதிலே சிவமநதிர முபதேசிததாா உபதேசமான உடனே பெரியகிழவன் சிததநதெளிந்து சிவமாய்நிறைநது உறறதுணர்நது ஒருவனுயிருந்து அததனடியா ரருளிதுவென்று பத்திமிகுநது பாவசங்கொண்டு பேசதெரியாமறபேசுவான், நான். இன்றைககுத்தான் பெரியகிழவனுனேன் நநதா எனதுபந்தநதீாக்கவநதாய் மூத்திதநதாயென்று சுத்திவலம்வநது அடிபணிநதுவிடைபெறறுக்கண்டேனென்கலிதீாந்தேனுனநதங்கொண்டேன் குறைதீாநதேன் அமிர்தமுண்டேன் பசிதீாநதேன் பிறவிவென்றேன் வீடு நீன்றேனென்று பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனுா நநதனுரா லுபதேசம்பெறறு வருகின்றுா.

இராகம்-சங்கராபரணம-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறுன்	பேரானந்தக்கடலாடி பெரி
பரவியமாயையிலிருந்து	பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்நது	பேரின்பலாபததையடைந்து பெரி
படிபுகழ்நந்தனுர்மகிழ்நது	பரமசிவத்தைபகதிபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள்தீர்நது	கூனிககுறுகிநடந்து பெரி
நந்தனுர்சொன்னதறிந்து	நானென்றுரையுமிழநது
பநதமயக்கந்தெளிநதுப்	பரவெளியாகநினைநது பெரி

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனுருக்குச் சிதம்பரப்பிததந்தெளிய புத்திசொல்லியனுபபிய பெரியகிழவன் நந்தனுா பிததுு

கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச்சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரென றிவ்வுண்மைகூறிய திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே அவன்பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகை யிடாதே அப்பா திடாங்கன் கோபப்படாது பட்டாவிடாது சலம்படாதவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன நிலைவிடாதவன் மறுபடாதவன மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடையவலைபபடான் மாயைக் ககபபடான் சிவனை யிடைவிடான் கழனிகளை நாடான் கலபபைகளைத் தொடான் நமதுவழிபபடான் போலிகிடாரி எல்லைபபிடாரி வெல்லப்படாது சொலலபபடாது கல்லைப்படாது தள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்கெடாது அவன் கைவிடாதுவேறுபடாது ஆசைபபடாமல் அருளை கொடாது பங்கப்படாத தஙககககடாரம் பொஙகபபடாதவன் இணையிலலாத புண்ணியதடாகஞ் செய்தவன்மடாதிபதி பிடிபடாத சிங்கம அளவுபடாதமகிமைவிடாதபெரியவனடா தெரிசனபபடாத சந்நிதிவிடாத நந்தியசைநததேனடா அரனவிலகடா வென்றசொலடா அவனைபபணியடா தூளையணியடா அறிநதுபோற்றடா கையெடுததேததடா மலரைத தூற்றடா மனதைத தேற்றடா பிறவிமாற்றடா ஆனநதக்கூத்தடா சொன்னேன் திருநாளைப் போவாரிந்தசேரிக்கி மூருககும்யாருக்குமபெரியவன்.

வசனம்.

இபபடிபெரியகிழவன்சொலலககேட்டு, நந்தனாராலே கெடுக்கபபட்ட பதினைறுபோகளுக்குள்ளே நீயும பனிரண்டாமபேராயிருக்கததலைப்பட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச சேரியைக்கெடுககத தலைபபட்டோகளே கிழவாவென்று மிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றாகள்

இராகம்-புன்னாகவராளி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நாமென்னசெயவோம புலையரே-இநதப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைககண்டோம் நாம

சரணங்கள்

நந்தனொருவனுமேலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாட லாச்சு
சாமியுமில்லாமலெங்கயோ போச்சு நாம

கண்ணற்கறகண்டவ்வார்த்தைகேட்ட பாரோ
காதிறபட்டாலதைக்கருத்துட்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குப்பூசைபோட டாரோ
மாரியாத்தாளங்கேமறைந்திருக்கி றளோ நாம

சேரிக்குள்பதினொருபோக்குஞ் கெட்டார்
செய்யுந்தொழிலமுறையாவையும் விட்டார்
ஊருக்குட்பெரியகிழவனுட பட்டார்
உண்மையறியாமற்சிதம்பரந் தொட்டார் நாம

வசனம்

சேரியிலதுன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்து உங்கள் தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்குமென்று பெரியகிழவனார்சொல்ல, புலையர்கள் பூசைபோடுந் தெய்வங்களாவன

கடுக்கா

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெரியன் நொண்டி சாமுண்டி துறித்தாண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியச்சின்னான் பெத்தண்ணன் மாறுமுனியன்சங்கிலியும் மாடன்கறுப்பன் பாவாடை மூறிக்காத்தான் குறியிரிசி மோகினிசத்த கன்னியையும் சேரிமன்னாரன் மின்னடியான் சிறுக்காட்டுடையன் பனைமரத்தான் மாரியாண்டிவழிமறித்தான் மலையன்சாத்தான் பக்கிரியும் எரியனுஞ்சிலம்பாயி இடையனநல்லான் ஊமையொடு வீறுங்கல்லன் பெத்தாச்சி வீட்டுதெய்வமுதலான.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட எங்கேகோழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம் வைத்து பள்ளயம்போட்டு பமளை படித்து வருந்தச் சன்னதம் வருஞ்சொன்னேன், சேரிக்கு நல்லகாமை பிறக்கும் சிதம்பரப்பித்து நந்தனுக்குத் தெளிந்துவிடுமென்று பேர்பெருக வாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னாரே அப்படியே கிழவன் சொல்லே நம்பிக்கை கொண்டு புலையர்களெல்லாரு

பந்தலிட்டு பளையம்போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி முப்பூசை
யிட்டு வேண்டுவார்கள்

வருந்திக்கொண்டாடும்-அகவல்

புலையர் - எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்துனம
கொள்ளையுனகாவலாய்க்கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனா - சொல்லினுமடங்காதுசோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகரைத்தேவ ரறியாரே

புலையர் - முண்டாசுகட்டிவரும்நொண்டிவீரப்பனைக
கொண்டாடிப்பூசைகளைக்கொள்வீ ரென்றா

நந்தனா - அண்டங்களபதினாலுக்கப்பாலுமிப்பாலும
நின்றாகுருண்டாசுநிலையாது யென்றார்

புலையா - கச்சையரிவாளைத்த கறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடனவேண்டும எனறெயவ மென்றார்

நந்தனா - பச்சிலைபிடுங்கியேபாதத்திலசாற்றினால
இச்சையானதுமீயுமெனதெய்வ மென்றார்

புலையர் - சேயமறிகோழியுநிணமூனறுசாவலும
தீயகளளுமவைததுத்தெரிசித்தது நின்றார்

நந்தனர் - வாயாலேசிவமெனறுவருந்தினாலெப்போதும
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு மென்றா

புலையர் - பித்துப்பிடித்திருக்குமபேயனாமநந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச்செயகுவீ ரென்றா

நந்தனா - பத்திவெள்ளமபெருகிப்பாயந்தாலுஞ்சேரியில்
நந்தையுநினஞ்சனசாதிநாட்டு என்றார்

வசனம்

இவ்வகைப் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் பு
லையாகளைப்பாாதது நந்தனர் சொல்லுகின்றா

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம

பல்லவி

பத்திசெயகுவீரே-நமோ-சனைப்-பத்திசெய்குவீரே

அநுபல்லவி

அத்திமுகனைப்பெற்ற உத்தமனைவிட
நித்தியதேவனெவாகளுமில்லையென்றா

சரணங்கள

சாமபதாவனை பரிந்தருபாரவேதரு
சாமுண்டரியும் சதுமுகாபாபரை ஆரனெனறு

ஏமாறுமற்சொல்லியின் புறுதலையின்று
எவர்களுமறியவேயிபபுவிதனில்நின்று பதி

ஆகமமிருபதெட்டாதிபுராணமும
அயன்கீதைமுதலானஅனந்தஸமிருதிகளும
பாகமாகியபிரமமபரமனொருவனென்று
பண்புடனுரைததிடும்பான்மையதால்நின்று பதி

கௌதமாமுதலானயிருடிகளனைவரும
கேசவன்தொழுமபாதஙகெதியெனறனுதினமும
புவனத்திலபோறறியேயேததிடைதாலியா
புகழுமபுணணியபாதமபொருநதிருரெனபதால பதி

அரியயனிநதிரனமுதலானதேவரும
அரனடிதன்னையெயனபாயபூசிததநதால
பரிவுடனவாசெலவமபழுதுவராமலே
பாலிததாாசிவனெனறுபததாசொலவதிலுலே பதி

வியாசமுனிவருமஅவரடியாாகளும
விஷ்ணுபரமெனறுவிளமபினதாலமுனனம
கயாகாசிஙகஙகைக்கரையிறகையிமுநதும
கலலாய்ததாணேயவாசமைநததிலுலேயும பதி

திலலையமபலததினிலதிருநடனமாடும
தேவாதிதேவனை தினமபணிநதேததியே
அலலலசமசாரககடலிலமுாநதாமல
ஆனநதககூந்துகளாடிகொண்டுநீஙகள் பதி

விருததம

இததனைநாட்பாமசிவன்றிருமகிமைமயிரவுபகலெடுததுசசொன னேன, பததிபுரியெக்தனுககேயருளபுரிநதவையனபதம பணிவீரெ ன்றேன், அததனையுமிழநதிடவே மனவெறுபபா யெநதனையு மவபா னிததீா, புதநிசொல்லே னெனறவாகள முழநதாளிட்டபடி கொ ண்டு புனைநதிட்டாரே

வசனம்

நநதனா மகா பலசாலியானபடியால, புலையாகளைச சிட்சிதது சிவநாமத்தைச சொலலச்சொலலுவாா

தணடகம

தத்திப்புலிபோலேதாண்டிக் குதிபபாா
முதநாிடுவெறிபோலேமுகததைக் கடிப்பாா

வார்கொண்டுகட்டிவளைத்துப் பிடிப்பார்
தூக்கலலெடுத்துததுடைக்குள் ளெரிபபார்
பலலாற்சுரண்டியேபரம்படித திழுப்பார்
கலலாலெறிநதுமவர்காயப படுததுவார்
குடாபுறததளளியேகோபித துதைபபார்
செபபியசிவனைநீரசேவிப்பீ ரெனறா

வசனம

இப்படிசிட்சிததபின்பு, புலையாகளெலலோரும நநதனாரடிக்கு ரயநது பததிசெய்யத தொடங்கினாகள்

கடுக்கா

அரகரசிவஅமபல வாணா
திலலையமபலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரிததபொனனமபல வாணா
கரியுரிபோாததகருணா கரனே
அனுதினமன்றுளாடிய பாதா
பிழைபொறுததாளுமபுண்ணிய மூர்ததி

வசனம

மூடப்புலையாகளுக்குப புததிவருமாவென்று நநதனா ரிப்படிச சொலல யாவருமதொழுதாகள

இராகம-யதுகுலகாமபோதி-ஆதிதாளம.

பல்லவி

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பததிகளசெய்தாரே.

சரணஙகள

பததிகள்செய்தா நறறவமபுரிநநதன
சிததமகிழநதிட வத்தனைபோகளும பத்திகள்

எடுப்பானசிவகதைபடிபபான் தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுககு அடிபபானென்றே பததிகள்

கல்லாதவனிஙகே செல்லாதவனன்றி
யிலலாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே பத்திகள

வசனம

அநதச்சேரியிலே புலையாகள் பத்திசெய்ததால், சேரி சிவலோகம்போலவிளங்கியது சிலநாளுக்குப்பினபு புலையாக ளெலலாங்கூடி நந்தனரைப்பணிந்து நல்ல வாாத்தை சொல்லி நாஙகளெலலோரும் ஒனறுக்கு மூனறு விசை சிவனே யென்று சொலலுகிறோம

மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைதொழிலை செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லிவிட்டுச் சேரிபெரியகிழவனுடன் திருப்புன்கூருக்குப் போய்வந்த புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவார்

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவீசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க
கள்ளமனக்குரங்கைத்தலைவிடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
வுருவிலலாதானமாவேரறுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றஞானம
ஏற்றுவாருமமலத்தைத்தூற்றுவாரே

இராகம்-ஏதுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்

பார்த்துப்பிழைப்பிந்தச்சோற்றுத்துருத்தியை
ஏத்திதொழவேண்டாமகாத்துப்போகுமுன்னே பார்த்து
ஆத்திமதிசூடுங்கூத்தனிடமாயச்
சூத்திரத்தைப்பிந்தக்ஷேத்திரத்துள்ளாடி பார்த்து
வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானநேத்திரத்தாலுற்றுப் பார்த்து
மூலக்கனலதாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடிப்பிந்தத்தாலுக்குள்வாராமல பார்த்து
பாலகிருஷ்ணன்றொழுங்கோலப்பதங்களை
மேலுக்குமேலநாடிசாலக்கலியற பார்த்து

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-அல்லது-சாரங்கா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னாலபரகதி யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லச்சுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்திருத்தாளைசிந்தையிற் கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன் றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ்செய்யுந் திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்தீகொண்டு கருக்கு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல் நெருக்கு (தில்)

தேசமபுகழுந்திலலைக்கோவில வளைநது
திததிக்குஞ்சிவபஞசாட்சரம புரிநது
ஆசையுடனேயாததசாமதது விருநது
அங்கம்புளகிதமாயடி ககடி பணிநது (தில்)

மாயன்கோபாலகிருஷ்ணனதினந தேடி
வருநதுஞ்செநதாமரைமலரடி நாடித
தாயைப்பிரிநதிளங்கனறுபோல கூடித
தனித்திருநதுதாளமபோட்டுக்கொண் டாடி (தில)

இராகம்-கௌளிபநது-ஆதிதாளம

பலலவி

நமக்கினிபயமேது-திலலை-நடராஜனிருக்குமபோது

அநுபல்லவி

மார்ககண்டருக்காகமறலியையுதைததிட்ட
மான்மழுவேநதுமமகாதேவனிருகக நமககினி

சரணங்களை

இமமைமறுமைமுதலியாவுக்குமபரமான
சினமயானநதரூபசிவபெருமானிருகக நமக்கினி

அரியயனமரருமஆலகண்டஞ்சமுன்
பரிவுடன்வரககாததபரமசிவனிருகக நமக்கினி

திருவிக்கிரமனுய்வருமதிண்மாயன்மமதையை
விரிவுகங்காளனுகிவிலககும்பரனிருக்க நமக்கினி

ஆதிசேடனுமாலுமலரோன்மிலககுமியும்
காதலாய்ததவஞ்செயக்களிததபரனிருக்க நமக்கினி

இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிமமனை
தரணியிலரக்ஷிததசஙகரனிருகக நமக்கினி

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம

பலலவி.

சங்கரனைத்துதிததுப்-இனி-ரணமபில்லைமனமேபாடு

அநுபல்லவி

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்பலவனை
புந்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய்சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள்.

பாரினிற்பெண்கள்மேற கருத்து-போயப்
பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
பெருவெளிநீநெஞ்சி லிருத்து (சங்கர)

நீர்மேற்குமிழியிக காயம்-என்றும்
நிலையில்லாவாழ்விது மாயம்
பேரானமாலயன் நேயம்-பெறப
பேசுவரீதேயு பாயம் (சங்கர)

மனிதசெனனத்தில் தேடு-நல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு-தன்னைத
தத்துவத்தாலகண்டு நாடு (சங்கர)

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனைநோக்கி மற்றபபுலையர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இராகம்-சவாயி-தண்டகம்-சாபபுதாளம்

அவர்கள் - புண்ணியவிந்தப்பிறவுபிணிக்குமருந்
துண்ணுமலிருப்பதுஉண்மையே நந்தா

நந்தனார் - கண்ணிலேபார்த்திடில்காட்டிமறைந்திடும்
மண்ணுலைபூரிகள்மாயமே மைந்தா

அவர்கள் - இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்று
இருந்திடப்பேசியவகையென்னடா நந்தா

நந்தனார் - உருதெரியுதுநாமரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக்கொண்டாலகாணலா மைந்தா

அவர்கள் - விஸ்தாரமாமிந்தபிண்டமானமெத்தை
பத்திகொண்டிருந்துபகாந்திடும் நந்தா

நந்தனார் - வித்துக்குளவிருட்சமடக்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளண்டசராசர மைந்தா

அவர்கள் - புத்திக்குளேட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறுமவழிசொல்லியுமே நந்தா

நந்தனார் - அத்தனிருக்குமிடமன்னமயாதிகள்
பத்துதலில்லாபரவெளி மைந்தா

அவர்கள் - தத்துவங்கள் தொண்ணூறாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னுமவகையேது நந்தா

நந்தனா - நித்திரையொழித்தபின் நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசிய துண்மையே மைந்தா

அவர்கள் - பித்தனைவேறொருபேயபிடித்தாறபோலுன
சித்தவிகாரஙகள தெளியுமோ நந்தா

நந்தனார் - பத்திவிலலவிசிபபாாததிடுமவேளையில்
தததிககுதிததிடுநதாணடவம மைந்தா

அவாகள் - சீலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயநதன்
காலுககுககுமபிடககண்டோமே நந்தா

நந்தனா - பாலுக்குச்சககரைபலிததது போலுங்க
ளாலேயன்றோவீடுநாடாது மைந்தா

அவாகள் - தூலசசரீரத்தைசசுமநதுபிளளைபபூச்சி
போலேயானோமநதன் புண்ணியம நந்தா

நந்தனா - பாலகிருஷ்ணனதொழுமபரமசிவனரு
ளாலேபொஙகிவருமானநதம் மைந்தா

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஓஙகாரமென்றுசொல்லுமுரலைபபேட்
டுறுதியெனுமிருபபுலககைககையிலேந்தி
வாஙகாரமென்றசட்டுவாகையிட்டு
வடிககடியேகணணியதைபபுடைத்தெடுத்து
நீஙகாதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிாமலமதானவருளுசுறறிவநது
பாஙகானநந்தனிருநாளைபபோறறிப
பணிந்திட்டாா திருநீறறையணிந்திட்டாரே

வசனம்

அவாகள் நந்தனாைவிட்டுநீங்கி தனித்திருகக மனமவராமல் சொல்லுவாாகள

விருத்தம

தில்லையில்போகவேணடாம திருமபிவநதாலுமுமமைச
செல்லாதுபண்ணைப்பாாபபான சினங்கொணடபடியாமபிநது
எலலையிலிருந்துதானே யீசனா திருநாமத்தைச
சொலலியநாளைமவிட டிற சேருமேவாமவாரேனறா

வசனம்

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிப பத்திவெள்ளம பெருகிச் சொல்லியபோகளை நந்தனா கரமாலிஙகனமபண்ணி கண்ணீாசலம் பெருகச்சொலலுவாா

லாவணி-ஆதிதாளம்

தில்லைவெளியிலேகலநதுகொணடாலவா திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகணடபேரினிபிறவாரென்றியமபுவதறியாரோ
பெண்டுபிளளைகளவெறுஙகூட்டமதுபேய்சசுரைககாய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வாாபெரியோரறிவிலகனககசபையினாட்டம
திருவாதிரையிலதெரிசனஙகாணததேடிததிரியாரோ
அரிதாகியவிநதமானிடஙகிடைததாலானநதமடையாரோ
குஞ்சிதபாததததைக்கண்டாலொழியகுறையதுநீஙகாதே
சஞ்சிதககுமராதிகளுடாடியசடலமுநதாஙகாதே
சேரியிடையிலேகுடியிருநதாலிநதச்செனமமுநதொலையாதே
சிதமபரமபோவேன்பதமபெறுவேனதடைசெய்வதுமறியாரே
இரவுமபகலுமொழியாககவலையிருபபதுசுகமோடா
இனபமபெருகுமபரமானநதவெளளமிழுநதுநீபோடா

வசனம.

சிதமபரமு போவேன நீஙகளிஙகே இருஙகளெனறு நநதனா சொல்லுவாா

இராகம-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம

பலலவி

சிநதனைசெய்துககொண டிருநதாலுஙகளுக
கெநதவிதமுஙகரை யேறலாமசிவ (சிநதனை)

அநதணமுனிவரு மிநதிராமரும
வநதுபணியுமவா விநதைபொறபாதததை (சிநதனை)

மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரிததவன
மானமழுதரிததவன தாமரைபபாதத்தை (சிநதனை)

தமபுருவணிநதிடுந துமபுருநாரத
ருமபணியுமபொன் னமபலவாணனை (சிநதனை)

வெமபியதுமபிக கருளியபாலகிருஷ
ணன்பணியுந திருவமபலநாதனை (சிநதனை)

இராகம-பூரிகலயாணி-அலலது சாமாராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

தில்லைததலமெனறு சொலலததொடஙகினு
மில்லைபபிறவிபிணியுமபாவமும

அநுபல்லவி.

சொல்லததகுமிதுவே சிவலோகம
எள்ளத்தனையறநு செய்யிலமோகந (தில்லை)

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணஙகள சாத்திர
மருநதவமபுரிவாறகுவருளிய பாத்திர
மாலயமாயிரததெடடினி நேததிர
மானநததததாண்டவமாடிய க்ஷேததிர (தில்லை)

கணததிலாடுமணிமாதி சித்தியுங்
கசனத்திலாருமவிண்ணுடாகள வெறறியு
மணையிலலாதகுருசாஸதிர பததியு
மிகததிறமுனேவருளுசிவபத முததியும(தில்லை)

பரமரகசியமொன்று பாாக்கலாம
பாலகிருஷ்ணனகவிபாடிக கேட்கலாம்
கருமவினைகளடஙகாமற போககலாம
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண டாககலாம(தில்லை)

வசனம

நநதனார் ஞான உபதேசஞசொலலககேட்டு, முன்னே நந்தனு ருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதெரிசனஞசெய்து வந்தவர்களாகி அறவன், தொநதி, ஆனையேறி, முததுமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எல்லைசசுறறியென்கிற பெரியகிழவன், இநத-ஆறிருபேர்களு மானநதமடைநது அவரவாகள் நிஷ்டையிலிருககத் தொடங்கி நின்றூர்கள் மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனா நம்மை நாளொன்றுக்குமூன்றுதரஞ சிவநாமததைச் சொலலச் சொனன குற்றத்தைபபாராட்டி நநதனை யடிமைகொண்ட அநதணனிடத்தில சொல்லுவார்கள்.

விருததம்.

இரவுபகல பரமசிவனிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக, கரைபுரளுஙகடலதுபோற சிவத்தினிடைக கருத்துணரக் கண்டெல்லோரும, பரவிவரும்புலையாகளும் பண்புறவேநெறிகாட்டிப பகரககேளீா, அரியதொருநநதனிவ னடிமைபுரியநதணர்பா லறிக்கை செய்வாா.

நொண்டிச்சிநது-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே வொருசேதிகேளும் - உங்கள - அடிமைக்காரப் பறையனடததையெல்லாம, வரவரக்கெட்டுபபோச்சு - சேரியில் - வழக்க

மில்லாதபடிபழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம் - எப்போதும் கூக்குரல்போடுகிறு ணக்கமறநதே, இருப்பானொருவேளை-கொள்ளாத - ஏககமடைநதவன்போல் நாககைவளைததுச, சிரிபபானொருவேளை - திலலைச - சிதமபரமெனறுசொல்லிமதமபிடிததே, அழைபபானொருவேளை-எங்களையும-அண்ணேனவாவெனறுசொல்லி கிண்ணார ஙகொட்டி, குதிபபானொருவேளை-திககுமுக்கல - கொண்டவன்போலெதையோ கண்டவன்போல, களிபபானொருவேளை-மரம்போலே-கையசைக்கலகாலசைக்கலமெய்யசைக்கனும, இருககாதொருவேளை தாளமபோட்-டெக்கலிகொட்டியே குடிசிககுட்புகுநது, பேசானொருவேளை-கண்டதெல்லாம - பிரட்டெனறுசொலலுவான் முரட்டுத்தனம், மன்னுறுசாமிபோலே-கிளமபி-வாயவிட்டலறுஙகுர லூரெட்டுமே, ஐயோசிவனேயென்பான் - கீழேபுரண் டழுவானியாரையுந தொழுவானே, தூண்டிமீனதுபோலே-துளளிததுளளித - துடிப்பான்பறகளைககடிபபானே, சிவனென்றமூனறுவாட்டி-நாஙகளுஞ-செப்பவேணுமலலாவிடில் வப்பிலுதைப்பான, கோவிலிற் போவோமென்பான்-எங்களையும - குமபிடசசொலலியிலலா வமபுபண்ணுவான், சுற்றிவரசசொல்லியடிபபான்-சிவன்பேரைச - சொலலடா சநிதியில் நில்லடாவென்பான, சொலலிததுலைக்கவேணும-இல்லாவிடில்-சுக்குமாந்தடிகொண்டு நோககிவிடுவான, கொமபேறிமூககனபோல-முதுகினில-குத்துவான் புலிபோலேகததுவானே, இதுவென்னகாரணமோர் - எங்களுக்-கினமாயிருககுதுமானமல்லவோ, கறுப்பண்ணசாமிதானும்-இருளன்-காட்டேரிவீரனிவனவிட்டேரியோ, பாவாடைதுரைதானே - ரணபததிர - காளியோவுனமததவீரனே, பூசைகள் போட்டுப்பார்ததோம-ஒன்றிலும்-போவதிலலைகாரிய பாவதில்லையே, எங்கள் வள்ளுவரைக்கேட்டோம் - அவா - எடுததுச்சொன்னரிதை விடுத்துசசொன்னர், மயானஉருததிரனா-பிடிதது - வாட்டுதடா இ.ப்படியாட்டுதென்றுா, தெளியாதெனறுசொனனா-ஐயே - தெளியாதென்றுசொனனர்

இராகம-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம

பல்லவி

சேதிசொலலவநதோம-நநதனா-சேதிசொலலவந்தோம்

அநுபலலவி

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத
தாதவனெனமெருருமாதமாய்த்தெரிநத (சேதி)

சரணங்கள்

ஏரைபபிடித்துசசற்றே உழுவான் - மன
தேங்கித்தளளாடியே விழுவான் - எங்கள்

சேரியைப்பார்த்தே யழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானையே (சேதி)

நாத்துமுடியைக்கையி லெடுப்பான்-அதை
நடத்தெரியாமலே விழிப்பான்-இதைப்
பார்த்திடும்போகளைப் பழிப்பான-அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு முணுப்பான்-அவன்
ஊனுறக்கத்தையுந் துறப்பான்-நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான-பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடக்கியாளுமையே - இவனை - அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்பட்டப்பட்டத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன தோசி (அடக)

பலித்துதையேயொருமந்திரம் போட்டான்
பழமையான இனித்தங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள் வழிபட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டசொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயலகளைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டி வருஞ்சுடலையிற படுத்தான் (அடக்)

வசனம்

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினன்போடா வென்றேன்

வேலைசூழுலகிலந்த வீணனைப்போலேகாணேன்
சீலமானசிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம

அநதணா சொன்னமொழியைப புலையாகளகேட்டு மிகவுஞ் சந தோஷஙகொண்டு சேரிவநது சோநதபின நநதனைரபபோதும போலே அநதணனிடததில வருகிறா.

துககடா - ஆதிதாளம

நநதனைருமவநதாா - வெகு
சொநதமான தங்க - ளையரைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுதிலுமநீறுபூசியே அரகரசிவசிவவெனறுபேசியே
சஙகையாருநதிருககைகளவீசியே சாமிசாமிஎனறுதனனையேசியே
தில்லைசசிதமபரபளளுபாடியே தெரிசனஙகாணெனெனறுவாடியே
அலலலருஞசிவலோகநதேடியே அடையவேணுமென்றிஙகோடி-
[யே (நநதனைரும்வநதாா)

விருததம

சாதிகுலமபிறபபெனனுஞ சநதேகநதெளியாதுதானுய்நிறகும்
பேதகுணமபறறறுததும பேரினபவருடசிததுபபேணிககாக்கும்
ஆதிபராபரமெனனுந திருசசிறறமபலததைககண்டானநதிகக [முர்
வேதமொழிவிளஙகிவருந திருவாயால விடைகொடுததுவிடுவீரென

இராகம - உசேனி - ரூபகதாளம

தில்லையமபலததலமொன
றிருககுதாம-கண்டபோககு
செனமமானபிணியைக
கருககுதாம
உயருஞசிகரககுமபங
தெரியுதாம-பாாததவாககு
உள்ளஙகுளிரககருணை
புரியுதாம
பண்ணவரயனமாலும
தேடுமாம-தில்லைககாட்டில்
பாமபுமபுலிககுநிர்த்த
மாடுமாம
அரியபிரமனெழுத்தைத்
தளளுமாம-ஆரையுமது
வானநதமுழுக்காட்டிக
கொள்ளுமாம
போய்வருபவாபுண்ணிய
சாலியாம-தருமராஜன
புறததிலபழுதுவநது
கேலியாம
உருவிலலாதருவொன
றிருககுதாம-மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிககாணப
பெறககுதாம
உருவமாகிவெளியே
வருகுதாம-நான்மறைககு
முனைவிலலாதகாட்சி
தருகுதாம

போய்வருகவுத்தாரந் தாருமே-பொன்னடித்தூள்
போற்றுவேன்கண்ணாலே பாருமே (தில்லை)

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனேயென்று அந்தணர்கேட்கும்படி நந்தனார்சொல்லுகின்றார்

இராகம் - சுருட்டி - ஏகதாளம்.

தாதரிகிட தகசந்தரிசனதசநாததிமிதகிடதகணந்தரி தீனதத்திம் தகசநதரிகுநதரிதநத கணநத னனந்தனனநத ணநதணநதச னத சதன தத்தின்னகிட தகதோந் தத்தின்னகிட தகதோந தத்தினனகிட தகதோம

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைக்காணாரே-பிறந்-தானந்தம்பூணாரே

அநுபல்லவி

நாடுநகைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனாககுருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுத்துடல வாசியொடுக்கி
பத்திபண்ணுங்காட்டில பாமபுபுலிக்கி
ஆசையுடனேநல லருளைப்பெறுகக்கி
அன்பாகளிக்கச சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலனுசெய்த பாழ்வினைபோககி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடததூக்கி
வேதம்பணிந்திடத தென்முகமநோககி (ஆடிய)

சேணுஞ்சடைபுனல பூமியில்சொட்ட
சேவிததுநாரதா பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிநதண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனி மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம.

ஆனபடியால், நான்சிதம்பரம்போக உத்தரவு தரவேணுமென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்

இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையே-எனக்
கொருவருமில்லைபாக்கியமுடைய (உத்தாரந)

வித்தைகள்கற்றதுமில்லை-யானொரு
பததியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரங்)

குற்றங்களெததனைக் கொடியேன்செய்தேன்
அததனையும்பொறுத தாதரவாக (உததாரந)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைபபோலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரங்)

தில்லைசிதமபரததை தெரிசிததுவநதுஙக
ளெல்லையைககாததுக கொண்டிருக்கிறேனையே (உததாரந)

வசனம்

நநதனா சிதமபரமபோக உததரவுகேட்டதனால, வேதியா அடி மையைப பார்ததுச சொல்லுகினறா

விருததம

படிபுகழததில்லைநாதன பததியேயுருவாய்வநது
கடிநகராதனூரில் களிததிடுமநந்தனெனறு
சிடுசிடுமூஞ்சிகாட்டிச் சிலவிடமபோலேநெஞ்சம்
துடிதுடித்திடவேஞாயந தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம-ஆதி தாளம்.

சேரிமுறறுஞசிவபததிபணணுமபடி
விட்டையாமடியிட்டையாம
சேதிசொல்லவேணுமென்றிஙகேநீ
வநதையோ அகமகிழ்நதையோ
காலைமாலையில்வநதுதெரிசனங
காட்டுறாய்கிலநாட்டுறாய
கதறிறுலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிநதக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிஙககுட்டி
யல்லவோ அதைசசொல்லவோ
காளிபூசையவாபோடும்போதுநீ
கண்டிததையாநதெண்டிததையாய
கபடமெல்லாமவெளிபபடுவதாகவழி
காடடுகிறேனிதைநாட்டுகிறேன.

வசனம

நந்தனூர் சிதமபரம போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அநதணா கண்டிக்கிறா.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பலலவி.

பறையாநீசிதமபரமெனறுசொல்லப
படும்மாடாபோகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அறியாததனமினிசொனனாலினிமே
லடிப்பேன கூலியைபபிடிபபேனபாவிப (பறையா)

சிதமபரமெனபதை விடு-கொல்லைச
சேரடியிலேவநது படு-நாததைப்
பதந்திறபிடுங்கி நடு-கறுப
பண்ணனுககேபலி கொடு-அடா (பறையா)

எபபோதுமொருதடி பிடி-கையில்
லெடுததுககொணடேடதமுக கடி-உள்ளங
கற்பனையாய்பபள்ளு படி-கால்
நோகாமலேகாடியைக குடி-அடா (பறையா)

கள்ளநீருததறகுப பாரு-உன்
காலமபடுமபணனையிலவீற றிரு-இது
சொனனதுமிலலையோஉன குரு-நீ
சுககமுடனவாழ்நதுகொண டிரு-அடா (பறையா)

விருததம

ஓதியடிவீரயெனறு உககிரமாடாவெனறும
பதிபெறுஙகறுபபாவெனறும பாவாடைராயாவெனறும
துதிபெறுமிருளாவெனறும தொட்டியசினனாவெனறு
மறுளொடுபிசிதமவைததுவருநதியேவணஙகுவாயே

வசனம

அநதணா நநதனுரைககண்டிததுமறுபடியும நலலவார்ததைகளால சொலலுகினறா

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம

பலலவி

நநதா-வொருசேதிசொலலுகிறேனகே
ளிநத-பஙகுமீதானறியகாள்முதல்
சொநத-முறியெழுதிககொடுநதுநீ
வநத-பறையனலலவோமறநதாய (நநதா)

யாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தககண்ணியைவெட்டிப்பண்ண
சேரு-பொறுப்புள்ளவனுணையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம் நந்தா

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுநதர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்களேடோறுமநடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம் நந்தா

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைககொண்
டாடு-கள்ளுசாளுடன் பூசைகள
போடு-நெலவிளையுமபடிகருவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான நந்தா

வசனம

வேதியர் நந்தனைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகினறார்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன-சிதமபாமபோகாதே

அநுபல்லவி

சிதமபாமபோனால ஹிதமபெறலாமென்று
சேதிசொல்லுமுயுநதன சாதிககடுக்குமோ சிதம்

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிஙகே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடாகேமே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைததகுமபடி செய்வேன் சிதம்

நாத்தைப்பிடுங்கிகண்ணி நடவேணும-அநத
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும
பாாததுப்பரமபடித்துப பழுநுவராமல
பாயுஞ்சலமவிட்டுப் பாாததிடுவாய்நீ சிதம்

அடிககடிமறுததுநான சொலலவோ-நீ
அடிமைககாரபபய ைல்லவோ
கடுத்துகாட்டுவேணிருகருஞசாதனம
நடுத்துபேசினால தாடையிலடிப்பேன்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச்சொன்னதால நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனை நினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பக்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருந்தம
வஸ்துவென்று அம்பலவன் மலரடி தினந்தோறும் பக்தி

சரணங்கள்

கட்டமுகிச்சாரணிடங்காதலத்து போலே
கடிகிவருங்கன்றருகிலகாயிலையத்து போலே
கண்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேதையொருத்த காலே
காவலனாபத்தமவருகிலகளிப்பத்தனைப் போலே
கண்டுமுறைகீழ்கலக்கண்டறியாமதுமயக்கங்
கறபனையாமிப்பிரபஞ்சசொறபனம்போலெப்பாவிக்கும் பக்தி

தாயடிக்கிலபாலகுடிக்கத்தழுதல்திருஷ் டாந்தம
சடலம்பொறுக்காமலதுயாதருகிலு மேகாந்தம
ஆயிருந்துவழுத்தியிந்தமாயையுப சாந்தம
ஆதமெனறுசாதனங்கள்வழங்குது வேதாந்தம
காயஞ்சனிக்கா திருக்கக்கண்டுகொள்ளவேணுமெனறால்
காசுபணமபாசமதுமாசறவே நேசமுடன பக்தி

பசசைமாததாணிபோலேபரிந்துபணம நாடி
பாலகிருஷ்ணனபணிபொனனமபலவனைககொண்டாடி
இசசையொழியுமபுலன்களைந்துமிக வாடி
ஏகாந்தமானபரிபூரணததைத் தேடி
அச்சமறறதிருவிழியிலானந்தநீர்க்கரை புரள
அரனேதிரிபுரனேகஙகாதரனேபராபரனேயென்று பக்தி

வசனம்

சேரியில சிவபக்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பன்னிருபேர களுட்ன நந்தனருமிருந்து பக்திபணணும நாளையில் ஒருநாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரிட்சை பார்த்தார்

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனார் - சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள் - அவித்தைகளைத் தூண்டிநிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனார் - சிற்சபையின்மகிமையென்ன செப்புவீ ரென்றார்
அவர்கள் - அசசு தனுங்காணுதவானந்த மென்றார்
நந்தனார் - ஆகையினாலென்ன என்னபலனுக்கு மென்றார்
அவர்கள் - நாக்கதினாலேசிவநாமம நவிலு மென்றார்
நந்தனார் - கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா ரென்றார்
அவர்கள் - கொற்றடிமைககார பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனார் - அம்பலத்தை திரைபோட்டத் தொடங்கினாரே
அவர்கள் - பம்புவித்தை மாயைக்கு ளடங்கினாரே
நந்தனார் - மனந்திருந்திக்கொண்டார்க்கு வாரதொன்றில்லை யென்றார்
அவர்கள் - கனவருத்தமுண்டாக்கும் காராதுதொல்லை யென்றார்
நந்தனார் - சாதியிலேயெளியவன் தானறிவேனோ வென்றார்
அவர்கள் - ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனார் - ஞானமில்லாதவன் முத்திநாடா ரென்றார்
அவர்கள் - ஊனமில்லாசசிவபத்தி தேடா ரென்றார்
நந்தனார் - மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம விதிமிய தென்றார்
அவர்கள் - துதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் கதியே தென்றார்
நந்தனார் - பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள் - சுகக்கடலிலினைப்பாறி சுகிப்பாரே யென்றார்
நந்தனார் - பாரப்பாணுததரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள் - காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார மென்றார்
நந்தனார் - படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாசசு தென்றார்
அவர்கள் - அடித்துப்பாலபோட்டுவிட்டீரா ராலே யென்றார்
நந்தனார் - அங்கேயேனீங்கள வல்லையோ வென்றார்
அவர்கள் - இங்கையேனது இல்லையோ வென்றார்
நந்தனார் - எங்குமநிறைந்த பூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள் - இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா ணென்றார்

வசனம.

இப்படி யிருக்குநாளில ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே ப ரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பாடுவார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம
கண்ணிகள்

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே-சிவனைக்கொண்-டாடுவாய்தினமே

இந்திரன்முதலிய இமையவரகதிகார
நநதியினதேறுமை நமபனபதமபோறறி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண் டமரரைககாததகிரு
நீலகண்டனகழலபெற நெறியுடன்போறறி பாடுவாய
சீலமாதவா சிததததினின்றுடுஞ
சூலபாணியனெனுஞ சுயமபுதாள்போறறி பாடுவாய
மோகமாநதுன்பத்தில மூழுகிககெடாமல
ஆகமமுறையிடும அநதிவணணனைபபோறறி பாடுவாய
பஞசாக்ஷரநதனைப பகதியாயுருவேறறி
மெஞஞானமபெறறுயய மேலோனைநீபபோறற பாடுவாய்

இராகம - தோடி - ஆதிதாளம

பலலவி

சிதமபரமேநினை மனமே-முததி-பதமபெறலாகும்மனமே

அநுபலலவி

சதம்சதமமெனுமபொருள பதமபதம்மய
சமரசமநடமபுரிசாமிசிதமபரநிமலன திருவுருநீகொளளரகர சிதம்

சரணஙகள்

ஒழியாககவலைகொண்டு விழலாய்-யானும்
உண்மையிலலாவீட்டை நிழலாய்
தழுவாதிருநததிலலைசலனமிலலைமேல வீடடை
சாரநதாலலோநலலசாபலயமாம பாடடை
சநததமுமபெற பநதமுமேயற
எநதவினைததிர முநஆரமமுற சிதம

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய்-மோசத
தெரியவாவலைசிககி முறியாய்
சாகமட்டுஞசமசாரமே மேவிடடு
சலியாமலேபிழைததுசண்டாளமாந தூடடு
சம்பாததியமது வமபாகுமவிதி
நமபாதிததகதி தெமபாயதிபதி சிதம

உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நீ மோனம-உண்மை
ஓமவழிகாட்டுமே ஞானம
தனககுசசிதமபரம்சாரநதாலே தன்மயம
சததியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராசசிய சின்மயம

சரிவாசிவகுரு பரமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாகதிரு சிதம்

துககடா

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னமபலவா

வசனம்

நநதனா சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அநதணரிடத் தில வநது சிதமபரமபோக மிகவும வருநதி வுததரவு கேட்கின்றார்

இது அறுசீரடி விருத்தம

வேதியரேபெரியவரே நலலவரே நானகடையன் விண்ணோ மெய்சசும, சாதியரே பலகலையுங கறறுணாநது புரையிலலாத் தவ மேசெய்யும, போதியரே பததியிலலா நானபுலைய னேதறியேன் புண்யமூர்ததி, ஆதிகுரு சிதமபரததைக காணவென்றே யாசைக கொண்டே னனுபபுவீரே

இராகம-நாதநாமககிரியை-ரூபகதாளம.

பலலவி.

திலலைச்சிதமபரததை யொருதரமாகிலுந
தெரிசிததுவாவென றுததாரநதாருமையே

அநுபல்லவி

திலலைச்சிதமபரததைக் கண்டாலபிறவிப்பிணி
இல்லையென றுபெரியோா சொலலககேட டிருககிறேன் தில்

அலலலறுககுந் திரு வமபலநாயகன்
அலலுமபகலுமாடி யானநதமபெருகிய தில

ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொணடதலைவோ
வேதகுலமேயெநதன ரீதிலதயவுசெய்து தில்

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம

பலலவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதமபரததைத-தெரிசிக்கவேணும

அநுபலலவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுததமாறவே தெரிசி

சரணஙகள்.

பத்தாபணியுந்திருக கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேததிப்பிறவிதுய ராததியெப்போதும் தெரிசி

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக — தெரிசிக்க
ஈசனைப்புலியூரில் வாசனைகனகச
பேசனையென்றுநடராஜனைப்போற்றி — தெரிசிக்க
காமத்தையகல்பவர் பாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைசொல்லியாத்த சாமத்திறவந்து — தெரிசிக்க
ஞானமபுகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சீலப்பொற்பாதத்தை — தெரிசிக்க

வசனம்.

நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாதமூடா வுந்தன்
புரட்டெல்லாநானறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும்பறையாககேது
பார்ப்பாரதெய்வமதுபார்க்ககாது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலேவழக்கமில்லாக
கொள்கையதுசேரியிலேகூடாயப்பா
பித்தமதுகொண்டவன்போலிங்கேவந்து
பேசாதேபோபோவென்றேகுவானே

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமா-நீயதைச்-சிந்திக்கலாமாபறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரதெரிசனஞ்-சதுர்மறையோர்கள்
செய்வதுஞாயம்நீ-சொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே-இங்கேநில்லாதே
சேரிக்குப்போடா-நாளைநந்தவா

ஞானகுமாமுனி-யோகிகள்தேடிய
கனகசபேசனை-கண்டறிவாயோ
போராதே-கைவீசாதே
வீரனைத்தொழுடா-மாரியையுழடா

தவமுடையோர்கள்-தரிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா
ஆகாது-வினை-போகாது
விரைதெளியனன்றோ-அறுதலிமகனே சிதம

வசனம்

உழுது-சேறுபண்ணி-பரம்படித்து - விரைதெளித்து - நாத்து பறித்து-நட்டுவரட்டு-மடைதிறந்து-மடைகோலு - களைபிடுங்கி -காத்திருந்து-பத்தநிலறுத்து-கட்டியடித்து-நிரம்பிய பட்டையைக-காப்பதுமில்லை-இராக்காலங்களில்-பந்தம்பிடித்து-தடி யெடுத்து-கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி-கோலாகலமாகி-நாலு பறையரோடுங் கூடி - வரப்பைவிட்டீரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப்பதுமில்லை, உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கமமுதலாகிய தேசதருமம மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம், திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம என்று பித்துப்பிடித்தத தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறிப் பேய்பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக கீழ்ப்புரண்டுழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடியகாரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக்கேட்கின்றார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்தபிரமை-வந்தகாரணம்-நானறிந்திடச்-சொல்லும

அநுபல்லவி

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையனு
யனறியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய நந்தா

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய-தில்லைச்
சபாபதியைநினைந்தாய
சூதுக்காரப்பறையருடனகூடிச
சும்மாவிருப்பது-எம்மாத்திரமநான் நந்தா

குலத்திலில்லாதவழக்கம்-நீயதைக
கொண்டாடுகிறமுழக்கம
வெளுத்ததிருநீறென்ன எருமைசாணிப்பது
மேனியிலணிவாரோ-வையத்தந்தனில தா

கிழட்டுப்புரட்டுமறியாய-பொலலாத
தீங்குதவாத்தைபுரியாய

முரட்டுத்தனத்தைவிட முன்னேகாட்டி
விரட்டுப்பேசுறாய்வெறிமயக்கமோ அட நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்துச் சிதம்பரப்பிரமை வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டபின நந்தனா வேதியருக்குச்சொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மனங்கண்டவிடமெல்லாம போகாமலாணையிட்டு மறித்துவாங்கி, அனல்கண்டமெழுகதுபோ லெனதுள்ளந்தனதாகவுருகிச்சாய்க்கும், புனல்கொண்டவேணியனைப புண்ணியனைப்புராந்தகனைப்போற்றிசெய்யக், கனங்கொண்டதில்லைநகர் போய்வருவேன கருணைவழி காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனா வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

நட்டநடுவிளையுமபொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் நட
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுகேளடாபண்ணையாளடா நட
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுனகால்பட்டதிலைபசுமைகொண்டு நட்

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேநீருககட்டுமுககலமேகாணும
துதிபெறுநந்தாவுனகைதொட்டதேதங்கமாகும
பதிதனிறபெருமைசொலலுமபறையனுயிருந்துதில்லைச
சிதமபரபபித்தேன்கொணடதுமசெயதொழிலேதென்றாரே

வசனம்

நந்தனுருக்குச சிதமபரப்பித்துதெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனைப பார்த்துப புலம்புவார

இராகம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம

பல்லவி

பித்தனையபோனதென்ன-நந்தா பித்த

அநுபல்லவி

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும் பித்த

சரணங்கள்

சித்தம்பிடிப்பு செயத்தாலோ
பத்துக்கிலலையாமலே பணணியபோதோ

பத்தியென்றுபே ரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே நிலையிட்டதாரோ பித்த

எத்திசையும்புகழ் பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம் விளம்பத்தெரிந்தும்
பத்தியோடுசால மறிந்தும்
கத்தனென்றுபேரிட்டு நானுனக்கிருந்தும் பித்த

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனர் மிகவும்வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிபெண்சந்நிதியினேராகத்தலைவணங்கி
நித்தியெனறுநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாயானால்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமழைசொரியும்பெரியகோவே

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது-பேரின்பமன்றுள்ளே

அநுபல்லவி

மற்றமருந்துகள்தின்றாலுமுள்ளுக்குவலலேவல்லே-ஐயே அடிமை (பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்

பாமரும்பழியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடிபார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனுமவேதனுமபாராததுக்களித்ததுண்டு [ம்
பாரபதியென்றொருசீமாட்டியதிலபாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்ன
பாதியிருக்குபறையாநீயும்போய்ப்-பாரென்றுத்தாரந்தாருந்தாரும் (பித்தந்தெளிய)

பந்துதிசையும்பரவிப்படாந்தாலும்பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்களபோடுந்தண்டைசிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனேசெங்கரும்போநல்லசித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டிப்பிழைக்குது-அங்கே-சென்றால்போதுங் கண்டாலதீரும் (பித்தந்தெளிய)

உளமைசொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையுமூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிபபுலம்புகிறாவெகுபேர்களுக்குப்பிழைப்பு

சாருநரை திரைதீருமருநதுச சாதியைபபாராது-இனனந
தீராதநோயகளபடைததவெனக்குத திருந்திருமையே அடுமை
(பிததந்தெளிய)

இராகம்-செஞசுருட்டி-ஆதிதாளம.

பல்லவி

சிதமபரம்போகாம விருபபேனோ
சென்மத்தைவீணுக்கி கெடுப்பேனோ(சிதம்பரம்)

பததியுமனமும பொருநதினதங்கே
சததியஞசொனனேனன சடலமுமிஙகே(சிதமபரம)

ஆசையுநேசமு மானநதமங்கே
பேசலுமபாசமும பிதறறலுமிஙகே(சிதமபரம)

வசனம்

இப்படி நந்தனாசொல்ல வேதியா மூாசசையடைநதுவிழுநது தெளிநது எழுநது சொலலுவாா.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநடடாகவில்லே
பாாபபதுமிலலைசைவப் பழமதுதினறுயபண்ணே
காபபதுமில்லையுனனைக் கைவிடமனதுவலலே
சோபபதாலாவதிலலேச் சேரியிறறெலைநதுபோடா

வசனம

என்று வேதியாசொல்லிய உததாரபபடி சேரியில நநதனாவநது பத்திபுரியும பன்னிரணடுபோகளைப பாாததுசசொலலுவாா.

இராகம-மாஞசை-ஆகிதாளம

கண்ணிகள

ஆசை நேச ராகுந தோழரேகேளுங்கள்
பேசநதெயவஙகளுண்டோயீசனலலாலங்மகத் ஆசை

ஆயன் மாயன அன்றடிமுடிகாணுத
நேயன முலுருவாய் நினறநின்மலனலலால ஆசை

மண்ணாய் விண்ணாய் மற்றுளப்பொருளகளாய்
எள்ளுளெண்ணெய்போ லிருககுமீசனலலால ஆசை

அருவா யுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரிமாயநின்றநெகதப பராபரததையலலால ஆசை

வசனம.

என்று நந்தனா சொலலியபின்னும் ஆநந்தக் கூததாடுவாா

இராகம்-தந்நியாசி-திரிபுடை தாளம

பல்லவி

ஆநந்தக்கூத்தாடினா-ஆநந்தநந்தன
ஆநந்தக்கூத்தாடினா

அநுபல்லவி

வானூரறிதிதேவா முநிவாஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள வாய்ப்பதெப்போதோவென்று

சரணங்கள்

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும
மாளாததுயரப பட்டு
மாயுமுனனுகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேனகளிக்கவெனமுன னடுவரெனநேசாத்தி ஆநந்

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலனகைபபாசம
கண்முனவாராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணாநத சன்மார்க்கர்தமக்கனறு
தறபதத்தைதக்காட்டினோன தனைககாணுவேநானெனறு ஆநந்

காயமிதுவுந சதமா-அனறியுற்பவங
காண்பதொவவொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றும
தூயபதததாலநதத துகளறறிருப்பேனென்றும ஆநந

வசனம

இவ்விதமாகப பன்னிரண்டுபோகளையும வேலைசெய்ய வொட்டாமல், தன்சமீபத்தில் நிறகவைத்துககொண்டு போதிததிருப்பதை வேதியன் கேளவியுறறு நநதனுரைசசீறிக கடுங்கோபஞ்செய்ய நநதனார் வேதியருககுச்சொலலுகினறார

ஸ்ரீராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

எதுக்கென்மீது இததனைபேதகம்
எண்ணுவனோ தோததகம

அநுபல்லவி

காததகாராமமனக கசடாசொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீபிழையொன் றில்லை எது

சரணங்கள்

நான்உனக்குப் பண்டு-சாசனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு

தோன்றலேநீசொல்லுஞ்சொற்படிச் செய்கிறேன்
பானமையாகநித்தம பததியாய் உய்கிறேன ஏது

காசளவு நன்மை-செய்தோரை யொரு
காலுமமறவாத தன்மை
தாசனுககெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீா இனிமேல நான்செய்தொண்டு ஏது

ஏழைநான் தானே-சூதுமவாதும
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக ளஙகே
ஊழியனுக்குமஉழுகயிறுஙகொடுபபீ ரிஙகே ஏது

நந்தனார்-ஏருழுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம

வணககமாய்ச்சொலலும வாாததையுணாநது
வஞசனையிலாதவேதியனறன
கணககில்லாததனது பண்ணையாளவசகதிற
கைப்பிடிசாகவேதநது
பிணககிலானிவன்சொற படியெலாஞசெய்வான்
பின்னிடானஅழைததுபபோவெனன
இணககமாய்க்கொணடு போயினாாநநதன
ஏாத்தொழிலமிகபபுரிநதனனே.

இராகம-சஹானா-ரூபகசாபபுதாளம

பலலவி

பத்தியாகஆணடைசொற்படிசெயதானநதன்பலருடன்கூடிமிகக்

அநுபலலவி

காததனைசிததஙகளிதது கதிததவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெததக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம நீடி. பத்தி

சரணஙகள

நீருள்ள ஆதனூாநஞசை புஞசைகளை
நிததமுமேர்கொணடு பழுது-அறச
சுததமதாகவே யுழுது
காலைப பொழுது பத்தி

கறுப்பு வெளுபபு சிவபபு நிறமுள்ளக்
காளைகளைககட்டிப் பூட்டி-பொற
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி பத்தி

கநதன்கறுப்பன்கடம்ப னிடுமபன்
கரியவனவன்தமபி பெரியன்-சினனக்
காத்தானவனமகன் சொரியன்
குளள நரியன் பதநி

சீரகசசமபா சிறுகருடன் சம்பா
சிறநதமணககதனதை நடடு-கமபு
சேரததுவரையு மிட்டு
பயி ரிட்டு பத்தி

வசனம்

இவவிதமாய ஏர்தசெதாழில புரிநதுக் கொண்டிருந்த நநதனூர், இனிமேல சிதம்பரமபோவேன் போகாவிடில பிராணனை விடுவேன் அன்றியும, சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொலலிககொண்டு வேதியாபால சென்று தலைவணங்கிக கரங்குவிதது மனநதுடிததுக் கண்டிததுச சிதம்பரமபோக உததாரஙகேட்கிறூர

அறுசீரடியாசிரியவிருததம

பொய்சசடலம புழுககூடொனபதுவாசற ரூறைபையைபபோறறிசெய்யும, துசசனிவனென்றெண்ணித தள்ளாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும, பசசைமிகுநதொடியழகி சிவகாமிமாது பங்கன் பாதஙகாண, இச்சைமிகுநதிருககுதையே அம்பலததைக் கண்டுகளித்திறைஞ்சுவேனே

இராகம-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பலலவி

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா-ரொருவரன்றிப்
பிறவிககடலிடையில கிடநதழுவார்

அநுபலலவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருககு-தெனக்கிவர்
போலவேயில்லைதயவில்லைஏழையிடத்திருந்தருள்செய்திடும்

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவேதிலலைப்பதிவநது

பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானநதக்கூத்தாடிய பொ

உலகநதனிலககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியறறவர்மதமற்றவாவிடையததினிலுருவறறிட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயததினிலநடனமாடிய பொ

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொரிகணங்களதை
இழுததுவசப்படுததுமவகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவருமராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுஙகிவழி
பார்க்குமிடமாரகுமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பொ

வசனம

இவ்வகையாய்ச சொல்லும நநதனரைபபாரதது வேதியர்சொல்லுகின்றார்

சுலோகம்

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கிததனை
களளக்குமபிடாலாவதென்னபலமேனகாட்டுபபசாசல்லவோ
துளளிததுளளிதுடிககிறாய்சிவபதனுசொலலாதுன்சாதியில்
எள்ளுககொலலையிலமாடுவநதுதொடராதேகுமபடிசெலலடா.

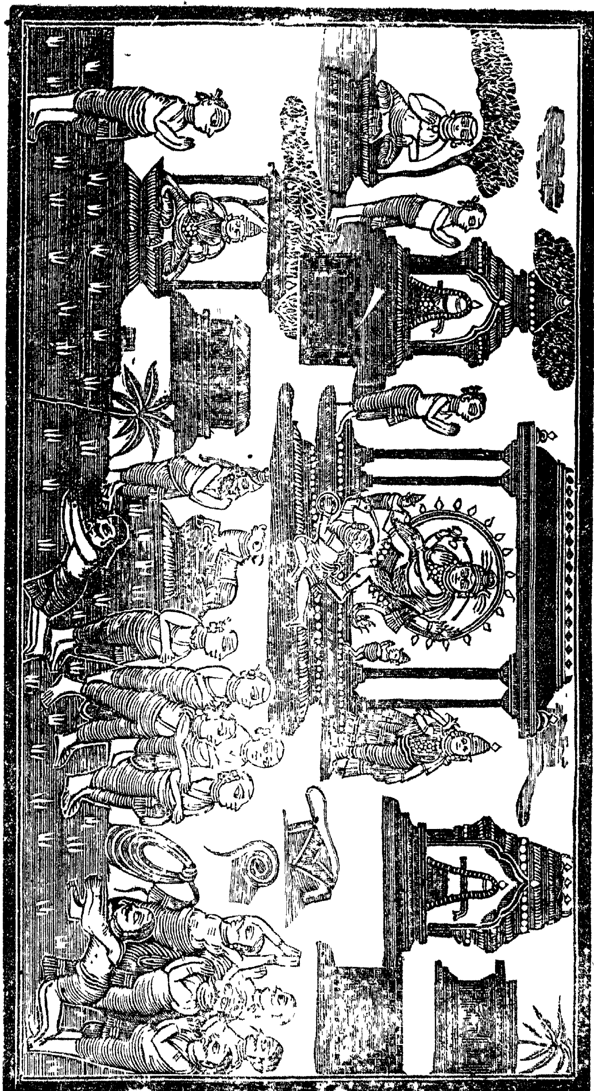
வசனம

இபபடிசொல்லிய வேதியருடனே நநதனா தனக்குததெரிந்த விததைகளை அத்தருணத்தில் சொலலிக்காடடுவாா

முனநநதனார், பின்வேதியருமாகச சொலலிககொள்ளும்
எ ட டி க கு ப் போ ட் டி யா ன
இருசசொல் அலங்காரம.

நநதனார்-தில்லையைபபார்க்கவல்லையோ வென்றார்
வேதியா-கொலலையிலமுளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனர்-களளமபோனுலுள்ளதுகானு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனுலுள்ளதுவிளையு மென்றா
நநதனர்-திருசசிறறம்பலஙகண்டாலதேககளிககு மென்றா
வேதியர்-பொரிசசககுழம்புகொண்டால்தேகம்பொருக்கு மெனறார்
நநதனர்-அரகராவென்றாலபாவம்போ மென்றா
வேதியர்-பறையனைக்கண்டாலபாவமா மென்றார்
நநதனர்-வெட்டவெளியிலேமனமூட்டிப்பாரு மெனறார்
வேதியா-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மெனறார்

நந்தனர்-எனக்குஊறியஞானமாரியேமதி யென்றார்
வேதியர்-உனக்குநாறியபறையாசேரியேகதி யென்றார்
நந்தனர்-கததாவேயென்னுள்ளமபெற்று ரென்றார்
வேதியர்-கத்தாழையக்கினியில்பறறு தென்றார்
நந்தனா-மறையோருக்கெப்போதுமவாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியா-பறையருககெபபோதுஞ்சேரியேசொற்க மென்றார்
நந்தனா-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளிததநதேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நநதனர்-கடுமையாய்வநதுகவலைப்படுத்துவதே னென்றுன
வேதியர்-அடிமையாய்வநதுஅவலபபடுததுவதே னென்றுன்
நநதனா-தில்லையோடென்னைசசேரேனே வென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைபபாரேனே வென்றார்
நநதனர்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நநதனர்-தெரியாதேமெள்ளபபோவேனே யென்றா
வேதியர்-மரியாதையல்லபோகாதே யென்றா
நநதனர்-ஆனையைவிட்டுவழிகாடடுமெபெரியோரே யென்றார்
வேதியா-பிராணியைவெட்டும்பழிகாடடுபபுலையரே யென்றார்
நநதனா-ஆடிப்பாடி பபடிபபே னென்றார்
வேதியா-தேடி ததேடிபபிடி பபே னென்றா
நநதனர்-தில்லையிலேகலஙகாமலநாடுவே னென்றார்
வேதியா-கொலலையிலேவிலஙகாகபமோ பாடுவே னென்றார்
நநதனா-சிநதைநொநதுதவிபபேனே யென்றார்
வேதியா-வநதுவநதுஅலபபாதே யென்றார்
நநதனா-கெஞசினலெநஞசமுருகாதோ வென்றா
வேதியர்-அஞசினலபஞசமவருகாதோ வென்றார்
நநதனர்-சிதமபரமபோகவுததாரநதாரு மென்றா
வேதியர்-இதமபெறலாமோகததாதேபோது மென்றா
நநதனா-சீக்கிரமாய்பபோவே னென்றா
வேதியா-போககிரியாய்ப்போவே னென்றா
நநதனா-அன்னீதனுசெயயே னென்றா
வேதியா-சொனனதுதவறே னென்றார்
நநதனர்-எங்கள்சாதிககுயென்னவழி யென்றார்
வேதியா-உஙகளசாதிக்குஇநதவழி யென்றா
நந்தனா-உற்றதுஒது மென்றா
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்றா
நந்தனா-பறையனைப்பிறந்தேனதலையெழுததிது வென்றா

வேதியர்-பறையராய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது	வென்றார்
நந்தனர்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு	வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்திலேகல்லெறி	யாரே
நந்தனா-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே	னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்ததே	னென்றார்
நந்தனா-உலகமனைத்துங்கட்டியாய்நிறைந்த	தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனாய்ப்பிறந்த	தேன்
நந்தனா-பழுதானஜென்மமெடுத்தேனே	யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மம்விடுகாதோ	வென்றார்
நந்தனர்-காப்பதுன்பாரங்கட்டிவிடு	மென்றார்
வேதியர்-காப்பதுவேலியைநட்டுவிடு	மென்றா
நந்தனர்-அப்பன்கருணையிப்படியோ	வென்றார்
வேதியா-தப்பினைத்துவமொப்பிலே	னென்றா

வசனம்

நந்தனாரொருநாள் [illegible] பரைவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்

அல்லெனுங்குழலாள்பாக மண்டாதவொருக்காற்றொண்டர்
பலவூழிகாலஞ்செய்த பழவினைதொடக்கறுத்துச்
சொலலரிதுமாங்கொண்டுத்தச் சுகக்கடலாட்டிவைக்குந்
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனென்றா

கண்ணி-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாள்	வரப்போகுதையே
மனதைப்புண்ணாக்கப்பண்ணாமலொருதரம்	போய்வாவென்றுசொல்லையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போய்நான்	காணவேணுமையே
கசடனாகிலுமாசைவிளையுதுன்	காலுக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாள்முதலாயுங்	கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்திற்காட்டிக்கொடாமல்	காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலிலவெள்ளெலும்பாட	வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கினதன்றியிலவேறே	யொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதைநா	னெளியேனையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிலடையாதுகாம	லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளித்திடுந்தண்ணீர்குடித்திடும்	வெறியேனையே
மேதினியிலேயினுங்கடையேன	வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்களொன்றுங்காணா	தடியேனையே

தளரவிடவேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச்செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலந்தணைந்திடவேண்டுங்காதலைக்கண்டியாயகிலமானைதந்தையுந்
தலைசுமந்திடுசேடனாகுணத்தனைமையெய்திடும்நந்தனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாரிவன்வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனுருடைய சிவபத்திரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமையைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்குமார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்க்கீனாடாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்குஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்குமவார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கம்பியாளமழுவைநரிக்குச்சங்காரந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோடாபறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோஆண்டவனையோணடிதொழுவாயோ
கூசலபோடாதேபோடாயிங்கேகூழைக்குமபிடலாகாதே
கங்கைபோடுவையோவங்கேகாணிக்கைபோடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்துயிரைவாங்காதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்குமானந்தத்திருக்கூத்தோ
வீஞ்சகவாரத்தைநாளைத்தெரியுமவாராதேபோடா.

வசனம்

அடாநந்தா சபாக நனையிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போக வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடாநந்தனே தில்லைக்-கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைக ளனைத்துமிங் குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது (அட)

சரணங்கள்.

ஈனசாதியிற்பிறந்தோ னுனக்கவிடத்தி
லெனன அனுவ லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதினும்பா யிரவிருக்கும்வீதி
புகுந்தாங்கேட்டுக் கொண்டு
மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த வரு
மாற்றலர் திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனோற்சவம் திரு
வாதிரைப்பலனைபெறமாட்டாய்சொற்படியிரு (அடடா)

வேள்விகளொருபுறம் வேதியாக ளியற்றும
மேன்மைகளமிகுந்த தங்கும்-அந்த்
தாழ்மையிலாத தில்லையந்தலம்போய் வருவதற்குத்
தடையில்லையென்ப பொங்கும
தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடியும் வரும
சாதியிழவைப்போ சிந்தாமலேதெரியும் வரும
பன்னிப்பன்னிப்படி தந்தனபாவாயிறு யெவரும
பட்டாலதெரியுமப்பறைய னுக்கென்பதுபோல்வரும (அடடா)

அலனுயப்பகலுஞ் சோறளித்தாக்காத்திடுந் தெய்வ
மானவப்பல வாணன்-இங்கிருக்க
தொலைப்பட்டவர்போய் வந்தாரென்றுரைத்திடுவேன
சொல்மறந்த [illegible]
[illegible]
[illegible]
பலலையொடித்து விடுகிறேனடா [illegible]
[illegible] (அடடா)

வசனம

வேதியர்சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனைப்படித்தாலும் கழுத்தைப்பிடித்தாலும் சிதம்பரத்திலே நடராஜனைக் காணாமலிருக்கேனென்று கடுந்தபசுசெய்வனார்

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ-அனுவளா
வேணுஞ்சம்மதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணாந்தானுரு சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல நீதி (இனி)

சரணங்கள்

பலகாலமுமபழுமபபாலூா டிஞுலும பாமபு
பழகாததற்குவொபபாய்பபகரலாமே வேமபு
தலம்விட்டபபுறமபோநீதான்செய்யாதடா வீம்பு
தறையிற்கறநதபாலுநதாவுமோமுலேக காமபு (இனி)

திடையிலிருக்குமிநத இடமபனகடமபன சரி
இவர்களலலாமலிதோ இருபபோாகளசிறு நரி
நடையிலிருபபேன்மகா நலலவனுகுந தெரி
நானுனேசசோபபேனெனறு நமபாதேபரி கரி (இனி)

வசனம

என்றுசொலலிய வேதியருககு, நநதனா மிகுநததாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞசொலல, வேதியருககுக கோபமவநது திருட்டு வேடங்கொண்ட முரட்டுப பயலேயெனறு மறுபடியுஞ சொலலுகின்றார்.

இராகம-அசாவேரி-ஆதிதாளம

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாததிரம் வேண்டாம-நநதா-அடாவுனக்கு
திருட்டுததனமாததிரமவேண்டாம

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேபோ மூடா
முனனுமபின்னுமறியாக் குடிகேடா
வரட்டுதவளேபோலவாயாடாதே யேடா
வயலேமுழுதுஞசீாப்படுத்திடப் போடா (திருட்)

சரணஙகள.

புத்தியுள்ளவனுகப பாருடா கொண்டுழுது
புன்செய்யிலமுழுதுஞ சீருசெய்துவிதைதநது
வைத்திடனயபோற்குடி யாரு-இருபபார்களுன்
னை நீதிப்பாாசகல பெருமை
சத்தியமாகக்குண்டைகளை நீ கூட்டி
சார்நததற்குவாயாரநீா ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டுக்குமே ரோட்டி
தக்கவுன்றன்றிறமதுமிகக் காட்டி

மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் (திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன்சமாத்தைக் காட்டாதே
சரணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக்களுசிறியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே (திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
தோயுமசடமுதலோ ரட்டி-வாராமறசெய்து
சொன்னலனுப்புவேனே மட்டி
காயமுள்ளபோதேநீ தானட
கார்த்தனறன்னைககாணபபோவா னட
ஏய்த்துவிட்டுப்போகபபோபா பா
யேய்த்தவாதிரைக்கனுப்பேனே நட
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
நீயன்நீயன்நீயன்நீயன் உனைவிடேன் (திருட்டு)

வசனம.

இதுவும, வேதியா சொல்லுகின்றா

அறுசீரடி விருததம

வானிருநதவிடநதேடிக்காணுமல்மாடவதநோாமதிமயங்கத்
தேனிருநதசெநதாளைசசிநதிப்பாாபுநதிபுறத்தெளிந்தாரிலலை
ஊனருநதும்புலையா நீசிதமபரத்தேசென்றுனுமுண டோமுகநித்
தானிருந்தவிடமவிட்டுப்போகாமலசஞ்சலததைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலே கூடததேடி அறியப்படாத செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தை யுரிஞ்சும் பறையா நீ கத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கே பத்

தியெண்ணலாமா, நததிமுத்திதேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடததே சததமபோடலாமா, இஙகேநிததம் நாடலாமா, வியாத்தமான இநதசென்மமெடுத்துஞ் சிததிதேடலாமா, அங்கேபுத்திசெல்லலாமா, அடடா, இதுவெலலாம விட்டுவிடடா, நாதமதைப்பிடுஙகிநடடா, என்தொழிலைததொடடா, தோல்கட்டிய தடியையெடடா, யாருந்திருடாமல பாாததிருடா, களததிலடடுடா, காவலகொடுடா, புலலறுடா, மூரடா, வழிதெரியாககுருடா, நான்சொல்வதுநேரடா, இதடா, உன்செய்கையென்று கலைாலெறிநது, தடியாலடித்து, வாயாலதிட்டி தேள்போலே கொட்டி, இவனொரு ஆள்போலே நின்றான், அவா நாளபோகுதே யெனறார்

வசனம்

நந்தனார், வேதியரைபபார்த்து நீங்களென்னையடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிசசொல்லுகின்றார்.

தண்டகம - ஆதிதாளம

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையே-எனனை-அடித்ததுபோதுமையே

அநுபல்லவி.

அடித்தாலுமுங்கள் கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெயயுமென்னுடன் வாதோ
படிததெல்லாமென்மனதிற படாதோ
பாவியெனககுமினிமேறநெறி யாதோ (அடித்)

நல்லவரேயுங்கள்மனதுபபிர காரம்
நடக்காமலிருநதுமபா சாரம
சொல்லததெரியுமோவெனககுப சாரம
சுகிர்தசாமியுங்களாலேயிந நேரம்(அடித்)

வசனம

நந்தனா ஐயருககுத் தலைவணஙகிசசொல்லுவார்

மோகனராகம - ரூபகதாளம்

இலவுகாத்தகிளளை யாசசே-நான்
எடுத்துசசொனனதெல்லாம போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு தாசசே-நீங்கள்
பாாப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொலலமபல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென் றுச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழலுக்கிறைத்தாறபோ லாச்சே-எந்தன்
வேண்டுதல்வீணாகிப் போச்சே
கண்டைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலம்பிறக்காமற் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கேனென்றுசொல்லுவார்

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தாற் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந்துமேதா வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன் திருவம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந்தடித்தாலுமெந்தன் பாழ்வினைதீராதோ
பாதனிலேபோசொல்ல லாகுமென்றே படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடு மிரைதனைப்போயொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரநாதனைத்தொடலாமோ ராசியில சின்னவனென்றே
இன்னமுமசிதம்பரம் போவேனென்று மிங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டுமேபோது மையேயுங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

இஃது நந்தீரடியான்வந்த

விருத்தம்

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியன்சினத்தால
காருள்ளடர்ந்திடுஞ்சோலையினின்றிவன்கருத்தை
ஏருலாவியபரமனற்றண்மலரிறுக்கி
தீரனாகியநந்தனுமிப்படிசெய்தான

வசனம்.

நந்தனார் தங்களையருகத்துத்தலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தைத்தில்லைவெளியிலே கலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கியத்துடனே சேரியிலவராமல் தன்னுடைய துயரங்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்ல வெந்துமனம்வேறாகி வினையோவென்றி
சாதியிலேயாவமது நீயன்றோபிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை

சோதனையோசெய்கின்றாயெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்
ஆதிகுருவல்லவோநீபாரப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரே. [கும

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அத்தநானவருவேனோ அம்பலத்தைப்பாரவேனோ
சற்றேயாகிலுங்காணப்பேனோ நந்தியேயென்செய்வேன் ஐயா

விருத்தம்

தாறில்லாதவிப்பிறவியைத்தானெடுத்தஞ்சி
தூறுபட்டணற்கீழ்க்குலமாகியித்துன்பம்
நீறுபட்டிடுமல்லவோதில்லையினின்றால
பேறுபெற்றிடுவேனதற்குமொருபிசகோ

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி- திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ஐயோதெய்வமேயிந்தவையாககடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகியுயயும்படிக்கேட்கில
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலக்கரும்பதுபோலாசசுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையே
பாவியெனக்கோவந்தபாரப்பானமனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டாலகோடிவினைகளதீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண
தில்லையம்பலவாணதெய்வம்புலையாக்காக
கல்லாச்சமையலாசசுதே
பொன்னம்பலவாயுனைப்போறறுமவகையில்லாமல
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னை தந்தையுமநீயென்னாவிபொருளுமநீ
யுன்சந்நிதிவரச்செய்வாயே

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடிமுடியொன்றுமில்லாதம்பலத்தரசேயுன்பால
கொடியனுன்வந்தாலென்ன குறையுமோவதனாலநீதி
நடைசெய்பார்ப்பான்கையில நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றப
படிமிசைவீழ்ந்தானடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனகல்யாணி

பல்லவி

செயயுமுபாயமறியேன
அரகரசிவனே தில்லைசசிவனே

பததுவருடகாலமாகவநதுபாாபபாணைககேடடேன
சிததமிரஙகிபோயவாவெனறொருநலல சேதிசொலலக்காணேனையோ
(செய்யு)

பாவிபுலையனாய்ப்பிறப்பேனோயிநதபாரினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிககுதேபொனனமபலாவுன னடிககமலங்காணேனையோ
(செய்யு)

பல்லுமுளைத்தநாள் முதலாகயிநதபபாடுபடுவேனோ
திலலைநாயகாகனகாவெனறுனைததேடுமெவகைகாணேனையோ (செய)

நாறபதுவேலிநிலமிருககிறதை நடுகவேணுமென்றா
காபபதாருகளைபிடுஙகுவதாரெனறு கடுததபேசசககடியேன (செய்)

ஆற்றிலேகுளததிலேவிழுவேனென்னுவதைபபிடிததிழுததிடுவேன்
பாாததினிககிருபைசெயயாவிடிறபறையனபழிவீண் போகாதுசொ
[ன்னேன (செய்யு)

திலலைசிதமபரததைககாணாவிடி லென்தேகநதரியாது
சொலலிவிடடேனபொனனமபலவாயுனசொானசபைககுவருவே
[னோநான் (செய்யு)

விருததம

கடுவருநதியுமபணிகலினைகவுங்கறறைச
சடிலமேவியபிறைபுனறறரிககவுநதகுமோ
விடுவதிலலையுனனருகினிறாறுனொருவேஙகைக
கொடியனவநததிறலெனன திலலையிறகுறையோ

விருததம

மாவளாதிலலைமாநகாவீதியுமதிலும
கோவிலுந்திருககூடடமுஙகண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயததையேதுககுபபடைத்தே
னாவிதானிருநதும்பரகதியடைநதிலனே

ஆதிநாண்முதற்றவமபெறுமாமுனிககாக
நாதமோஙகவேநாடகமபுரிநதிடுநதன்
பாதமபோற்றியெநநாளுமபணிந்நிடுநதன
ஏதநீரவெகுணிலுமீசனுமவநதாா

வசனம்

நந்தனார், தில்லைத் தலத்தைக்காணாது சென்மமிருந்தா லென்ன போனாலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனமுருகிவாடும் வேளையில், கொஞ்சம் நித்திரைபோற்கண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத்தே வனவந்து சொல்லுவார்

எதுகுலகாம்போதி

பல்லவி

கனவினிலகண்டாரே-நந்தனார்-கனவினிலேகண்டாரே

மனதிலெப்போதும் வருந்தியடி பணியுங்
கனகசபேசனைக் கண்ணிறைகாணுமல்-கனவி

நீநடுங்கமுனிகள் நானடேசசொன்னேனை
ஊனமில்லாமனுன் னுடையவனகளிகக
மாணிடப்பிறவியி னுனக்கிணையாரபதி
மாணிலவேயெனத் தில்லை நாதனவந்துரைக்க-கனவி
கனகுல்பகலாயக கலித்தநினைனருளாறு
சங்கரனேயென்று சாருநனனிலையால
அங்கமபுளகித மாசசுந்து அந்தனு
லிங்கேவந்தேனென்று யீசனுமபுகல-கனவி

விருத்தம்

அறிவுமிருந்தா றறனுடன் சிவபெருமானபெயர்சொல்லியாற்று நாளில், கறைமருவுமிடற முகன்றனதடிமைமெறியகலக்கனவிலவந்து குறையறவேகமுனிகளை நடசசொனனேனுனக்கு விடைகொடுக்கே னெனற, மறையோருமவாககுரைத்து நீவிரைந்துவாவெனறு மன றுடசெனறார

நந்தனார் கனவில் - நடேசமூர்த்திசொன்ன

வசனம

நமமுடைய நநதனரே உனனிடகமுனிகளை நமது பூதகணங்க ளாலே நடசசொன்னேம் வேதியருக்குககாட்டுனல உததாரங்கொடுப்பாரென்றுசொல்லித் தானமபலத்தேசென்றார

• நநதனார்-நித்திரைநீங்கி வயலகளைககண்டு சநதோஷமடைந்தல

கண்ணிகள

களையெடாமல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்கானுமாம்
களிகருதுபயிரிருக்குதுஅதைக கட்டுகட்டவேணுமாம

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பளளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியுநநதன பயிரிடுந திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வநதுவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடநதுவேதியரிடந காணவெனறுசென்றனன

விருத்தம்

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நநதனுரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொலபுவித்தெய்வமெலலாம்
பொய்யிதுவெனறுகள்ளிட் புலையனும்வநதானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச செப்புவாறுைபபுவானே

பலவித - இராகம - வராளி - ஆதிதாளம.

வேதியர் சொல்லுதல்.

நநதாவுனக்கிந்தமதி வநததென்னதநததாரு
அநதரஙகளுசொநதமா யிருநததுமறநதுபோய்
விநதையாயநினைநதன்றே அநதவேளையுநதியிலலை-நநதா

தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பலலைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைககாட்டிகோபஙகொணடு சொலலைககாட்டியேசுவேன
திலலையென்றுசொனனதெல்லா மிலலையென்றுபோசசுதா
கலலையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநீசமாசசுதா
சிததமுநதெளிந்துதா உறறதுவுணாந்துதா
பததியுநதுலைநதுதா கத்தனுமபறந்துதா
சட்டம-சட்டம்-நல்லது-நல்லது மெதத-மெதத-சநதோஷம்

மததியமாவதி

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடுப்பையா
சொறபடியொபபுதலாகநீ மெய்பபடிநடபபையா
கள்ளக்குமபிடுதளளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா யெங்குஞசுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம தெளிநதுபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம
ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிழநதாலேதுன்பம்
சாண்வயிறறுக்குஅன்பு சாதிமுறைமைவம்பு
ஓகோ-பலே-பலே சபாசு-கண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்

சூதாடி தோற்றவன்போல வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாரக்கேட்டிருந்தும்
என்னகாரியமதிலென்ன வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு

புன்னாகவராளி.

இல்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டாலபுண்ணாகும் பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவது ஆகாச முற்றும்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பத்தியென்றாலுஞ்சித்தியென்றும் வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள்கற்றகலை அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாடுகெகாரன்வார்த்தை கூறுபடுமோ
தாறுமாறுபேசினதால சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாம்முழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லூரடா

மாஞ்சை

கஞ்சிகூழ்குடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும் சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன ஒற்றைச
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன் ஒற்றைக
கண்டாங்கிசேலையொன்று துண்டாய்கிடைக்குது
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டிப்பாகக்குதின்று அண்டைவெட்டிப்பேர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில் முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணிலுங்தோணுது கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச சுகமல்லவேமனமே
கொண்டாட்டங்கொள்ளா ததைச்சொல்லவோ

ஆரபி

எருவிட்டுழுதவயல மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினு லுநதாங்குந துருவிட்டுபபாக்கவேணுந துரையே
நிலமபாராதபேர்கடகுப புரையேயிதுவலலாமல
வேறேயுண்டாயிறையே இநதவூருககுளிதுநலலவிரையே

அசாவேரி

மூலைக்காலவிளைநததாலை சேலைககுககாணும
உனதுகூலிககுககாணும குழநதைடாலுககுககாணுமலலவோ
ஊருககுளிநதவிலஞசபபைபய நீவாரிவிடவேணுமிநதககுபபையே

சாவேரி

வாரிகாலைசசுறறிபபாரு கோரையைபபிடிஙகிநம
தேரையையுழுகசசொலலு வீரியைநடுகச
செட்டியாருளததருகே முட்டிருககபபோதையா
வெட்டியானகததருகே திட்டிருககபபாதையா

புன்னாகவராளி

எல்லாமுனதுபொறுப பொல்லாமுனதுசுக
மலலாமலவேறேகதியிலலை இலலை
கட்டியடிககட்டிளையில விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைததிடலகுட்டையில நட்டதுபலிததுதா
காடுவெட்டிநஞசைபண்ணு மாடுகட்டிவைககோலபோடு
பாடுபட்டுழைததாலனறோ வீடுகட்டிவாழலாம-நநதா

வசனம்

இப்படிசசொலலுமவேதியரை பணணையைப பாக்கவாருமெ னறு நநதனார் கூப்பிடுவார

விருததம

பண்ணையாவையுமபாருமெனறுரைததிடபபரிநது
கணணுலாவியவேதியனகளிபபுறநநதன
பண்ணுலாவுமபொனனமபலககூததனைபபரவி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருநதனாதாமே

வசனம

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணஙகளாலே ஒரு இராத்திரியிலநடவுநட்டு அறுபபறுககுமவயலை வேதியர்கண்டு ஒன்றுந் தோனறாதவராகி யுலகவாசனையறறு நின்றார்.

வசனம

நநதனா அமபலவாணனைக் கொண்டாடிக கூத்தாடுவாா

கடுககா

நநதனனநதபரிதமானாநநதனருமஆனநதமாகினா
சொநதமானவயலவநதுபாாககையில
விநதையாசசுபலபநதமபோச்சுது
சிநதைதீரவேயநதரஙகததில் — நநதனு

நீசச்சாதியெனறுயேசிபபேசுமிநத
தோசிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமற்றுநதிலலைவாசமாகுநட
ராஜமூாததிககுதாசனெனறுவருமம — நநதனு

வாருவாருமிதைபபாருஞசிவ
ஞரேவநதுசெயயுஙகாரியஙகளிது
பாரினமீதுளிணையாருமிலலையென
றாரினுளளபெரியோருஞசொலலசசொலல — நநதனு

சிததபீதிலொருகுறறமேதுமிலலை
சுததமானவிதயததிலுளளசிவ
பததிபண்ணிவெகுசிததியாகிவர
முததிதேடிவருபததனெனறுசொலலும — நநதனு

வசனம

வேதியா நநதனாைபபாாதது சிவபததரை அபசாரம் பண்ணி னேனெனறு மிகவும குறைநது சொலலுவாா

இராகம-பியாகடை—அடதாளசசாபபு

பலலவி

நநதனரேயுனறன பெருமையினறுகணடேன
நானெனவினையை விண்டேன

அநுபலலவி

விநதையைககுறியாமல விழலனனறியாமல
விமபுககுககசசுகட்டி வீசினேனென்னையாளும நந்

சரணஙகள்

அறியாமனததினுலேயேதோபேசியுநதன
அருமையைத்தெளியாமற்போனேனே மெதத

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்புமவார்த்தையுமகேகனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகரான காணும
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோனவந்துய சேணும நந

நேற்றுப்பொழுதளவுஞசுமமாவிருந்ததிநத
நிலஙகள்முற்றும்பயிர்களமுளைத்துக கதிககச
சாற்றுங்கதிர்கள்முததிசசாய்ந்து அறுவடைக்கும
தககதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து உமது
ஆற்றலதனக்குநிகராவாரோ யாவரும
அய்யாவுனதுநலலவருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களுமநாடிபபணிய வரும
நாயேன்களிககமனமநயந்துககிருபை தரும நந

குண்டைகளுங்கலப்பைகளோடுஙகாருமவிதையுங்
கொட்டததிமிருககநீர்செயதீரோ அந்த
அண்டாபணியுந்திலலையாணடவனே யுமககு
அடிமையாளாகிவநதுசெய தாரோ
துணடம்தனததாலெனறுணடுக்குமமைக கொண்டேன்
தொல்லுலகததுளமேளாயாருமேசக கண்டேன
தொண்டனுமேனுமககுததோதங்களை விண்டேன்
சொலலும்பணிகளசெய்துசுரபபடததுணி வுணடேன நந

வசனம

என்று வேதியா நநதனுடைய பாரததுச சொலலிப பின்னுஞ் சொலலுவார

இதுவும-வேதியாசொல்-விருததம

கறைபடுங்கணடன்றனைததுபெறவேநோககி
குறையறுமநநதனுரைககுலமதுகீழெனறெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனமபோலஞகியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம-புன்னுகவராளி-ரூபகதாளம.

சூற்றமெத்தனைசெயதபோதிலுமுநதன்சித்ததிலங்கினையாதே-சிவ
பத்தனென்றறிப்ாமலபதறிவாாதவைகளசொன்னபாவநதலையாதே

புலையர்கள்பரகதிதேடும்படியவர்புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபோகளெல்லாங்காட்சிபெறுவாரோ

உருவமனதறியவொருவனுலாகாதென்றுலகம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுநந்தன்ஜெனமசபலமாசசுதெய்வமுமிரங்காதோ

ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேன்-இப்
போ, ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்றயனுபமிவிடலானேன்

வசனம

இப்படி வேதியா மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றை க்கேட்க, நாளைபபோவார கனவிலே ஈசனவந்து கருணை செய்வாரெ ன்றார். அதற்கு வேதியா சொலலுகின்றா

இராகம-யமுனுகலயாணி-ஆதிதாளம

பலலவி

நந்தாவுனகனவினிலெபபடிவநதாா
வரநதநதாரெநதாய் நநத

சந்ததமுனுசனகாதிமுனிவாதொழுஞ
சசசிதானநதமூாததியலலவோ நநத

ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரனு
சோதியலலவோநீசசாதியெனறறிநதும நநத

அணடரணடநிறைகினறசபாபதிக
கொனறுமபேதமிலலையெனறுதெளிநதுன நநத

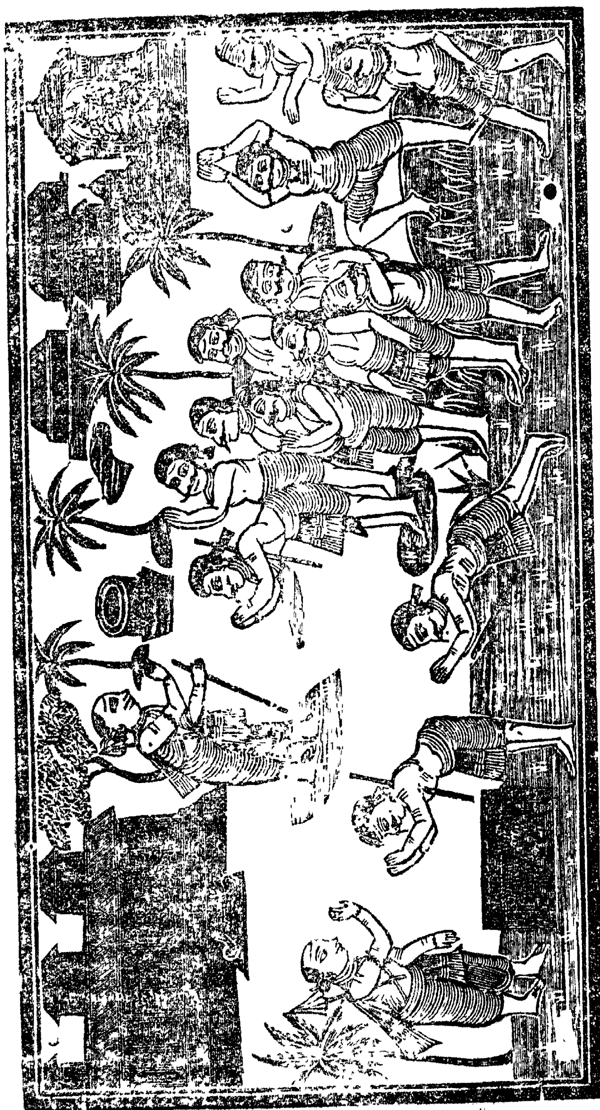
வசனம

வேதியா தானசெய்த பிழையெலலாம் பொறுத்துக்கொள்ளு வீரென்றுசொலல, நநதனர் மறுவுததரங கூறுகினறா

இராகம-தெணடகம-எதுகுலகாமபோதி

வேதியர் - ஏழைபார்பபான்செய்திடுமபிழையை
யேறறுககொள்ளாதே நான
இனமறியாதவன்முன்புததிக்காரனென்பதுவும்பொய்யோ

நநதனா - பொய்யாகிவிநதவுலகததைபபாாகருமம
புணணியவானே நான

புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்திசொலலுமையே

வேதியா - புத்தியுண்டுவிதகதையுண்டு
பததிகிடையாது வாயால

புலமபினதாலெனனமனமடஙகாதுபோதஙகிடையாது

நநதனார் - கிடைக்குஞ்சிதமபரதெரிசனமெனறு
கிருபைசெயயு மையே

கீழ்க்குலமலலவோநாயினுஙகடையென்கீததிசெய்விபபீரே

வசனம

பரமபக்தனாகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலை செயபவன்போல வநதபடியினாலே எனபிறவிபபிணி யொழிநததெனறு வேதியர் சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடி விருத்தம

அவபபொழுதுபோனதனறிமறைமுடிவைபுளஙகனிய
வறிவிலுனனித

தவப்பொழுதுஙகணபபொழுதுஙகண்டறியாயபாவியெனை ச
சாநதாரனரோ

சிவக்கொழுநதினடிமையெனறுபெயரிட்டுவேலைகளை ச
செய்ததாக

பவககடலைக்குளபபடிபோலதாணடி வரச செயததுநதன
பததிதானே

இராகம—ஆனநதபைரவி

நநதா நீசிவ	பத்தன-உனனை
நம்பாமலேமோசமானேனனை	பித்தன நநதா
பூமிக்குள்நீயொரு	சித்தன-இந்தப
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரபபிர	சிதந்தன்
காமிக்குள்ளேவெகு	மதந்தன்-உன்னைக்
கணடுதெரிசித்தோரணைவரு	முத்தன நநதா
படிததுமென்னவெஙகள்	வேதம்-அதில்
பாரத்ததில்லையிநதபகவனற்	கீதம
எடுததுச்சொன்னாய்சிவ	போதம்-அது
ஏறகாமறபோசசுதயென்பிடி	வாதம நநதா

தெவிட்டாதசோகம் பாணி-உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ்சிவன்றிரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி-போலே
பழுததேஹனுலுநீயாததும ஞானி நந்தா

பவசாகரந்தாண்டிச சென்றாய்-உள்ளே
பாாததுணர்நதுபபரமானநதங கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய்-தில்லைத்
தாண்டவராயனைககண்ணாலநீ கண்டாய் நந்தா

வசனம

இபபடி வேதியா சொலலுமபோது, நநதனா மனம நொநது கைகால நடுஙகி ஐயரைசசுறறிவநது தலைவணஙகி எனக்கு அனன ங்கொடுதது ஆடையளிதது இததனைநாளுங் காபபாறறின பெரிய வரே உஙகளுககடிமைவேலை செயயுமெனனை இபபடிப் பெருமை யாய்ச சொலலவேண்டாமெனறு சொலலுகின்றா.

இராகம-கலியாணி-ரூபகதாளம.

பலலவி

ஐயாசொலலு வேணே-உம
தடிமைபபறையன தானே

அநுபலலவி

மெய்யாகவேயிநதமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெயயூழியர்தமமையோதாழ் வாாகள் ஐயா

சரணஙகள.

வேமபுக்குயர்நதமதுரஙகள பூட்டினும்
வீறுமதனகுணமமாறுமெதந நாட்டினும
ஆமபுததிக்காரனெனனாலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளையலலாமலுமவே றுண்டோ ஐயா

மேவுங்கீரைததண்டுமேருவைத் தாங்குமா
வீசுங்கதிாமுன்மின்னும்பூசசி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன றன்னாலே
ஆசசுதென்றாலென்னவாசசது யென்னாலே ஐயா

முன்னமேசெய்தவினையின்வ சத்தாலே
மூடப்புலையனாய்மேவி யதனாலே

இன்னல்படுவதுடனின்னமும் ஏண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றெனைக்கெடுக்க வேண்டாம ஐயா

வசனம்

நந்தனார், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினால் என்னையும்இப்படிப் புகழலாமோவென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-அமிர்தகலியாணி

பல்லவி

சின்னசாதியல்லவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனென் சின்ன
அன்னை தந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்னையாளவேணும் சின்
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகியிறைச்சிதின்றுவுடல்பெருத்த சின்ன
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுயறிமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் சின்ன

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேவமனோகரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆருக்குத்தான்தெரியும் அவர்மகிமை
அம்பலநாடக மாடியபெருமை

அநுபல்லவி

பாருக்குள்மாந்தர்கள் காணப்படுதொல்லை
பதஞ்சலிபண்ணிய புண்ணியமில்லை ஆருக்

சரணங்கள்

தேவர்கள்பூமழைகொண்டு சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர்கண்டு மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர்உள்ளங் குளிர்ந்தார்
பார்வதியம்மனுங்கூட யிருந்தாள் ஆருக்
காதில்குழையதுவிழுந்தது காட்டார்
கண்டிடுமஅன்பரைவிண்டிட மாட்டார்
பாதாளம்நடுங்கவேதாண்டவம் போட்டார்
பக்தியில்லாதவர்தங்களைக் கூட்டார் ஆருக்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றும் பிரதாபம்
பரந்திடும்பேர்க்கில்லைபுண்ணிய பாவம்

சீவகுணமருவும் ஞானப்பிர தீபம்
தேவமனோகரமாகிய ரூபம ஆருக்

இராகம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம

பல்லவி.

ஆருககுப்பொன்னமபலம கிருபையிருக்குதோ
அவனே பெரியவனும

அநுபல்லவி

பாருக்குள வீடுகளமாடுகளாடுகள
பணமிருந்தாலவன் பெரியனுவனே ஆரு

சரணங்கள

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைசூழபணமாதராலென்னகாரியம்
சாதனையாகவராதொருநாளும்
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசைபொல்லாது ஆரு
பாணனமதஙகளடஙகவேசெய்தகோ.
பாலகிருஷ்ணன் தினநதொழுமபொன்னம்பல
வாணனெனறுதரவாய்விருமபாதவன
வானவராகிலுநதானவனசினனவன ஆரு

வசனம

சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியிலலாதவன் பார்ப பானுயிருநதாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே, திருப்புன்கூரிலு னககாகப பரமசிவன் நநதியைவிலககி தெரிசனங கொடுத்ததும, நீ குளமவெட்டினதும, ஒரு ராததிரிகாலததிலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நடவுநடடதும, பார்க்கும்போது நீயே மகாபுண்ணியபுருஷனெனறு சொலலவேண்டுமே யல்லாது வேறிலலை. நீ இதுவரையி லெனதுவார்த்தையைத தட்டினதுமில்லை, ஆகையால், எனக்கு நீ குருவாகினெனறு உபதேசம பண்ணென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி.

நநதா நீ-குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும-நான் கடைத்தேற
நொந்தனென் கதிபெறமாட்டேன்
நோயினுமபிறவிககடலிடைவீழ்வேன நந்தா

மந்தாரப்பூவெடுத்தானார்மலரடிசாத்திவாழவெனனறிவு
சிநதாமல்வரந்தரவேணும்சிதமபாரகசியந்தெரிசித்திடவே நநதா
வைததாகருணைக்கடலுன்மனதிற்சென்றாநீநிர்தசனமபுரிநது
ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடனவநதூழியஞசெயய நநதா
பெறறாநீபெரியவனுநதன்பெருமையையநானறிவேனோமூடன்
நததாமல்மோசமதானேனமபிகைகைசொன்னேனற்கதிபெறவே நந

கலி-விருத்தம.

வேதமோடறஞசெயதிடுநூறகளைவிதித்தும
ஆதனாதியுன்னடியவாக்கடுஞ்சினமடைய
பாதகமபுரிநதேனென்றாநநதனைபபரவி
ஏதநீரவேவேதியருபசரிததிருநதாா

வசனம

இபபடிசசொல்லிய வேதியாவாாததைதையைத தளளப்படாமை யால, சுற்றிவநது தலைவணஙகி ஒருமூலையைநோககி நநதனா சொல் லுகினறாபபோல சொலலுகின்றார்

இராகம-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம

பலலவி

ஐயேமெததகடினம-உனககடிமை-ஐயேமெததகடினம

அநுபலலவி

பொயயாதபொனனமபலததையாமிருககுமிடம
னையாதமனிதாககுவுயயாதுகண்டுகொளளுமம ஐயே

சரணங்களை

வாசியாலேமூலககனல் வீசியேசமுனறுவரப்
பூசைபண்ணிபபணிநதிடு மாசறககுண்டலியைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இநத
மானாபிமானம்விடடுத்-தானாகிநின்றவாககுச
சேனாதிபதிபோலே-ஞானாதிபதியுண்டு
பாருமே-கட்டிககாருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அஙகே
சஙகையறவேநினறு பொஙகிவருமபாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிககொண்டு தஙகபபொமமைபபோலவே
நிலலுமே-ஏதஞசொலலுமே-ஞானஞசொலலுமே-யாதுமவெலலுமே
இநத

அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் எட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-மூளைதேயுமே-அதுவோயுமோ-உள்ளேதோயுமேவேத

மந்திரத்தாலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலே அவ
தானமே-அமுதானமே-மலவினமே-பேசாமோனமே அந்த

முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பாரவைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார்-தாளம்போடுவார்-அன்பாகூடுவார்-இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டரண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சதிமந்திருக்கு
மல்லவே-பறையன்சொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுதல்ல
[வோ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலனறும்போவேனென்று
சாத்திரம்-நல்லதோத்திரம்-சற்பாத்திரம்-ஞானநேத்திரங்கொண்டு
ஐயே

கலி-விருத்தம்

மோனமேவியவும்பர்வாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெயும்வேதியரேயுமக்கடிமை
யீனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவருளுறநினைந்தார்

வசனம்

இப்படி நந்தனார்சொல்ல, வேதியர்கேட்டு திவ்வியஞானமடை ந்து நந்தனாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா	நான்	
செய்ததெல்லாம்பசாரமையா		சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர்	வேறே	
சிந்தனைவேண்டாமந்தனேயினிமேல்		சிதம்
எத்திசையிலுமும்மக்கிணைசொல்லப்	போமோ	
பத்தியேமுத்தலென்றுபழகியபெரியவர்		சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீரென்று
புத்தியுமவந்தது சத்தியமல்லவோ   சிதம்

வசனம

இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச்சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவணங்கி தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஓரடியிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா

நந்தனார்.	வேதியர்
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
ஜென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேனே	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலத்தெய்வமநாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையரே	அடைவீர்

வசனம

வேதியர் நந்தனாருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனாருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம

அடியவர்கள்மனமிடியப்பேசின துண்டபாரத மனந்தங்கோடி, படுநரகிலவீழ்வாரென றெனவுரைக்கும் பாவமது பலித்ததென்று, துடிதுடித்துத்தொடைநடுங்கி நீரவடித்துச்சிதம்பரத்தே துதிகள்செய்து, படிபுகழுந்திருத்தொண்டாகுணமெலாமுலகறியப்பகருவாரே.

இதுவுமது

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந் தள்ளினேனபத்தும்போலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சு கனிந்திடுமுள்ளம்பத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போது மற்றொன்றுமில்லைசைவச்
க்ஷேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றி [illegible] றில்லையென்றா

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநேரமுமநந்தனை சிந்தித்தா
னந்தமாகியிருந்தனரந்தணர் — எந்த

பந்தந்தீரவேயிந்தவுருவாகி
வந்தானோவரந்தந்தானோசிவனென்று — எந்த

வசனம்.

விட்டானோ இந்தவீட்டுக் கவலைகள்பட்டானோ பவசாகரச்சேர மீத்திட்டானோ நந்திவெள்ளம் கரைபுரண்டானோவென்று எங்கித தொழுது எந்நேரமும வேதியர் இப்படியே சிவபததிபண்ணிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க, நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டு சிதம்பரததை நோககி வருகின்றார்.

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம

நந்தன சிதமபரமவருகின்றார் ஆதனூரைவிட்டுக
கொள்ளிடநதாண்டியபபாலவருகையிலே
தொண்டரங்கமபரவசமாய்-எங்குமபொங்கிசசிவமயமாய் — நந்த

அநதககருணைவிருத்தியறிநது
அனேகசென்மவாசனையை
அனலகொண்டுதகிததாரே-சஞ்சித-விதையென்றுவெறுததாரே

குண்டலிசததியைக்கொண்டு
கிளமபிமண்டலமபுகுநது
சஞசரிததுக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளியார் — நந்த

அநாதிமாயகறபிதமிநத
நாமரூபாதிப்ரபஞசமெல்லா
மழிந்துபபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்ததுரையென்பார் — நந்த

சைவததலங்களிறறெய்வமிதுவே
சத்தியமபணணுவேனான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலேயோ-மிக்க-ஷண்மதங்கேட்டிலேயோ — நநத

எபபோ பாதநடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க்கீடுரையே
னிந்திரபதங்கிசரோ-திருமபியும்-வநதவர்காணகிலரோ — நநத

ஈசன்கருணாலேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங்கற்றாலு
மெட்டாப்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு நந்த

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவரோ
அருந்தவம்புரிந்தேனோ-கனவினில்-வருநதியுமிருந்தேனோ நந்த

ஆகாசாம்பசதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடியதேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையேனுனனுடைமை நந்த

செழித்ததுவியனுலகெட்டிச சிகரங்க
ளாநதுந்தெரியுதுகாணையே
தில்லைததலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லபபலமெனபார நந்த

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பாகண்ணீ
ருதிரப்பாரானந்தலாகிரியால
கொண்டாடிப்பாரே-குரவை-நனறாயப்படிப்பாரே நந்த

பாரளநதகோபாலகிருஷ்ணன்துதி
பாடுநதிருவடி பணிவேனே
பாகதியடைவேனே-பூமியில-மறுபடிவருவேனோ நந்த

வசனம

நநதனா ஆதனூரைவிட்டுக கொள்ளிடததருகில வரும்போது சொலலுகின்றார

இராகம-முகாரி-அடதாளம.

பலலவி

கொள்ளிடககரைபோனான்-நநதன
கோபுரஙகளைககணடான

அநுபலலவி

பள்ளச்சாதியிலுமபறைச்சாதிநானெனறு
உள்ளமுருகியவர்வெள்ளஙகரைபுரள கொள்

சரணங்கள்

ஓட்டதின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடயெவருமநல்லநடனக்கூததாடியே
நண்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு கொள

திருநாளைப்போவாரென்னும்

அக்கரைபோனனே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்கண்
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டு கொள்

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்-தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்திதிருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்போமென்றுறுதிகொண்டு கொள்

வசனம.

நந்தனா, இந்தப்பிரகாரம தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத்தாண்டி வருமபோது தில்லைகோபுரத்தைக்கண்டு தரிசனம்பண்ணுவா

இராகம-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கோபுரதெரிசனமே-எந்தன-பாபவிமோசனமே

தாமங்கள்மூன்றுந்தணிந்துவிடுமநல்ல
சோபனமுண்டாஞ்சோதிவிளங்கிய கோபு

விண்ணணைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் கோபு

அல்லும்பகலும அமராதுதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோனதினமுமகிழ்ந்திடும கோபு

வசனம

நந்தனர், தில்லைத்தலம இப்படியிருக்குமென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம-நவரோஸ்-ஆதிதாளம

பல்லவி

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும வாபீட்சகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்ணசபேசன்துஜபரமும
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிசசித்திரமண்டபமும
சிலமுறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழும்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தே னிந்தசசடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ் சொல்லியழைத்தாலாகாதோ

அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயுன்சரணம
ஒபபாரில்லாநாடகமபயிலுமொளியேநினசரணம்

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமெனப்படும்.

சிந்து

சிவன்-வேடிக்கைதானெனறு நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோ யிருந்த-செமபொன்-னமபலததாடியைக்குமபிடவே, ஆதனூர்தனி யிருநது-விடும் - அமபுகிபாலபபறநதையமின்றித, தில்லையருகிலவாந தாா-மனந்-தேறிகெொணடாா குறையாறிககொண்டார், கெணடா மணியோசை

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைபபோவேனென்றுநாங்கள்சொலதெரியாது
பூளைபபூவாமபிறவிபபிணிபபெழியபபோவாராயப
பாளைபபூஙகமுகுதிாககுமபழமபதியினின்றுபோய்
வாளைபபோறறெழுமபழனஞ்சூழதில்லைமருஙகணைநதார்.

வசனம

இது பொழிப்புரை

நாளைபபோவேனென்று சொலலி அனேகநாள்கழியச் சபாநா தரைத் தரிசனமபணணவேண்டுமெனறு பேராசையை அடக்கக்கூ டாதவராய்ப பூளைபபூவையொதத நிலையாமையையுடைய பிறபபுக ளால உண்டாகிய சமபநதம நீஙகுமபொருட்டுப போகின்றவராய்ப பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரஙகள சூழநதிருககும ப ழைமையுற்ற தமமுடைய ஊரிலநின்றும் புறபபட்டு ஆண்வாளை மீ னைது எழுப்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதமபரததின எல லையை அடைந்தாா.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது

முததிமணிதேடுது நாடுதுகூடுது (கெண்)
பரவசமாகுது பாவங்களபோகுது (கெண்)
செனனமரணுதிகள் மோகமுந்தீர்நதது (கெண்)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை-காதில்-கேட்குந்தன்றாரதைப் பார்க்க வென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தார்-கையைக்-கும்பிட்டேன் நமக கம்பிட்டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு - வீதியிலேவந்து காத லுடன், கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே, பணிந்தார்பரவசமாய்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார், இதுதா னோ தில்லைபபதி

வசனம

நந்தனா தில்லையைககண்ட ஆனநதனுபூதியைச் சொல்லுகின் றா

இராகம்-செண்டகம்-ஆதிதாளம்.

தில்லைததலததைக	கண்டார்-அதுசித்துவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே	நின்றா-மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகணகள்நீா	வடித்தா-கொடுங்காமவலையையறுத்தா
இருகையை தூககுவித்தா	தனகாலைககோணிககுதித்தார் இநத
ஐம்புலன்களை	மறநதா-பரமானந்தக்கடலுறைநதார்
தனதேகபாவ	மறநதா-தில்லைசிவனேயென றிருநதார்

இராகம-பியாகு-ஆதிதாளம்

பலலவி

இதுதானோதில்லைத்தலம-இததனைநாளுமறியேன்
இதுதானோதில்லைததலம்

அதுவோயிதுவோவென் றலைந்திடுமபேயனைக்
கதிதருவேனென் றுகைகாட்டிஅழைததிடும் இது

காசினியிலிதைக்கயிலையென்றெலலோரும்
பேசக்கேட்டதேயன் றிபேணிபபாாததறிந்திலேன இது

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்

பல்லவி

ஆடியபாததைததாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன்-இதோபாரும்பாரும ஆடிய

அநுபல்லவி.

நாடிப்புகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் ஆடிய

சரணங்கள்.

பாதத்திரமல்லவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே
சிதம்பரக்ஷேத்திரதெரிசனம் வீடுசேர்க்குமென்றறியேனோ
மாத்திரப்பொழுதுமுமைமறக்கவென்மனதுவாராதென்றுமருவி
தோத்திரம்பண்ணமாட்டேன்சுவாமி அதிலென்னசுகம் அம்பலத்து
[னில் ஆடிய

வசனம்

நந்தனார், தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

இந்துஸ்தான்-காபிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தில்லையென்றால்பிறவி
இல்லையில்லையென்றுமறைமொழியும
தொல்லைத்தொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருந்த தில்லை

கற்றோருங்கற்றோருங்களங்கமறிந்திட
பெற்றோரும்பெற்றோரும்பேசாப்பெருமையி
லுற்றோருற்றோரும்பொன்னம்பலந்தனில
தத்தோந்ததத்தோமென்றுநடனமிடும் தில்லை

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித்திருவடிமுளைகளைப்
பாடிப்ப ? க்கோபாலகிருஷ்ணனைதொழும் தில்லை

துக்கடா-இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைசசிதம்பரக்ஷேத்திரமீசனிருப்பிடமோ

சரணங்கள்.

மதுரைபொழிந்திடும
மாமுனிவர்தவம்
பதவிபெறுந்தொண்டர்
பலதெய்வமுந்தொழும

மறையோரிருப்பிடம்
வாழும்பெருமிடம
பணிந்துவருமிடம்
பரகதிதருமிடம இது

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடினான்சிதம்பரமோ-வையனகூத்தாடினான்சிதம்பரமோ

ஆடினான்சிதம்பர மனபாகளிக்கவே
நாடும்சிதம்பரம நமசிவாயப்பொருள் ஆடினா

ஆருமறியாமல் அமபலவாணனா
சீரடியாாபாாக்கச சேவடிதூக்கியே ஆடினா

பாலகிருஷ்ணனபோறறும பனிமதிச்சடையினா
தாளமத்தளமபோட தாதெய்தெய்யெனறு ஆடினா

இராகம்-தனனியாசி-திசரஜாதிதாளம்

பல்லவி

திருவாதிரைதெரிசனததிறகுவநதேன்-உநதன
திருவாதிரைதெரிசனததிறகுவநதேன்

அநுபல்லவி

திருவாய்திறநதுறவாயினிபிரவாவரநதருவாயெனறு திரு

சரணங்கள்

கஙகுகறையேதுபவக கறைதாணடவேவுனதுசிவ
கங்கைதனிலமூழ்கிதவக கடலுங்குளபபடியாகவே திரு

அலலும்பகலுனதுசபை அருகிலநினறுகூததாடினால்
கலலாமனமுருகும பரகதியுஙகைவசமாகுமே திரு

ஆலநதனைக்கண்டோடிய வமரர்துயாகெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந திருபபாதஙகனசபாபதி திரு

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிநததெனனுள்ளமெல்லாம
பலலூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைநதுபோசசு
நலலருணடனஙகாட்டும நாயனாசிறசபைக்குள்
செலலுவார்மகிமைசெபப சேடனாலாகாதென்றே

வசனம்

இபபடித தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப்பாராதவரே பாவி யென்பார

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

யார்க்குமெட்டாத திருவாதிரைநாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரில்வந்துபிறவாதவரே
வானிற்றெருநந்திருமாளிகைமண்டபமாமதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதபபாயிநதபாக்கியங்காதில்கேட்டவண்ணங்கண்
[டதுவே
ஆதிபராபரமாகியதில்லைபபொன்னம்பலவன்வளாசந்நிதியில்
நாதமுழங்கிதமுழங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேலையைநானறியேன

வசனம்

நந்தனா சிதம்பரங்காணுததாற சிவலோகங் காணேனெனபாா.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினாபாதகமலதியானம்பண்ணினா
பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பாாத்தபினபுமோட்சபதவி
பலித்ததல்லவோபாவிசென்னமலுத்ததல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையாபெருமையெல்லாஞ் சொல்லிசொல்லி
துளளித்தாவினார்ஞானவிரையையள்ளித்தூவினா [த்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனநதக்கடலில்
பொங்கிப்பாடினா புண்ணியததலமென்றுதேடினா

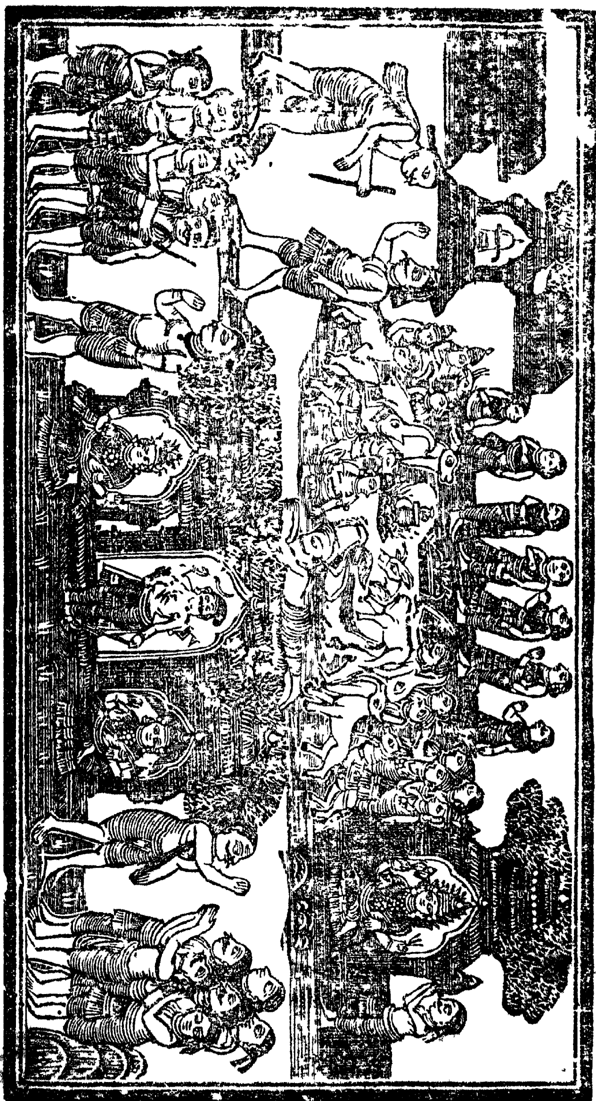
இராகம்-தண்டகம்-சாபபுதாளம்.

அரகரசங்கரவண்ணமேலேயம்பலத்தரனை
நாளுந்தனையடைக்கலமென்று
உருகித் துதியாரோ-ஆனந்தம்
பெருகிப் பதியாரோ
முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானரைக்கண்டு
பத்திபண்ணுதவனபாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
மாருக்குச் சுகமாச்சு
மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்திரிந்தோரும்
அங்கமபுளகிதமாவரிடுமேவல

கொண்டாழிக்குழைததாரே-அன்யாயமாய்
நாளையுங கழிததாரே
வீசிநடைநடநதமெய்யுமபொய்யாகவே
ஓசையடஙகுமபோதொருவருமஙகில்லைத
தூசியுமபோகாதே-காதறுநத
ஊசியும வாராதே
சிவசிதமபரமெனறுதில்லைவெளியினினறு
பவசாகரமவெனறுபரமபதமடையுந
தவநெறிபொருநதாரே-பொருநதின
மவரையும வருநதாரே
சாததிரஙகறறுஞசதாமறையுணாநதானுஞ
சூததிரமபெறறுஞசொனனேனகஙகார
மாததிரமபோகாதே-கருணைககுப
பாததிர மாகாதே
சரணாகதமெனறுசாாநதடிபணியாமல
வருணாசிரமவிதிவழுவாதிருககினுஞ
செனமாதிகளவிடுமோ-சிரவண
மனனாதிகள படுமோ
அடடசிததிகளபெறறுவாணடாயிரஙகால
புடடிருநதாலுமெனமரணபயமெயதிடு
நடடசெனம மாசசே-மனிதசெனம
மெடடிவீணாயபபோசசே
முபபாழுநதாணடிமூலததீமூட்டிககொண
டபபாலேநினறலானநதஙகாணலா
மொபபாரிலலையடா-ஊடுருவி
நிறபா ரிலலையடா
ஆலமிடறடககியமபலககூததனகோ
பாலகிருஷணனதொழுமபரமசிவனேயெனறு
பாடிபபடி யாரோ-பருவததில
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம

நநதனார சிவபததிபணணுதவனை நிநதனைசெயது இனனமுஞ் சொலலுகின்றார

இராகம்-சுருட்டி-சாபுதாளம்

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதரவாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமசிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்
காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-கிருமிக்கெதிராச்சு
ஆட்டுக்காலைச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுந்தேடாரே
அம்பலவாணனருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடாகளுக்குத்திற
மதியேது-பரகதியேது-பண்ணுமவிதியேது
நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ்சண்டியவனைக்கால
னடியானோ-கட்டிப்பிடியானோ-கையால்பிடியானோ
வேதாந்தநூற்களைவிவரித்துணாந்தாலு
மோகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளநகருகாது-வெள்ளம்பெருகாது
ஆதிமதியஞ்சடையழகனுடையகூத்தைப
பாாத்துக்களிக்காதபாவிமனிதாகொன்றும
பலியாது-வினைசலியாது-சீலம்பொலியாது
பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டுசேபிக்காதவன்துன்பம
துலையாது-இன்பமநிலையாது-கன்மங்கலையாது

வசனம்

நந்தனார், சிதம்பரம்பாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெடுக்கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணே
வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணே காணாத
சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி காணாத

பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடுமம்பலநாதனைக் காணாத
ஊராரும்றியாமலொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராருகாற்கொண்டுயெழும்பியமண்டபம் காணாத
அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பதெய்வத்தைக் காணாத
நாசிநடுவிருந்துநாதனேதானென்று
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும் காணாத
என்னையானறியேனென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கிதந்தருவனென்றழைத்தாரைக் காணாத
சோற்றுத்துருத்தியிதைச்சுமந்திருந்தென்ன
ஆத்திமதியணிசடையழகன்மருங்கோயில் காணாத
சீலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக்குழகனுடியகூத்தைக் காணாத
பாலகிருஷ்ணன்தொழுமபாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலுமபிறவாதநலமிககவழிதேடிக் காணாத

வசனம்

நந்தனார், பத்திபண்ணுதவன முத்திபெறுனென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்ததுமசாத்திரங்கேட்டதுமமெய்யினிலநீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிககாளாவலென்றுனந்தம்
உடனேதலையுமபவபந்தனுசொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும
ஆணவமலநீத்தாகளறிவாரகத்தைசசுருககிக்கொளளுவரே
சகத்தைப்பொய்யாத்தளளுவரேசொன்னேனசொன்னேன்சொன்னேன்
அருந்தவமாமுனியாகிலும்நல்லராசைபொல்லாரறியாரோ
வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசமசொன்னேனசொன்னேன்சொன்னேன்
அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலுமபணிந்தேத்தும
திருவடிசரணுகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்ககன்றேபரபக்தி
ஒழிந்தாக்கன்றேவாமுத்தி சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யபபதியின்மதிற்புலத்தினாராதபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளாநதோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெல்லைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம

நநதனார், இந்தத்தில்லைவாழந்தணாகளுடைய வீடுகள இத்த
ன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவவிடததிற்குபபோகுத லடாதெனப்
பயநது அந்தத்தலததின் மதிலினபுறததிலிருநது அளவற்ற பேர
ன்புடன் மனமுருகிக கும்பிட்டுக்கொண்டு செல்லுதறகரிய எல்லை
வலஞ்செய்கின்றா

விருததம.

அம்மையாநதில்லைமாநகாமரு ஙகிடையணிநது
சும்மையிடடிருவிழிகளிலநீரறசொரிநது
விம்மியேசிவனாசரிதஙகளைவிரிதது
கொம்மைவிட்டவாபாடியுமாணநதஙகொண்டாா.

வசனம.

நநதனார். தனக்கிந்த பாககியங் கிடைத்ததென்று கொண்டா
னடிக்கின்றா

இராகம-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கின்றார்-தில்லைக்-கோயிலைக்கண்டுதாவிதாவி

அண்டரண்டந்தொழுமமபலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் கொ

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைததுதித்துக்கூரவைகள்பாடிக்குடித்து கொ

அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுவியதிரநதுபணிமிகுந்து கொ

இருகண்களில்நீர்பெருக யிறைஞ்சிமனதுருக
அருமைசசிவகதிதருந அமபலவாணன்வருக கொ

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி.

கொண்டானடித்தாரே-நந்தனார் கோவிலைத்தாவித்தாவி
கொண்டானடித்தாரே

அநுபல்லவி

அண்டாமகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்று மென்மேலே

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம-அதனுலனக
கொண்டுவநதேன்மானிட தேகம-ஆகவேயிந்த
புண்டரீகப்பதவை போநம-கண்டேனெனபோல
மண்ணிலெவாகருண்டு யோகம-என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவாபுகழைமக
கூறவஃதுமேயுற் சாகம் கொண்

வஞ்சமனதையொரு மிதது-நினைதம்தாழாத
பஞ்சபாதகபபேரை டுநது-உலுத்தாகளைக்
கெஞ்சியவாகளைய டுத்து-உழலாமே
கஞ்சமலாபபதஙகொ டுதது-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழுய
மணவாளனைத துதிததுக் கொண்

ஒருநாற்புறமதில சொலிகக-ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவாாதிருமபுவாா களிககசிரசின்மேலே
இருகைகுவிததுவாழ் வளிகக-வேண்டுவாரிநதத
திருநாளைபபோவாாதான மிருகக-ஆகையாலிநதப்
பெருவாழ்வடைவாரிவா
பேதமிலலையே யுரைகக கொண்

வசனம

இப்படி நநதனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதி முன்வந்து தண்டாகாரமாய் விழுநது பணிநது புழுதிபடடபுரண்டு ஆனநதமடைநது திருததசனைதெரிநது தெரிசனமபண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

சபாதெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான் கனிதபபிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவகாரமாய்செழித்துவளர்
நதிடும், தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் கூடமேல்லுமபகலுமவரவாநாடும்
(சபா)

வசனம்

நநதனா, தெற்குகோபுரவாயிலினின்று சபாபதியை நோக்கித் துதிபண்ணுவார்

இராகம்-செஙகலா-ஆதிதாளம்

பலலவி

ஜெயஜெகதீசா-அநிருநதரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா

தில்லையைககண்டேன் தேறிநதெளிநதேன்
எல்லையிலநினறே னினிப்பிறவேனகாண்
மானகினியாரீடு-கரும்பே-லினிநகுதுபாரவீடு
ஆசாபாசதளைதவேரறவெட்டியானநதத்தின் முழுஙகாட்டி
வைகதமிதுயாருககுஙகிடையாது-இநதசுகம-பாருககுளினையேது
சரணாநதமென்றிஙகே வநதேன்சாமிபராககு
உமையடைநதேன் ஜெனனதிகளானமிகநொநதேன்
வேறொருதெய்வஙகளை வருநதேன ஜெய

தெனறிசைசகோபுரவாசலமழைநதிடுமவேளையில
பெண்டுபிள்ளைகளபேயாட்டம
ஓட்டததிலேறியபெருஙகூட்டம
நானுமநமனுரதிணடாட்டமஒருநம்பிக்கைதாரும
நானுனககருள புரிநதாளுவேனென்று
கனவிலாகிலுமவாருநதட்டியெழுப்பிககவலைகளைததீரும
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்நதுபாரும
தில்லைவெளியிலவாடாவெனறுசேரும-ஓ ஜெய

அரகரசஙகரனேபொனனமபலததாண்டவனே
பரமதயாபரமூாததியென்றடிபணிநதேன்மனஙகளிநதேன்
சாதியிலசின்னவனானவீதியில்வநதேனுகாதோ
பாதகனுசெயயினுஞ்சிதமபரமென்று

பகர்ந்தால்பழைவினைபோகாதோ
நீதில்லாதபெருந்தவத்தோராவந்தால்
தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண்டாடுவேன் ஜெய

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசுரமாயா
விலாசகரபிதமிநதஜெகம்அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவலோகமென்கிறபாவனையாலநிவாரணமபண்ணும்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவாராபாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கழலணி
வார், எண்ணியபடியேதவமுறுவாராஎனதுனதென்றுமுறையிடுவா
ர், சமாதிபண்ணியசமமாதிககிருததியமறபடாதபேதைகைவிடாதே
யும்நீ, சபாபதிவெருகிருபாநிதியுள பிரதாபமறியேன் சுபாவமப
[றையன ஜெய

விருததம்

வாட்டுவாருடலவோபடதழலிடைவருதநி
மூட்டுவாாமூலககனல்மதிமண்டலமுகடடில்
மாட்டிறைச்சியையருநதியபுலையனறனமனதது
ளாட்டுககாலசறறேதந திடுமமபலததரசே

இராகம்-இநதுஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம.

பலலவி

தாதாதாநீயாடியபாதம்தததிதெயததித்தெயயென்றுடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக்கானநதநாடகமாடுந்திருவடி தா
ஆகமவேதபுராணங்களோதியயோகிகளாலேதேடுந்திருவடி தா
சிநதைமகிழ்ந்துகுவிநதிடவே யதிசுநதரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் தா
பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன்துதி பாடிப்பரவிப்பணியுமபாதம்

இராகம்-ரீதிகௌளை-ஜமபைதாளம.

பல்லவி

தாண்டவதரிசனந்தாரும-தாமதம்பண்ணவேண்டாம்-இது சமையம்
தாண்டவதரிசனந்தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாறறிநதுரைசெய்வார்
நமபியிருக்கிறேன்பேதை யெநதனுக்கொருதரம தாண்

சரணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிபொங்கி மயங்கித் தடுமாறிமும்மதங்கள் மீறி
யானெனதெனறுரைக்கும பாசகமலநெறிநிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுமெஉன்திருவடி
தாரிதகுகுஜெம்தரிககணாநதரி திரிகுதிரிகுதீம்தீமதககிடத்தகதோ
மென்றாடிய தாண்

வசனம

நந்தனா, பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித துதிபண்ணுவார்.

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம.

அமபலவாணவுனசரணமடைநதேனுனையே
ஆதரிததாளுவதுன்பாரமலலவோசொலலவோ
எடுததிடுஞ்செனனககணககெழுததலோ்யாதெனபாடு
இன்னமுமபிறந்திடுவேனோநடேசனேயீசனே
ஆசையொனுபெருங்காட்டிலேயாறறுமமுழுமூடன்
அகலவிடாதேயுமநமபினேனுனையேயானேமெய்யனே
பாாளநதகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்பபாதம
பாவியெனனுள்ளுறவேகருணைபாருமேவாருமே

வசனம

அமபலத்திலாடும நடனத்தைவருணிததுசசொலலுவார்

இராகம-சஙகராபரணம-ரூபகதாளம

பலலவி.

ஆடியபாதா-இருவாகளுநாடுமவினோதா ஆடிய

அநுபலலவி

ஆடியபாதாவயனுமாலுந்தினம
தேடியுஙகாணுமறறிரையமறைவாக
திகதிக திகதிக திததித்தியென ஆடிய

சரணஙகள்

வீரவெண்டையஞ்சிலமபசைநதிட மேவுஞசடையாமபுலியசைநதிட
சாருநதொண்டாகள்மனநுகிநதிட சாலோகாதிபதவியுந
தநதோந தநதோந தநதோம தநதோமெனநடனம ஆடிய

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் சனகாதியோகிகளகூடவும
வெகுநாதமெங்கினுமூடவுந திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந தகுந ததுமென்று ஆடிய
பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடபபண்ணவர்கள்பூமாரிபெய்தி
சீலமுாளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத திருசிற்றம்பலத்தரசனுந [ட
தாந் தாந தாந தாந தாமெனறு ஆடிய

வசனம்.

நந்தனா, அடிமைத்திறங்காட்டி ச சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கண்டகப-ஆதிதாளம

அறிநதறியாமலேசெய்த நபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனேதில்லைததாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம
பருகியண்டபகிரண்டங்களகடந்திடுமதநாவுனசரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடமபுரியுந திருவமபலககூததாவுன்சரணம
நடுவுமாதியநதமுமொனறுமிராதநிராமயனே சரணம
பொங்குமாதியந்தககடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுன் சரணம
என்றுமநிதநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம
கருதிநின்மகிமைகொண்டோரறியாதகடையேனுன்சரணம
எளஞுககுளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்தயீசாவுனசரணம
எட்டிரண்டுமறியாதவனகனகசபேசாவுன சரணம

வசனம

நந்தனர், இப்படியனேகவிதமாய்க கொண்டாடி உட்புகுநது சுவாமியை நாலுள்ளேவ சுவண்டவமபாராந மனககுறைவுகொண்டு சுவாமியை நாலுள்ளேவ ரலாமோவென்று கேட்கினறார

இராகம-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

பலலவி

வருகலாமோவையா-உநதனருகில்நின்றுகொண்டாடவுமபாடவுநா பரமகிருபாநிதியல்லவோயிநதபபறையனுபசாரஞ்சொலலவோ உந தன-பரமாநநததாண்டவமபாாக்கவேநானங்கே வருகலா

பூமியில்புலையனுகபபிறந்தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந்தேனே
சாமியுன்சந்நிதிவந்தேனே-பவ
சாகரத்தையுமிறந்தேனே

கரைகடந்தேனே சரணமடைந்தேனே - தில்லை
வரதா பர தாபமும் பாபமுந்தீரவே   வருக

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பத்தி மார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகிறார்.

சிந்து

இதுதானோ தில்லைப்பதி-என்று-எக்களித்தாராடிக்கெக்களித்தார்
ஐயாவுன் சந்நிதியைக்-காண-வாசைகொண்டுவந்தேனே சமுடன்
தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித்-தேகமுழுதிலுந்தாகமுடன்
தரித்தார் திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்

வசனம்

நந்தனார் தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செந்தக்கடுக்கா-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

ஆகமங்கள் பலவேதியங்கள் சிவனடியார்கள்	கூட்டம்-மன
தேகமாகியெப்போதுமவிளைகின்றயோகிமுனிக	ளூட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமினைந்து போற்றுவாக	ளாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகிலும்வெளியேபோகவேணு	மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா	தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ சுவாமிதரிசனந்	தரலாமோ
பாதகமலங்களைத் தொடப்	போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துசொல்லப்	போமோ
இங்கே ஆகாதாகா	தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலெழும்பிப்போது	தையே
புண்ணியவான்கள் புரியுந்தவமுடன்	
அரகரசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு	
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணம்வருமிடம் ஆகாதாகா	தையே
மணியாடுது வெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுது திருப்	பதம்பாடுது
உள்ளேநடையாடுது பணிவிடைபோகுது பரவசமாகுது	மெத்தப்பய
மாகுதே இங்கே ஆகாதாகா	தையே

தீண்டாதே இங்கே வண்டாதே சுமமாயிறையாதே இங்கே தரியாதே

என்னைப்பாராதே படியேறாதே உள்ளே போகாதே வரலாகாதே யென்பார் ஆகாதாகா ஐயே

சிந்து.

பெரியோர்சிறுகுடிமடம்-இந்தப-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
காளைபறைச்சாதி-தில்லை-நாதன்றெரிசனமாதரவாய்ப
பண்ணுப்படுபாவி-இந்தப-பாரிலிருப்பதுசீரலவே
என்றேக்குளத்தோரம-புக்கி-ஏங்கிநின்றார்துயர்நீங்கிநின்றார்
ஓயாபபெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைநதிடவெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுவாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

செல்கின்றபோழ்தந்ததிருவெல்லைபணிநதெழுந்து
பல்குஞ்செநதீவளாத்தபயிலவேள்வியெழுமபுகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமடங்களொருஙகினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைநதேயஞ்சியணைநதிலாநினறா.

வசனம

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரததுக்குப் போனபொழுது அந்த வெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுநதுவிருததியாகச்சிவந்த அக்கினியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கினற யாகத்தால உண்டாகிய புகையும் மிகுந்த பிராமணாகளின கூட்டம வேதமோதுகின்ற திருமடங் கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலததை நினைநது உள்ளேபோவதற்குப்பயநது னிறாா.

இதுவுமது-விருததம்

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங்கடநதாளுமெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடொறுங்குலவும்வேதிகைக
ளொண்டியமூவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின றுக்கொண்டிருந்த திருநாளைபபோவார் தாம் உளளேயடையககூடாத அககோயிலின் பெருமையை

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிரு க்கும் மதிலின் திருவாயிலையடைந்தார் அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென் முர். வேதவிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால், அதைநினைந்து தன்குலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில் வந்து சுவாமி உன்னைப் பார்க்க ஜென்மத்தை யேன்படைத்தாயென்று தாழ்ப்புரண்டழுவார்

இராகம்-சாரங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இந்தச்சடலமெவர்க்கவாறேதென்றறிகிலேன்
நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லையம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச்சிக்கறுக்காமல் இந்தச்

சரணங்கள்

அங்கமலங்களைப்போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறுமல் இந்தச்

ஆடும்நடனங்கண்டானந்தமாகி
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல் இந்தச்

அஞ்சக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவியின்மயக்கறுக்காமல் இந்தச்

பாலகிருஷ்ணனதொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்திசித்திபெறுமல் இந்தச்

இராகம்-கமாஸ்-திசரமதாளம.

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நானகண்டதில்லை-தில்லைக்
கனகசபேசனசேவடி

அநுபல்லவி

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக்கண்டால்போதும்
ஜெனனமரணமோகந்தீர்ந்துசிவனைச்சேரலே

தகணகசெம்தரி நம்தரி தோநதோமதரிகிடதாதா
ததிமிதகிடஜெணு கிடதகததிகணத தோமென்றுடியதில்லைக் கன

அல்லும்பகலுமிந்த விஷயானந்தத்தில்மூழ்கி
அறிவுகெட்டமாட்டதுபோல் ஆனதுபொய்யோ
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பார்த்ததில்லைகேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்திலவீழ்ந்து
தானுந்தவமுறையிழந்து தனனாசுநாடாய்த்திரிந்து கனக

இராகம்-தநியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கனகசபாபதி-தரிசனம ஒருநாள்-கண்டால்கலிதீரும்

அநுபல்லவி

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்தித்
தினகரகோடிதேசோனமயமாகிய கனக

சரணங்கள்

மனதிலொடுங்கியகல்மிஷம — போக்கும்
மாயபபிணியதனைமறுவடி — வாக்கும
செனனமரணசமுசாரத்தை — நீக்கும்
திருவடிநிழலிலே — கூடியயார்க்கும் கனக

சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிககொண் — டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே — கூடும
தருமநெறியுநதவமுந்துள — நாடும
ததிங்கணதோமென றுதாண்டவ — மாடும் கனக

பறபலயோசனைசெயதுந — தொலலை
பரகதியடையவுபாயமு — மிலலை
அறபுதமாகவேதானெந — சொலலை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணனபணியுந — தில்லைக கனக

இராகம-காகரபபிரியை-சாபபுதாளம

பல்லவி

கண்டகணடைத்தேறவேணுமே-கனகசபாபதிநடனங
கண்டுகொரிதகவந்தநந்தனார்

கட்டைகடைத்தேறட்டுமோசென்மம்
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் கட்டை

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்
சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேன் கட்டை

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தைத நாடுமோ-பாவி
பனக்குரங்குமிருபமிடங்காணும லோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளே
சென்றுநடனதெரிசனமபண்ணுமற் போசசுதே
பறையனென்றஜென்மம் போகுமோ-பாழ்
விணையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறகக லாகுமோ
அடிமையென்றவநதே னுய்யுமோ-ஒன்றையுய
கானறியேனம்பலதெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்தமெல்லாமழிநது தோணுமோ-கோ
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை வேணுமோ

வசனம.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லையென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பலலவி

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம மில்லை
வரிசையுடனமபலவன்வாழ்கின்ற தில்லை தெரி

இரவுபகலிடைவிடாதேகரசரண பத்தி
இன்பமுறுமானநதம்பொஙகிவரும நத்தி
பரவிவருமவனருகிலணிமாதி சித்தி
பணிநதுவநதுசிற்றம்பலதனைதவளை சுற்றி தெரி

சொப்பனமென்றிவவுலகம்தோன்றிவரும் தேகம
சொன்னதுநீயெனறபடி தாரும் போதம
அற்புதமிரதங்கமொடுதாளவகை கீதம்
அனவரதநிருநடனமாடிவரும் பாதம் தெரி
அல்லும்பகலோயாதுவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்தபான்மனதப ஷோட்டி
தில்லைவாழநதணாகள்கைபிடித்துக கூட்டி
சிகெனவேதிரைதிறநதுபரவெளியைக் காட்டி தெரி
நஞசுண்டகண்டனுக்குகமொனறைமலா சாற்றி
நல்லதிருச்சாநதணியுமமபிகையைப போற்றி
குஞசிதபதந்தனதுமனதிலுரு வேததிக
கோபாலகிருஷ்ணனெழுமநடராஜ மூாததி தெரி

வசனம்

நநதனர், தனக்கு தெரிசனஙகொடுகக அமபலவாணா எப போது வருவாரோவெனறு விசாரபபடுவோர.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எப்போவருவாரோ-எநதன கலிதீர
எபபோவருவாரோ

எபபோவருவாரோ எநதன் கலிதீரச்
செபபிய தில்லைச் சிதம்பரதேவனை எபபோ
நற்பூருவமவநது நாதனை ததேடும
கற்பனைகளமுற்ற காட்சிதநதாள் எபபோ
அற்பசுகவாழ்விலானநதங்கொண்டேனை
பொற்பததைதககாணேன் பொன்னமபலவாணன் எபபோ
பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப பணிநதிடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணேன் எப்போ

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எநதன
மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேனை
அரகரசஙகரவம்பலவாணனை
ஆதரிக்கதிருபபாரோ ஒருக்காலவருவாரோ

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவாரோவறியேன

பாராமலிருப்பேனோபதஞ்சலிமுனிக்குப்பொற்
பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரனானென்று வாராம

கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் வாராம

கலககமறவேயவர்காலுககுமபிட்டு
குளத்தங்கரையிநின்றுகூப்பிடுமவேளையில வாராம

அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதருந
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டுதெரிசனமபண்ணியும் வாராம

வசனம.

நந்தனார், இதுவரையில வராதபடியால இனிமேலதில்லைத்தல தைவிடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயமபண்ணுவார

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்வரக்காணிலேன்-என்னசெய்குவேனவர் இன்ன

இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லைப்பொன்னம்பலவாணன் பண்ணையும
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரே இன்ன

சொல்லும்பொருமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று இன்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுலுங்ககோலமுடநடனங்
கண்டேனகுறைகள தீர்ந்ததென்றுசொல்லவுந்தான் இன்ன

வசனம.

நந்தனார், இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து

ஏழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றும்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டியாதரிக்கும்
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரதத்தைந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமுனமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களித்திடநானடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ-எந்தன்-வாணாளுருகுதுவீணையே
அட்டாயிதென்னசென்மம

விருத்தம

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆதியாகநான்கூவினேன்றிசைதனிலணைந்தும
மாதவமபுரிதொண்டர்கள்பணிதிரண்மறைகக்
கோதிலாதொருதொண்டிம்பாவிகுறையோ

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சரணாகதமெனறு நம்பிவந்து துன் யப்படலாமோ சிவனே சிவனே யென்று பெருங்கூரலிட்டு தனக்கு சென்மம போதுமபோதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தசென்மம
போதும்போதுமையா

மாதவமுனிவர்களவந்திருக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளருமம்பலவா போது

கோத்துநெளியுமபுழுவூத்தைநரம்புகளும்
காததமலங்களூறுமூத்திரக்கும்பியும் போது

சந்ததமடியேன்யேந்திரமபோலே
வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிருந்தேன் போது

கொழுததவாணிகள்போலேயுறுத்துமிரும்புமன்னை
வயிறறிலிருந்துபடும்வருததமென்னசொலவேன போது

மாதர்கள்மீதினில்மையல்கொண்டேங்கினுள்
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன் போது

அண்ணன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவும்பொன்னம்பலவாணா போது

வசனம

ஜென்மமே கஷ்டம் அதிலும புலையனாய்ப்பிறப்பது மிகவும கஷ்டம என்று நநதனார் சொல்லுகின்றார.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இநதசென்மம்வேண்டாம-இனி-எநதஜென்மமவநதாலுமவரட்டும
இநதசெனமம்வேண்டாம்

நந்திவிடுவினில்மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிநதைமகிழாத — இநத

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாதீதடைநதேன் [illegible] — இநத

பாவிப்பறையாகீதூரவிலகென்று
ஆவிதவிததிடப்பாரிலுரைததிடும — இநத

இராகம-கௌரிமனோகரி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

எப்போதுலேயுமிநத — துன்பம்-ஜெகதீசன்
கருணையிருந்தாலன்றோ — இன்பம — எப்

அநுபல்லவி

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும — கேடு
கௌரிமனோகரனை தினம — நாடு — எப்

சரணங்கள

ஆசையுடனலேயாதவிடஙகளுமுண்டோ
அனவரதமும்சுகலேசமுமில்லைதெரியாமலேபோனதன்றோ
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியை
பூசைகள்செய்யாமற்பேதுனதுபாசமறவழியில்லை
பஞ்சகோசங்களோகாரென்னறுநம்பினது — எப்

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம.

பல்லவி.

இல்லைவலஞ்சுற்றினார்-சிதம்பரத்
தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினர் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்துள்ளிருளறவேண்டி தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையைததானேசநததமுனினைநது
வேதனைகொண்டுளளமவெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைநதுபரிபூரணமாகத தில்லை

மோகவலைகருடசிககிமுழுமூடனாகவே
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே
ஏகரசத்திறறனையிருததிசசுகிக்கவே தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிககோட்டைகள்
சீராறுநூனறுதசிதமபரரகசியம
ஈராறுகால்கொண்டியிருத்திபபுலனைந்தும்
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத் தில்லை

வசனம

இபபடித் தில்லைததலததைவிடாமல சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமி வருவாரென்று மனதைபபாரததுச சொலலுகினறார்.

இராகம-யமுனகலியாணி-ஆதிதாளம

பலலவி

வருவார்வருவார்மனமேநீமயஙகா திருசொன்னேன்சொன்னேன்

வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார் தில்லைத்திருவம்பலா
பரகதியுநதருவாசாதிபறையனெனறுபாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளுவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகரவென்றொருதரநசொனனாலும்போதும் வரு

வசனம.

நநதனர், தன்னை இரட்சிக்கும் சமையம் இதுதானென்றுச் சொல்லுகின்றா

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுநல்லசமையமையா-இரட்சிக்க
இதுநல்லசமையமையா இது

இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாளும்
ஈசமகேச நடேச சபேசா இது

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதங்களைக்காட்டி
சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக இது

வசனம்

நந்தனார், இவ்வளவுசொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போகவேண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இரக்கம்வராமற் போனதென்ன காரணம்சுவாமி

அநுபல்லவி

கருணைக்கடலென றுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன இர

சரணங்கள்

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழியெய்த்தனைநானசெய்கினும்பாவிதிடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிகற்றவாவழிபெற்றவாகனகசபாபதியினலும் இரக்க

கலித்துறை

அண்டமானதியாவையுமேவழ்விகளைத்தும
குன்றில்லாததவப்புண்ணியமாமலைகுவித்தும
வின்றிடாமலேயீசனுட்களித்தவிவேகம
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார், மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்கு வாராதென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தனுசரி-ஆதிதாளம்

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ-வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய தேகம்-மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவெனறுலதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டடேறுவது ஞாயம்-செக
தீசனுக்கன்றேதெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத பாவி-இந்த
ஜென்மமெடுத்தவிணுகததவிக்குதென ஞவி

வசனம்

நந்தனார், இபபடி நான் ஈனசாதியாயிருந்தாலும், உமமுடைய சரணாரவிந்த பததியை மறநதவனல்லவெனறு சொல்லுகின்றார்.

இராகம-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதமறவேனையா
அற்புதமாகிய தில்லையம்பலவாணனேயென்
சொப்பனத்திலும்மையன்றி மெய்ப்பொருளையும்வேண்டேன்
தபபிதமெததனை செய்கினும்
கைபபிடித்தாளவேண்டுமெனும எப்படி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவவண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றாமனறுளநடங்கும்பிடுவ
தெவ்வணணமெனநினைந்தேவேசாரிநெடுந்துயிலார்.

வசனம்.

இநதபபிரகாரம இராபபகலாக வலமவந்துகொண்டு உளளே போககூடாத தன்மையைநினைத்து வருத்தப்பட்டயர்வு பொருந்திய நந்தனா கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமெனறு விசனத்தோடு நித்திரைசெய்து மறுபடியும எழுநது சொலலுகின்றார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாசசென்மமாசசே-வந்தும-விருதாசசென்மமாசசே

அநுபல்லவி.

சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானமபெறுமல விரு

சரணங்கள்

முதகியளித்திடுமமூர்த்தியைக்கண்டு
பதகியைப்பண்ணிபதமடையாமல் விரு
பொறகழலையைப்பொதுவிலிருந்து
தக்கவராடுந்தன்மையைப்பாராமல் விரு
தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்து
ஏலலையிலலாவென்றிரங்கியழைத்தும் விரு

* இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னேரமுமுந்தன்-சந்நிதியிலேநா-னிருக்கவேணுமையா

அநுபல்லவி

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தெனபுலியூர பொன்னம்பலத்தரசே
[யென்னரசே-என்

சரணங்கள்

திசையெங்கினுமபுகழுஞ்சிவகங்கையுஞ் தேவசபையுஞ் சிவகாமிதெரிசனமும், பசிகொடாதுபாாததபோகருக்கலககங்கள்பறந்திடமகிழ்ந்துன்னைப்பாடிக்கொண்டு என

பஞ்சாட்சரபபடியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதானரகசியமும், அஞ்சல்கூறும வீரமணிகளோசையும அந்தக்கரண மயக்கந்தீரந்துபாடிககொண்டு என

சீலமருவுந்தெருவுந்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில்கிடையாத வதிசயமும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும் பயங்கள்தீர்ந்து மலர்கள்தூவி தொழுதுகொண்டு என *

வசனம்.

நந்தனார், தனது பதவிககு யோக்கியமலலவென்று தவ்னுவாரோ கொளளுவாரோ அப்படித் தன்னரிமையும் தில்லையிலேயநானே

என்தேகத்தை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புவார்

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-என்றனைக்கைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன்தனித்திருக்குஞ்சமையமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையேனம்பலவாணனொருக்கால் தள்

எனதுனதெனறபிமானமிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததூவெளியிலமருவாதபாவியென்று தள்

நாறுமிந்தப்பொய்யுடலைநாளையெண்ணிநானசுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந்தொலைந்துந்தென்றுயிங்கேவந்தும் தள்

பாலகிருஷ்ணன்தேடிவருமபாதமலாநானகாணேன
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டவிவேகமற்றமூடனென்று தள்

சிந்து

அடடா இதென்னசென்மம்-என்று - அந்தனாருமெல்லைச்சுற்றிவந்தார், இரவுபகலோய-இமைந-எசனகணடுவிசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ணனபணியும-திருப-பாதமுளள தில்லைநாதனவனை கனவிலுந்வாகி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம

இன்னலதருமிழிபிறவிபிறதுதடையென்றேதுயிலவா
ரனமிலலையமபலததுளாடுவார திநதருளி
மனனுதிருததொண்டரவாவருத்தமெலாநதீர்பபதறகு
முனனணைநதுகனவினகணமுறுவலொடுமருள்செய்வார்.

வசனம

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் தில்லைததலததைச் சுற்றிவருவதால் தேக வருததமமடைநது வருத்தத்தினால் மயங்கிச்சாய்ந்து நிததிரையடைந்தார் அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந்து காட்சிதந்து சொல்லுவார் எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே உமமிடத்தில் நமது பத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோம், அவர்கள் முன்பாக நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களு

டனே சபாப்பிரவேசம பண்ணுமென்றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தா த்தானமானார். நந்தனார் கனவில் காட்சியானதைக்கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம்புரிந்து சொல்லுகின்றார்

இராகம்-அரிகாம்போதி-திசாமபுதாளம்

பல்லவி

பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ-உன பாததெரிசனம
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ

அநுபல்லவி

ஆரகுமானந்தமபொழியுந்தில்லைநடந்தாண்டவராயா பார்

சரணங்கள்

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பதம
சிற்சபையிலதிந்திமிதிமிதோமெனறுடியபாதம
எல்லையில்லாதயின்பமளந்தனுக்கருள்செய்திடும்பதம
இரவும்பகலுமாயன்கோபாலகிருஷணனேதுதிக்கும்பாதம பார்

இராகம்-நாட்டகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சந்நிதிவரலாமோ-சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ சந

இல்லறவாழ்வாம பணிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலும கொண்டாடி
அறியேன்கனக சபைநாடி சந்

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துககொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன
தனித்திருப்போமெனறிங்கே வந்தேன் சந

காலால்வீசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக் கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் கோட்டி சந

வசனம.

நந்தனா; தான்கண்ட சொப்பனத்தைக் கொண்டாடுவா.

இராகம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பலலவி

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசய
சொபபனஙகண்டுகொண்டேன

சொபபனஙகண்டுகொண்டேன எல்லாஙகற்பனையெனறறிநதேன்
வேத-தற்பதவாககியமேயுருவாகியவறபுதநடனமபுரிய இனறு சொ

அமபிகைமணவாளன மானமழு வணிநதிடுஞசெநதோளன - செம
பொன்னமபலநதனிலாட மததளமபோட மறைபாடகொண்டாட
[சொர்

மண்டலததோராசைதீரநது மண்டபமணியோசைநோநது
மனதுகனிநதுருகமறலிகருகவரநதருகவருக சொர்

மஙகையர்மோகஙிலலாதாரையுமவருநதியழைக்குமபொல்லா-தாகிய
மாயப்பிணியைவெலலமருநது சொலலவழியிறசெல்ல நலல சொர

பண்ணவாமுரசடிககபதஞசலி வியாககிரமாபதநதுதிகக-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணனகளிககவுகைகயெடுக்கவுலகந்துறக்கசிறகக

வசனம

நநதனர், தான் கண்ட கனவு நிசமோ பொய்யோவென்று சந்தேகப்படுவார

இராகம-சூரியகாநதம-சாபபுதாளம.

பலலவி

கனவோநினைவு கண்டதுவீணே
மனதிலுறுதிகொளளவழியொன்றுங்காணேன் கன

நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வநது
முத்திதருவேனெனறுநதிபபேசினதுண்டு கன

ஆருமிகழ்ந்துதளளுமநாறுமபுலையனென்னை
வாருமபரமபதஞசேருமென்றழைததது கன

கிட்டநெருங்கிவநதுதட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைககாட்டி கட்டளையிட்டது கன

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோ வாரந்தருவாரோ-எந்தன
மனது சஞ்சலிக்குதையோ யெப்போது வரு

திருவாரூந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றமபலவாணர்
குருநாதனாகவந்துகுறைதீர்க்ககனவுகண்டேன
இருவினைபபிணிகளைககருவறுததிடுகிறேன்
பயபபடாதேயெனறுசொலல வரு

மறையாலும்வழுததறியாமகிமைபெறுநடராஜன
நறையூறுஞ்சேவடியைநமபினவனலலவோ
அனுதினஞ்சிவசிதமபரமெனற
வடிமையெனறருள புரிநதிடயிங்கே வரு

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையுமபாககமனமுவநது
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்துதிபரமதயாநிதி
பவககடலடிக்கடிபெருகுதுநிலைககுமோ
மலைககுதுகறைமேயற்ற வரு

வசனம

நநதனார், இபபடி அநேகவிதமாய வருவாரோ வாராரோவென்று பிலவிதமாயக கொணடாடுகின்றார

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

இபபிறவிபோய்நீஙகவெளியினிடைநீமூழ்கி
முபபுரிநூனமார்பருடன்முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வபபரிசேதில்லைவாழந்தணாக்குமெரியமைக்க
மெய்பபொருளானாருளியமபலததேமேவினார

வசனம.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரமபேர்கள் கனவிலேசொல்லுவார், பத்தர்களே ? எனக்கு

மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு யென்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்றாழ்ந்தவனென்று பயந்துகொண்டு யென்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம அநித்தியமென்று பத்தி பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடையவேண்டுமென்று திலலையைச்சுற்றிக்கொண்டு தெற்கு குளத்தங்கரையில் நின்றுக்கொண்டு இருக்கிறா அவரை எனனைபபோலநினைத்து நீங்களெலலோருமபோய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்றுசொலலி சுவாமி மறைந்தாா இபபடிக் கண்டகனவை மூவாயிரமபோகளும பேரமபலவாசலில் வநது ஒருவாகொருவா் பேசிககொளளுகினறாகள்.

இராகம-சங்கராபரணம-அட.தாளம்

கண்ணிகள்

அதிசயமொனறுகேளபபாதீட்சதரே
யாததாாததிரிப்போதி — லென்னை-என்றன்
மதிபரவசமாகததுநிமருவுமமபல
வாணனகனவிலவநதா — ருன்னை
வாஸ்தவமெனக்குமிநதவணணமாககனவில
வநதுரைததாாறிநதேன — நாடி-உத
யாஸதமயமாகுமுனனமருடபடிககு
வமைபபதுநதமமென்று — ரோடி-
அபபோதங்குவநதவபபண்ணதீட்சதர்
ஆதாமிதுவுமநிச் — சயநதான-என்கோன்
செபபியசொறபடிச்செநதீவளாத்திடச்
செய்யவேணடுமவ — சியநதான்
அவசியமெனகிறீாகாரியநதெரியாமல்
ஆருககடுககுமோர் — புலையன்-சிறநத
தவசிரேஷ்டர்சூழுநதலத்தின்வருவதற்குத
தலைபத்தோவவன்வநதா — லலைவன
பத்தியுளளவனேபரமனுக்குயிர்ததோழன்
பதஞ்சலிபுலிபபாதா — சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனக்கரைகடப்போம
தெளிவீர்நீங்களிநத — சூட்சி
என்றாரங்குசிவசங்கரதீட்சதா
இன்னமறந்தாமஸ — மேதோ-நீசன்

ஒன்றுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவதற்கு
வொருக்காலுங்கட்டுத் தகாதோ
சொல்லுமென்றுரவராமென்றுருங்கட்குச்
சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம்-தெளிய
அல்லும்பகலுமேயாமலேசாஸ்திர
மாராய்ப்பவதற்குமன்றை சாகம
தருமபடிப்பேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
தக்கதென்றுரைத்த மொழியே-நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றுரவா
பேதமறத்தக்க வழியே

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவாகள சாஸதிரிமாாகளிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல

விருத்தம

மறைக்கிழவரில்விதனுசெனறுாகளாங்கே
மனுவிக்கியாணிகளாசீாவாதனுசெயது
வநதகாரியமேதோவுரைபபீரெனன
மன்றுளாடுவொதங்களகணவினிறமேனறி

குறைந்தமதிபபுலைச்சாதிவநதுதிதமதோன
கோதிலானநதனென்போனவனலலபண
கூறுமிவவூரெலலைவுமவருவானநாளை
கொணாநதவனை தீமூழ்கசசெய்தேயப்பால்

மூன்றுமைமயொடுசந்நிதியிலநமமுனனுக
விடுங்களென்றுவருளிசசெபதவாமறைநதாா
மூதுணாநதோாகிதுதெரியசசொலவநதோம
மொழியுமாறுததரமயாதெனறுாநீதி

அறிநதவன்றோராமநதபபடிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனாபினமகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாநகரதலைசுற்றி
பாடுவாரநதனுரைததேடுவாரே

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

தமபெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெலலாரு
மயபலவாதிருவாயின்முன்படசமுடனெய்தி

யெமபெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேததி
தம்பரிவுபெருகவருநதிருத்தொண்டாபாற்சார்ந்தாா

வசனம்

தமது பிராணுகிய, சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக்கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணாகளெல்லாரும, அமபலவாணரது கோயிற்றிருவாயிலின் முன்புகூடிபபயததோடு நமமுடைய ஆண்டவாருள செய்த ஆழியத்தைச செய்வோமெனறு வணஙகி திருநாளைபபோவாரைத தில்லைமூவாயிரவாகள தேடவருகின்றாகள்

இராகம-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம

பலலவி

தொண்டரைக்காண்கிலேமே-திலலையிலவநத
தொண்டரைககாண்கிலேமே

அண்டசராசரமெங்குமபடியளநது
மன்றுளாடியமனனவாககடிமைத — தொண்

சொலலுமபொருளுமாறுசசோதிமயஙகொண்
டலலுமபகலுமறறவமபலவாணன — தொண்

அஷ்டதிசையுமபரிபூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளாநதோஙகியநாதன — தொண

வாசியடங்கிநடுவணைவழிகண்டால
தேசிகவடிவுடனதெரிசனநதநதிடும — தொண்

பாலகிருஷணனபணிநதேததியபாதன
கோலசசிலமபணியங்குண்டலநாதன — தொண்

இராகம-இநதுஸதானகாபி-ரூபகதாளம

பல்லவி

திருநாளைபபோவாாதெரிசனஙகாணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவாகள்வருகிறாா — திருநாளை

பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும
பரமானநதககடலமுழுககாட்டும — திருநாளை

அரகராஙகரசிவனெனறுசொலலும
அநிததியசடதுக்கமாயததைவெலலும — திருநாளை

அடியவரேமெததபபெரியவரென்று
அமபலவாணாருள்பெற்றுகொணடு — திருநாளை

இதுவுமது சிந்து

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும்-நந்தனார்தம்மை
தில்லைமூவாயிரவர் யாரும்

அநுபல்லவி

நாடுஞ்சதுர்வேத காரணனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடும்பதந்தனை சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் தேடி

சரணங்கள்

தண்டாமரைமலர்த் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டாடித்திரி மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோராபரவுந்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும்-அன்றிசத்திர
சாதிமுதலானபல வாடை-பலவாண்டு
ஓதியுணர்விவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை-இன்னும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுத்ததருக்கொங்குமணத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்துகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையினசோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்தங்கள்தங்க ளங்கமெங்கு
நதிதவழும
பராங்க்ரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுச
சங்கையறச்சென்னியிற்கரங்களைக்குவித்தெங்களைத் காங்க
மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்துமேழைகள்வருத்தம நீங்க
கிருபைசெய்வதற்கு
உன்னதகடனென்றுவ்வந்துக்கொண் டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் பாடி
முன்னேசொன்னநந்தனாரவரை நாடி
முனையுங்கோட்டைக்காறறெனவிரைந் தோடி
தேடித்தேடித்திரிந்தார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஒரிடத்தில யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார
உலகிலுளளோரையனே

அநுபல்லவி

பன்னகசயனனுமபதுமாசனவேதனும
பாரககவவர்கருமெட்டாத யோகனே
பகாரியமலைமகளோர பாகனே உன

சரணங்கள

கனவினிலேவைநதெங்களுக்குசசொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததிகாலையிலே யெழுநத
இனததாரநாங்கள் யாருமிசைநதொருமித திநத
எல்லைமுழுதுநதேடியிளைததோமெஙகளுக் கநத
இணையில்லாநநதனுரு மகபபட
இல்லையெனனசெய்வோம ஸதிரபபட உன

அடையலர் திரிபுரமனலாகவே மூடிதது
வனபாகமானரமூவங்கையிலே பிடிதத
விடைபபாகனேகாளிவெட்குமபடி நடிதத
மெய்யாதுயர்தவிரததாணையாவென்றே படிதத
வாறுநீயறிநதருள்செய மையனே
வனசங்காபதசரணத் துய்யனே உன

அன்னைசிவகாமியனுதினமவளா தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகததுக்குபபொரு ளில்லை
யுததமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஒதுநநதனாதமமைவரச செய்யும
ஊழினவினைநவிரததவாகரு அருட் செய்யும் உன

வசனம்

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்களை வரும் நந்தனாரைத்தேடி யனுப்பித்துவருமார்க்கத்தில், ஒதுப்புறமாக நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லைனன்று
ணட்டமிடுநடராஜனகனவின்கண்சொன்னமொழிநம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடனதிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தை நடகேளீரென்றார்

இராகம்-செஙகலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

கிட்ட நெருங்கிவரேனண்டாணுசுவாமிகள்-காதில
கேட்டபோதகுப்பாவமவருமெனறுமசொன்னம் கிட்

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதனனில்செறிந்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயெனறுசொல்லவேணுமோ புலையன் கிட்

உலகனில்கடைச்சாதியொருநநனுக்குவமையாருமில்லையே
பலவிதது்ஷ்கருமஞ்செய்துபாரிலவந்த புலையனேயே கிட்

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகிலசுமந்துவலையும் புலையனேயே கிட்

செத்தமாடிழுப்பதெனதுசேவகம்பாம்படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்துதமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனேயே கிட்

வசனம்

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப-பேரும்பெருமையுமில்லையே

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அனிபெருகவேயீசன்கழலையறிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திகேட்டுமோ நாடுமோகூடுமோ சாதி

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள்வந்த காரியம்பேசுவார்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

ஐயரேயம்பலவாருளாலிப்பொழுதணைந்தோம்
மெய்யாலெழலமைத்துமக்குத்தரவேண்டியெனவிளம்ப
கையுமனத்திருத்தொண்டரானாலுய்ந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவர்களுந்தீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியைமூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல வந்தோமென்றுசொல்ல, இளகிய மனத்தையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர்களைத்தொழுது நானின்றைக்குத்தான் முத்தனானேனென்றும் வேதியர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன்-பவக்-கடற்கரையேறிவந்தேன்
சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய்பாக்கியம்பெறுமும்மைக் கண்

எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடும் கண்

கள்ளங்கருக்கச்செய்யுங்கண்ணுதலேயுங்கள்
உள்ளக்குடியாய்க்கொண்டாருங்கள்தெரிசனம் கண்

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றேயென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்

எனக்குமிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ
தனக்குள்தானாயிருந்தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கியபொன்னம்பலவன்கிருபை எனக்

அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம் எனக்
ஞானமறைமுடிவும்ஞானறியேனென்று
வோதியவுண்மையையுலகமறிய எனக்

வசனம்.

நந்தனார், என்ன தவஞ்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண்யாருக் கும் கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை நம்பிப்பணிந் தேனோ
ஆசசனைசெய்து கும்பிட்டிருந் தேனோ
தில்லைப்பதியில்வந்து யெல்லைகடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனோ சஞ்சிதவினை யெல்லாம்வறுத் தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவனசேவடி
வேண்டித்துதித்தேனோ முக்குணங்களைத்தாண்டிக்கதித் தேனோ
ஈந்தனென்றென்றெந்தவேளையுமாயுந
சிந்தைநழுவிற்றோ சோந்தவனென்று நந்தைதவி விற்றோ
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுனனில்
கள்ளங்காருகிற்றோ கருத்திலெட்டா வெள்ளமபெரு கிற்றோ
ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசஙகுலைத்தாரோ அளவிடாத கிலேசந்தொலைத் தாரோ
பெண்ணரிமொழுக்கொண்ணுதெனசசடைத்
தண்ணுத்தணைத்தாரோகருணைபொங்குஙகண்ணலணைத் தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாள்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளக்கொண் டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பினறென்றிசையின்மதிற்புறத்துப
பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின்முன்னுகப்பிஞ்ஞகர்தான்
நிறையருளான்மறையவர்களொருப்பமைத்தகுழியெய்தி
யிறையவர்தான்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனார், இப்படி பிராமணாகள் சொல்லியபின்பு தென்திசை யிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகும்படிக

யர்ந்திருக்கும் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

கைதொழுதாடமாடுங்கழலுனனியழல்புககார
எய்தியவப்பொழுதின்கணெரியினகணிமமாயப
பொய்தகையுமுருவொழிததுபபுணணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முநநூல்விளஙகவேணிமுடிகொணடெழுநதா ।

வசனம

நநதனா கையிறகுமபிட்டு, நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனதில உறுதியாகநினைதது அககினியிற் புகுநது அந்த நெருப்பிலிருந்து இநதவுலகசமபநதமாகிய நிலையில்லாத சடலததையொழிததுப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருநதிய பிராமணமுனி வடிவமாய்த் தேகததில பூநூலவிளஙகச சடைமுடியோடும வெளியில வந்தார

இராகம-மோகனம-ஆதிதாளம

பல்லவி

யாரோரறபவமானா-நநதனர்-அரனருளால
யாரோரறபவமானா

அநுபல்லவி

யோகமாதவரும் போகமாழ்வினரும
வேகமாய்ச்சுசுமாகவந்துதொழ யாரோ

சரணஙகள

சிவனுரைத்த வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி
சிறநததேமிக சிலாககியம
தவறுவநேக பாககியம-பொருநதவேடந்
தன்னைக்கொண்டதே யோககியம
தபனனுமுயர் கவணமேவிரு
மெவரும்காநதருவ ரெவருங்கண்டுதொழ யாரோ
கையைச்சிரமேற் பதிதது-சிவனேயென்று
கனகசபையைத துதிதது
செய்யகுண்டததை வெடிதது-கதிரவன்போற்
செனிததாரதிலே நதடிது

சித்தியாகியபத முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும பதத்தைககண்டுதொழு-யாகோ
காதிற்குண்டல மிலங்க-முப்புரிநூலும்
கதிததுமார்பிட மலங்க
ஒதுஞசடைகள துலஙக-அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமறறசதுா வேதமோதிவரும்
நீதவேதியாகள் பேதமின்றிதொழு-யாகோ

திருநாளைபபோவாாபுராணம

விருததம

செநதீமேலெழுமபோதுசெமமலாமேலவநதெழுந்த
அந்தணன்போறறேன்றிஞாநதரதுநதுபிநாதம
வநதெழுநததிருவிசுமபிலவானவாகணமகிழ்நதாாநதுப்
பைநதுணாமநதாரததினபனிமலாமாரிகளபொழிநதாா.

வசனம

சிவநதநெருபபிலநினறு எழுநதபொழுது செநதாமரைப் புட்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுநதருளும பிரமாவைபபோல் பிரகாசித்தாா பெருமைபொருநதிய ஆகாசததில அநதர துந்துபியின கோஷ்டமானது உணடாயிறறு தேவாகள சநதோஷமாய ஆாவாரிததது அழகாயிருககினற கறபகவிருட்சததின குளிாசசிபொருநதிய மலர்களை வருஷமாகச சொரிநதாாகள

விருததம

திருவுடையதில்லைவாழநதணாகளகைதொழுதார்
பாவரியதொண்டாகளுமபணிந்துமனஙகளிபயினறாா
அருமறைசூழதிருமனறுளாடுகினறகழல்வணஙக
வருகினறாாதிருநாளைபபோவாாாமமறைமுனிவா

வசனம

ஞானசம்பததையுடைய தில்லையில்வாழும பிராமணாகள் கைகூப்பினாாகள, பாவுதறகரிய மறறைச சிவபததர்களுந தொழுது மனதில களிபபடைநதார்கள், வேதங்கள் முழஙகுகினற கனகசபையில ஆடுகினற பாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத திருநாளைப்போவாாகிய ஒருவேதமுனிவா தான்கண்ட ஆனநதத்தாண்டவத்தை வருணிாதுச சொல்லுகின்றாா

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பலலவி

தாதெய்யென்றுடுவார்-அவா தத்திதெய்யென்றுடுவா

ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தஙகொண்டொருகாலையெடுத்துத் தாதெய்

அண்டசராசரமெங்குமநடுஙக
ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க தாதெய்

சீலமபெருகியமுனிவாகொண்டாட
திஙகளுஞசூடியசெஞசடையாட தாதெய

பார்புகழுநதிலலைசசிதமபரநாதன்
பாலகிருஷ்ணனபணிநதேததியபாதன தாதெய்

இராகம-பநதுவராளி-ரூபகதாளம.

பல்லவி

குஞசிதபாததகதைததாரும்-சஞசலபாவத்தைததீரும

அநுபலலவி

செஞசிலமபசையக்கனகசபைதனில்
ஜெணுததததகஜெணு-ததிமிதிமித-தோமென்றுடிய குஞ

சரணஙகள

நெஞ்சினிற்கவலையை யாறறும-இநத
வஞ்சகபபிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிவகாமிவல்லி மகிழநதிடும
தஜஜெமதக-ஜெமதரிகிட தககிட-தோமென்றுகு குஞ

சரணமெனறிங்கேநான் வந்தேன்-ஜனன
மரணததிலுலமிக நொநதேன்-அந்தக்
கரணககலமிஷங்களபோக்கியே காததிடும்
இநதிராவானவர்-மாமுனிவநது-நிதநதுதிசெய்திடும குஞ

பாலகிருஷ்ணன்றொழும பாதா-முத்தி
நாலவர்கருதவிய நாதா-ஏநதன்
மேலேகிருபைசெய்துவெறறி யளிததிடும்
அததனேகாததனே-சுததனேயிததனே-நிாத்தனஞசெய்திடும குஞ

இராகம மாயாமாளவகௌளை-திசரமதாளம.

பலலவி

நடனமாடினார்-ஐயர்-நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் திலலை நாயகமபொன னமபலநதனில

சரணங்கள்

முக்திமடந்தை	சித்திக்க	சித்திக்க
மோகவலைகள்	பத்திக்க	பத்திக்க
பத்தர்கள்மனது	தித்திக்க	தித்திக்கப
பாதச்சிலம்பு	சத்திக்க	சத்திக்கப

பணிமாமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவர்கள்கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

இராகம்-யமுனாகலியாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அயனுமமாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தவோர்க்கருள
தந்தோந்தந்தோமென்று-தொந்தொந்தொந்தோமென்று (ஆன)

பதஞ்சலிமாமுனியை நோக்கிப
பார்த்தபேர்கள்குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை நீக்கி
ஏகமாகக்காலைத் தூக்கி ஆன

மத்தளதாளமதிர முழங்க
வளரும்பிறமத்தகணங்க ளிலங்க
தத்திமித்தக்கிடதோமென றிலங்க
சபையுந்துலங்கச்சதங்கை குலுங்க ஆன

பாலகிருஷ்ணன பணியும பாதன
பார்த்தபேர்களவரப்பிர சாதன
நால்மபுகழுஞ்சில போதன்
சுந்தராதூதன அம்பிகை நாதன ஆன

வசனம்

இப்படி-ஆடிய தாண்டவதெரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தா
ன் சித்தமிரங்கிறதோ வென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோயான்முன்செய்தவமுந்திற்றோ
அத்தாபரிசுத்தாவுனதுடலகாணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுனதுடலகாணவந்தேனா
சாதிமுறைமைபோகாதோ என்னைச்சதாமறையவராக்கும

போதாதிலலைநாதாவுனனுடல்காணவநதேன்
எனனையாணடுகொளளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன
பாலகிருஷ்ணனபோறறும பாதாபதஞசலியாரேததுஞ
சீலாதிரிசூலாவுனனுடலகாணவநதேன

சிநது

கனவிலுருவாகி-வநது-காட்சிகொடுததுக்கடாட்சித்தபின
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இனபமபெருகியவனபருடன்
வேதமுனிவடிவாயத-திலலை-வேதியாகைதொழுதாதரவாய
அஙகமபுளகிதமாயச-செமபொன

வசனம

திருநாளைபபோவாராகிய முனிவா அககினியில குளிததெழுந துகனகசபையிலவநது மனமுருகி ஆனநதமபெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூாததியைத தோததிரம செய்கினமுா

இராகம-சரசாஙகி-ஆதிதாளம

பலலவி

உனது திருவடிநமபிவநதேன-எனக
கொருவருமிலலைநானேழை (உனது)

அநுபலலவி

அனுதினமும பொனனமபலநதனிலே
ஆடியபாதமே யெனசுவாமி (உனது)

சரணஙகள

இரவுமபகலுமவிஷயாதிகளெனனையிழுககுமநானதை
மிகதுமபபடிபரதவிததிடலானேன
பாாககலாமோபாலகிருஷணனபோறறுமபரனே
பாமதயாநிதியேநினபகதியைததநது
சிகதமகிழநதிடகரையேறறிடுவதுனபாரஞ
சொனனேனனைகவிட வேணடாமசரணம (உனது)

இராகம-சககரவாகம-மிசுரஜாதி-ஜமபைதாளம

பலலவி

அறிவுடையோாபணிநதேததுநதிலலைக
கனகசபாபதியே எனனைவநதாளும (அறி)

அநுபலலவி

மாறமுடியுநதேடியறியாதவுனறன
திருவடியைமாணிககவாசகரறிநதெபபடி

சரணங்கள்

கல்வியிலும்மினைவிலுமவிஷயாதிசமசாரககடலி
லழுந்தினேனகரையேறவும்வழிகாணேனை
மனமிரங்கிகிருபைசெய்திடவேணும்-மாயனகோபால
கிருஷ்ணனதொழுமத்தனும-அமபலவாணு
உனைமறந்திடபபோமோ-உனனடியாரகளைப
பணிவீரெனறுரைததிடுமுண்மையையிமைனமுமறியேன
மனைவிமககள்தனதானியமெனறிருந்த-மாயவலைககுள
சிககிமயங்கினேன்தயங்கினேன

இராகம்-நவரோஸ-ஆதிதாளம

பல்லவி

தில்லைநட ராஜரைப்போலே வேறேதெய்வங்கிடைககுமோ

அநுபல்லவி

பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள் பரமபதத்தைச சேரவே (தில)

சரணங்கள

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையிலநினறநீ
கனகசபைதனிலநின்று-ஒறறைக-காலைததூக்கிககொண்டாடிய (தி)
பொங்கவேபரமானநதகூபம பூரணகும்பததிலவருகவே
பூரணகும்பததிலவருகவே-ஐயன்-பொனனமபலததைசசேரவே (தி)
குடத்தில்கெங்காதீர்த்தமெடுத்துக் கும்பாபிஷேகமபண்ணவே
கும்பாபிஷேகமபண்ணவே-அப்பன குளிர்ந்தமனதுஆகவே (தில)
அத்தர்புனுகுவாசனையுடன் ஆகுதிஹோமமபண்ணவே
ஆகுதிஹோமமபண்ணவே-ஜகதீசன-சிறசபைதனைசசேரவே (தில)

இராகம்-சுருட்டி-ஜம்பைதாளம

பல்லவி

கனகசபைதிருநடனமகண்டுகளிததானநதமடைநதேன்

அநுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன முனிவாகள்பாட
சதுர்முகதேவனும தாளங்களபோட
தினமுமூவாயிரம பேர்களுங்கூட
தககிடததைதயததை ததமோமெனறு (கன)

சரணங்கள்

நந்திபிருங்கிசிவகணங்கள் கொண்டாட
நாரதர்தும்புருசங்கீதம பாட

பந்திபந்தியாயந்தணர் மறைபாட
பாலகிருஷ்ண னுமமத்தளம் போட (கன)

இராகம்-பூரணசந்திரிகை-ஆதிதாளம

பல்லவி

பாதமே துணை ஐயனே-நின்
பாதமே துணை ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணையல்லால வேறொரு
கதிகளுநானறிந் திலேன (பாத)

சரணங்கள்

பாலனுக்கருள் செய்தபராபரன
பாலகிருஷ்ணன கவிக்குதயாகரன்
சீலமுள்ள சிவ காமிமனோகரன்
கோலநடம்புரி ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாத)

இராகம்-பெலஹம்ஸா-ஆதிதாளம

பல்லவி

வநதாலும் வரட்டும-ஜெனனம
தந்தாலும்தரட்டும-சாமி

அநுபல்லவி

செநதாமரைப்பாதமே கதிநமபினேன்
சிதமபரநாதன சிவசாயுச சியம (வந)

சரணங்கள

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயுலும
சிநதையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன தொழும
அவனுருவன று வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ
தவமேவுநதன் புலியூர்வாழும
தாண்டவனேயென ஆண்டவனே-இந்த
பவககடல்தாண்டி விடுவாயதுவொரு
பாரமலலவெகுதூரமல்லமுத்தி (வந)

இராகம்-ஆரபி-தாளம்

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும்-என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும்

அநுபல்லவி

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்
னம்பலவாயின் னம்பலமேயானியில் (பிற)

சரணங்கள்

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந்திறந்ததோ
புண்பட்டதும்போதும்போதும்-இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
நண்பற்றிடுமனைவிமக்கள்வாழ்வினில்
நாள்கடோறும்மனவிலாசம்கழிந்ததும்
இன்பத்துடனேகோபாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்திய ஜெகதீசனே நடராஜனே (பிற)

தேவாரம்

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க் காண்டாகாண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்ஞின்றெரியுமிளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்
யைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனொத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்களாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமராசுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லாற
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பப்பாவையுநஞ்சையுண்டாற்
செற்றகனங்களைத்தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்ளடங்கியது
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி, வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியெனசிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பொச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கச்சாமநாகமசைத்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவி வாங்கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி தே

சம்பாவப்படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும் முகிலேபோற்றி கைலை மலையானே போற்றிபோற்றி

வானத்தார்போற்று மருந்தேபோற்றி வந்தென்றன் சிந்தைபுகுந்தாயபோற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி, பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி பேராதெனசிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, நீராவியானநிழலேபோற்றி நேரவரொருவரையு மில்லாய்போற்றி, காராகினறமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோறறி

சில்லுருவாய்சசென்று திரண்டாய்போற்றி தேவரறியாததேவேபோற்றி, புலனுயிர்க்குமபூசுரி புணர்ந்தாய்போறறி போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்பபார்த்தோறும நின்றாய்போற்றி பறறியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய நின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோறறி

பண்ணினிசையாகி நினறாய்போற்றி பாவிப்பார பாவமறுப்பாய்போறறி, யெண்ணுமெழுத்துஞசொலலானாய்போற்றி யெனசிந்தைநீங்கா விறைவாபோறறி, விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போறறி மேலவர்க்கு மேலாகினினறாய்போறறி, கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போறறி கைலைமலையானேபோற்றிபோறறி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாயபோற்றி யென்சிந்தை நீங்காவிறைவாபோறறி, யுமைபாகமாகத்தணைந்தாய்போறறி யூழியேழானவொருவாபோறறி, யமையாவருநஞசமமார்ந்தாய்போறறி யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி, கமையாகினினறகனலேபோறறி கைலைமலையானேபோறறிபோறறி

மூவாப்பிறைவாயிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி, தேவாதிதேவா தொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறியெங்குமபரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி யல்லலைநீயவலைந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோறறி

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலகமுடையாய்போறறி, யடியுமுடியுமிகலிபோறறி பங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்

றி, கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிந்தை கொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி, எண்ணவிலங்கைக்கோனறன்னைபோற்றி யிறைவிரலால் வைத்துகந்தவீசாபோற்றி, பண்ணாரிசையினசொற் கேட்டாய்போற்றி பண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, கண்ணுயுலகுக்குநின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சிந்து

அம்பலமேவிசசம்பிரமத்தைக் - கண்டார் நிந்திரலால

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழந்தணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக
கொல்லைமானமறிநகரத்தாரகோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோயுட்காருலகுய்யநடமாடும
எல்லையினத்தலைப்பட்டார்யாவர்களுங்கண்டிலரால.

வசனம

திருநாளைப்போவார் நயனாரென்றும, இடையில், நந்தா மாமுனியென்றும வழங்குகின்ற நாளைப்போவார் தில்லை மூவாயிரமுனிவர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்குவந்தார் அதற்கப்பாலவரைக்கண்டோர்களில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் சொல்லியிருப்பது அந்தத் திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர், புரட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனகசபையில வந்து கற்பூரசோதியைப்போற்றோன்றிய சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னியமகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலாசத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

இதுவுமது-விருத்தம

அந்தணர்கள் திசயித்தாருமுனிவர் துதிசெய்தார்,
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் தமமைவினைமாசறுத்து
சுந்தரத்தாமரைபுரையுந் துணையடிக்டொழுதிக்க
அந்தமிலாவானந்தப்பெருங்கூத்தரருள்புரிந்தார

வசனம்

மறையோர்கள் ஆசாரியப்பட்டர்கள், அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய் தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக் கும்படியாகத் திருவருள்புரிந்தார்.

விருத்தம்

மாசுடம்புவிடத்தியானமஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசினமறைமுனியாகியம்பலவர்தாளடைந்தார்
தேசுடையகழலவாய்ந்துத்திருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன்றுதிருநடங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்

வசனம்

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகிய மாசுதீரும்பொருட்டு அக்கி னியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்றபிராணவ முனிவடி வமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிற் றறும்படி தில்லை மூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துக்கொண்டி ருந்தார்கள்.

வாழ்த்து-விருத்தம்

பங்கயமாதர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கணமாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருவர்வாழி
தங்குஞானமறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென்றும்வாழி

மங்களம்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-நித்ய
தில்லைமூவாயிரவர்க்கு சுபமங்களம்

ஈடுசு திருநாளைப்போவாரெனும் நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

அநுபல்லவி

இந்நடிகளிதுவரி கரித்திசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவும்பாசமபிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனைமெம்பலத்தில் கதித்திடும் (திரு)

சரணங்கள்

திருவாசகமுந்திருக்கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிட்டத்திறமாறுக குவந்துவிட்டவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முயாகலைகட்கும்-உரசாபதிக்கு-முவணபதிக்கும்
சதுசந்திரசூரியர்முனிவர்களுக்கும்
நித்திலாதபராமுதலனவர்க்கும் (திரு)

திருநாளைப்போவாரெனும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி

சீர்மேவுந் தில்லையம்பலத் தில்லம்பரஞ்
    சேரக் கும்மித் தமிழ்பாடக்
கார்மேவு மேலைக் கோபுரவாசற்
    கற்பகப் பிள்ளையார் காப்பாமே (௧)

முக்குறுணி விநாயகர் துதி

சர்க்கரை மோதகந் தேங்காயுங் கொண்டு
    சந்நிதி முன்பாகத் தானம் படைத்து
முக்குறுணிப் பிள்ளையாரை வணங்கி
    முழங்கிக் கும்மியடியுங்கடி. (௨)

சுப்பிரமணியர் துதி

கோலமயிலின் மீதேறி வந்து
    கும்பமுனிக்கு வருள்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணிய ஜாக்ஷாத்தைப்
    பாடிக் கும்மியடியுங்கடி (௩)

கங்காதேவிக் கைக்கரும்பியானுங்
    கையிலெடுத்துள்ள பாணம்பண்ணி
தங்கமாஞ் சிவகாமி சந்நிதி
    சார்ந்து கும்மியடியுங்கடி (௪)

சிதம்பரக் கும்மி

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாதசிவ
காமசுந்தரிவாயலின்மேல்
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. (ரு)

நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமாமதி
னடுவிலெங்கினுமாளிகையாம்
காலாயிரங்கொண்டொருமண்டபங்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி (சு)

ஆயமறைமுதலாராய்ந்துயிங்கே
துலக்கியமூவாயிரமுனிவோர்
ஞாயமபொருந்தியதேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி; (எ)

சார்ந்தயபொட்டுதனதனென்னநல்ல
சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிககாரியெல்லாங்காலைக
குவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. (அ)

அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொலலும
அரைநூன்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டுகையை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி (கூ)

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டு அவர்
கண்டத்திலுருத்திராட்சமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள்செய்கின்றதீட்சதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி (௰)

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாமஅவர்
குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபினபவாவேவொருவர்வசப
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. (கக)

ஆண்டுக்குள்ளாறபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரெண்டுதிருநாளாம.
வேண்டிவந்தவர்கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மியடியுங்கடி (கஉ)

பூமிபுகழ்ந்திடுந்தில்லைபதிஅது
பூலோககைலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி. (கங)

வேலைத்தானதனைக்கண்டாயோநல்ல
முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயே
காலெடுத்தாடியவர்த்தசபேசனைக்
கண்டுதெரிசிப்போம்வாருங்கடி. (கச)

இல்லைமாகாளியோடாடிவர அவள்
அந்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்
செல்லுவதெப்படியெனறொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தாபாருங்கடி (கரு)

நெற்றியில்வேர்வைமுத்துதிரத்துமெத்த
நேர்த்தியதாய்ப்பரந்தோடிவர
பத்தியுடனபொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மியடியுங்கடி (கசா)

தித்தியென்றீசனடம்புரியமெய்த்
தேவர்கள்பூமழைதானசொரிய
மத்தளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி (கஎ)

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலேயிந்தச்
சித்திரகூடமென்றுசொல்லி
விதங்கொண்டாடுமையங்காரகளவந்து
நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி (கஅ)

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடியிந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி. (கசு)

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியுமசெய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்றுநம
பொன்னம்பலந்தன்னில்சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி, (உ௰)

முதறியளித்திடுஞசந்நிதிக்குசசொல்லும
மேளமுந்தாளமுமேத்துக்கடி
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கேர்வையாமபாருங்கடி. (உக)

புட்டுவடையுந்தேன்குழலுமமணப்
புத்துருக்குநெய்சசம்பாவும்
சட்டப்படிதவறாமலேயன்
சந்நிதிக்கேர்வையாம்பாருங்கடி. (உஉ)

சுற்றிவநதுச்சியைப்பாருஙகடிசெகச்
சோதிமயக்கம்பமொன்பதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூறாறுமாங்கூடிச
சமைநதசபையையபாருஙகடி (உரு)

பாவிகள்கண்ணுக்குசசெபபோடுவுறுப
பாரததாறபததரைமாற்றுததஙகம
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகா
கோவிலழுகையுமபாருஙகடி (உசு)

அஞ்செழுததாலேமதிலுணடாமபர
மானநதக் கம்பமுமஙகுண்டாம
அஞ்செழுத்துபபடிக்கப்பாலேபிரம
மானநதததாண்டவம்பாருஙகடி (உஎ)

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிநதக
கோவிலைபபாரககமுடியாது
ஆடியபாததைதககணடாருககிணை
யாரென்றுசொலலுமேவாமபாருஙகடி. (உஅ)

நெற்றிலேதிருநீரணிநதுயெனறும
நிஷ்களமாகியசிறசபையிலே
தித்திககவேசிவநாமதமதைபபூசிககுந
தீடசதாகூட்டததைபபாருஙகடி (உகூ)

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறநதுயாரககும
வேதியாதீபமுஙகாட்டிவர
சட்டமுளளசிவசிதமபரமென்று
சாய்நதுக்குமமியடியுஙகடி. (௩௰)

தில்லைவெளிதனைககண்டேண்டியெநதன
தேகமபரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லறவாசலதினறேண்டிமிக்க
ஆனநததததாண்டவமபாருங்கடி, (௩௧)

ஆகாயலிங்கத்தைககண்டேண்டியிஙகே
யாருமறியாமலநினறேணடி
ஏகாநதமாகவிருந்தேண்டிமன
தேக்கந்துலைநததுபாருஙகடி. (௩௨)

சித்தஞ்சிதம்பரமாசசுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாமபோச்சுதடி
சுததப்பிரம்மமயமாசசுதடியஃதச
சொலலதெரியுமோபாருங்கடி. (௩௩)

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிநத
சாஸ்திரமனத்தையுமவிட்டேண்டி

போதமப்பக்கத்தொண்டைதேண்டிடவும்
பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி (௩௨)

நாடுநதைப்பூரணப்பூசத்திலேதில்லை
நாயகனாருகுருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புலிதனக்
காமெனறுகும்மியடியுங்கடி. (௩௩)

சஞ்சிதக்கர்மத்தைவிட்டேண்டிப்பவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லும்பொருளையுமற்றுயோமுன்னே
துன்பமனைத்துமொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையுமற்றுயோதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி (௩௫)

விதியினெழுத்தைக்கிழித்தாச்சுமுன்னே
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியாமிர்தமுமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி (௩௬)

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டு அநேக
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவாகசியமெனவரியரைவந்து
தெரிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௭)

சண்மை வைராக்கியமைப்பாருங்கடியந்த
சந்நிதிக்கேகையைக்கொட்டுங்கடி
மண்டலமுங்கழுமழுகாவாசமில
வாழ்ப்பாடுவோமவாருங்கடி (௩௮)

வீட்டிகக்கலைகள்விட்டொழியாமெத்த
வீரம்புகல்பேசியேவிண்ணிலேவா
பாட்டைப்பாடித்தாளுஞ்சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி (௩௯)

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசும்
பொன்னுமணிபூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடனேகோபாலகிருஷ்ணனைதினம்
பணிந்துகும்மியடியுங்கடி (௪௰)

சிதம்பரக்கும்மி முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனைகள்முதலிய

அகராதி.

விருத்தங்கள்-அகராதி.

இப்புத்தகத்தில், * இக்குறிப்புள்ள கீர்த்தனைகள் - இந்நூலாசிரியர் இயற்றி அச்சிடப்படாத நூதனக கீர்த்தனைகளும, இந்நூற் பரிசோதகரியற்றியுள்ள சிவகாம சங்கீர்த்தனையிலுள்ள சில கீர்த்தனைகளும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டன

வி - சு.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதிபூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கினடிமுடியுநீ, மதியுநீ ரவியுநீ புனலுநீ அனலுநீ மண்டலமிரண்டேழுநீ, பெண்ணுநீ ஆணுநீ பல்லுயிர்க்குயிருநீ பிறவுநீ யொருவனீயே, பேதாதிபேதநீ பாதாதிகேசநீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே, பொன்னுநீ பொருளுநீ யிருளுநீ யொளியுநீ போதிக்கவந்தகுருநீ, புகழொணாக்கிரகங்க ளொன்பதுநீ யிந்தப்புவனங்கள் பெற்றவனுநீ, எண்ணரிய ஜீவகோடிகளீன்றவப்பனே யென்குறைகளாற்குரைப்பேன யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௧

மானாடமழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவகாமியாட, மாலாடநூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்தபிரமனாட, கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட, ஞானசம்பந்தரொடு யிந்திராதிபதினெட்டு முனியட்ட பாலகருமாட, நரைதும்பையறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப்பெண்களாட, வினையோட உனைப்பாட யெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடி ஆடிவருவாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௨

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்ற வுருக்கொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி, காமமெனுமிருவரை மோகத்தசுழியிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம், உடலென்றகும்பிக்கி உணவென்றவிரைதேடி ஓயாமலே யிரவுபகலும், உண்டுண்டுறங்குவதைக் கண்டதேயல்லாது ஒருபயனடைந்திலேனே, தடமென்றமிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனுந் தாபரம்பின்னலிட்டு, தாயென்றுசேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய், இடையென்றுகடைநின்று யேனென்று கேளாதிருப்பதுன்னழகாகுமோ, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௩

. பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்லமோசனமல்ல பஞ்சமாவசியமல்ல, பாதாளவஞ்சனம் பரகாசப்பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல, அம்புகுண்டுகள்விலக பொரியுமந்திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல, அனேகஞ்செய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல ஆரியசம்மோகனமுமல்ல, கும்பமுனி மச்ச

முனிசட்டமுனி பிர்ம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங்கூறிடும் வயித்தியமல்ல, எனது மனதுன்னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்கவேதுளவு புகலவருவாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௪

நொந்துவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்னமந்தமுண்டோ, நட்பநெறியறியாத பிள்ளையைபெற்றபின நோக்காத தந்தையுண்டோ, சந்ததமுந தஞ்சமென் றடியைப பிடித்தபின் தள்ளாதநெஞ்ச முண்டோ, தந்திமுகன றுமுகன் யிருபிள்ளை யில்லையோ [illegible]ந்தைநீ மலடுதானோ, விந்தையுமஜாலமும உனனிடமிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே, வேதமும்சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுந்தே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, யிந்தவுலகீரேழு மேனளித்தாய் சொல்லு யினியுன்னை விடுவதிலலை, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீனற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௫

வளிகண்டுஉன்னடியை துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில்லாத போதும, வாலாயமாய்கோயில சுற்றாதபோதிலும வஞசமேசெய்த போதும், மொழியெகனைமொகனை யிலலாமலேபாடினும மோக்கனே முகடாகிலும, மோசமேசெய்யினும தேகமேகவரினும முழுகாமியே யாகினும, பழியெனககலலவே தாய்தந்தைககலலவோ பாதகவர்கள சொலலாகளோ, பாரறியமனைவிககி பாதியுடலீநதுநீ பாலனை கார்ககொணுதோ, யெழிலபெரிய அணடஙகளடுக்கா யமைததுநீ யெனகுறைகள தீரததல்பெரிதோ, யீசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே ௬

அன்னைதந்தைகளென்னை யீன்றதற்கழுவனோ அறிவிலாதற்கழுவேனோ, அல்லாமல் நான்முகன் தனனையேநொந்தழுவனோ ஆஸ்சமூனாறுககழுவனோ, முனபிறபபென்னவினைவந்து மூளுமென்றழுவனோ முந்திவநதமென்றுணாவனோ, தன்னையுணந்தழுவனோஉன்னைநொந்தழுவனோ தவமென்ன வென்றழுவனோ, தையலர்க்கழுவனோ மெய்வளாகசழுவனோ சரித்திரதிசைக்கழுவனோ, இன்னமெனனபிறவி வருமோவென றழுவனோ யெலலாமுரைக்கவருவாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே ௭

காயாமுன்மரமீது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள்பழிகொணடனோ, கடனென்றுபொருள்பறித தேவயரெறிததனோ கிளைவழியில முளளிட்டனோ, தாயாருடன்பிறவி கென்னவினைசெய்தனோ தந்தைபொருளிலையென்றனோ [illegible]ன்று கெர்வித்து கொலைகளவுசெய்

தனே தபசிகளையெசினேனே, வாயார பொய்சொல்லி வீண்பொருள்பறித்தனே வாணரைப்பழித்திட்டேனே, வடவுபோலே பிறரைசேர்ககாதடித்தனே வந்தபின்யென்செய்தனே, ஈயாத லோபியென்றேபெயரெடுத்தெனே யெல்லாமபொருததருளுவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீனற தில்லைவாழ நடராஜனே. அ

தாயாரிருநதென்ன தநதையுமிருந்தென்ன தம்பிரபியுரவுகோடி, தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுததெனன தாரணியையாண்டுமென்ன, சேயாகளிருநதென்ன குருவாய் இருந்தெனன சீஷர்களிருநதுமென்ன, சித்துபலகற்றெனன நித்தமும விரதங்கள்செய்தென்ன நதிகளெல்லாம, ஓயாதுமூழகினுமு எனனபலன எமனேலை ஒன்றைகண்டுதடுக்க, உதவுமோயிதுவெலாம சநதையுறவென்று தான் உன்னிருபதமபிடிததேன், யாாமீது வுனமன மிருநதாலுடனகடைக் கண்பார்வை யதுபோதுமே யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே சு

இன்னமுஞ்சொலலவோ உனமனநகல்லோ இருமபோபெருமபாரையோ, யிருசெவியுமநதமோ கேளாது அநதமோ யிதுவுனககழகுதானே, யென்னனனையோகமோ யிதுயெனனசோபமோ யிதுவேவுன் செய்கைதானே, உனனைவிட் டெஙகுசென்றாலும விழலாவனுன உனையடுததுஙகெடுவேனே, ஓகோவிதினகுறற மெனகுறறமொன்றுமிலை யுற்றுபாா பெறறவையா, எனகுற்றமாயினும் உன்குற்றமாயினும யினியருளளிககநினைவாய, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே ய

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ வாய்குருச்சநதிரன் சூாயனிவரை, சறறெனகருள்ளாகி ரூசிபூனி ரெண்டையும சமமாய்நிறுததியுடனே, பனியொதத நட்சததிரங்களிருபததேழும பக்குவபபடுததிபின்னல், பகாகினறகரணஙகள்பதி னொன்றையும வெட்டிபாரையும் அதட்டியென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுநினைநினைககின்ற கசடர்களையுங்கசக்கி, காததனின்தொண்டராம தொண்டர்க்குததொண்டரின் தொண்டாகளதொழுமபனுக்கி, இனியவளமறுவு சிறுமணவைமுருசாமி யெனையாளவதினியுன்கடன்காண், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே கக

திருச்சிற்றமபலம

முற்றிற்று

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பர நடராஜ

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா, வசிய பணியணியுரா வசியமானமழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவனேஸ்வரா வசியஓமநடனபாதா, வசியகரியுரிய முக வசியபுலியிடையழக வசியசிரமாலையழகா, வசியமதிமுடியழக வசியபசுபதியழக வசியவெண் மனதிலபாசா, வசியமுன்னூலழக வசியவெண்ணீறழக வசியமறைபரவுமழகா, வசியவென வுன்னை யனுதினம் போற்றுமடியார்க்கு அருள்மறை திரநததில்லை, கதிபதீஜனகாதி துதிபதிசிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. க

சிவயநமவென றுதின மூழ்கி யுருவேறறுவா செய்தொழிலெ லாம வசியமாம், ஜெ ரவசியமாமசகல முகவசியமாமசெய்ய, சித்துக டவிட்டபந்தாம், வடங்காதபூதபே தமபசாசிவையெல்லாம் வளாரு லாலன் கிகிரியாம, யநமசிய வயநமசி சிவயணமயெலலாமுன் னட்ல மன்றோ, யிவ புலகபொருளுதவி அலவுலகமருளுதவி யியவிருதைய வமுளவோ அவுணுதிபுவனுதி கௌணுதிமுத்தர்ககு அருள்மறைதி ரநததில்லை. அதிபதீஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நட னபதியே. உ

புலலாய்ப்பிரந்தாலுமிருகாதிஜெனனங்கள் பசியாரிமகிழுமன் றோ, பூண்டாய்பிரந்தாலும புலததியர்கள்கொணடுசில பிணிதீாத்தும் புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்பபிறந்தாலும் நலலவாகளமிதிகொண்டு கா ட்சிக்குருத்துமன்றோ, கழுதையுருவநதாலும ஆவெனக்கத்திறைல கைகண்ட சதுனமெனபார், யெல்லாமிலாமலை யிபபிரவி தநதெனை யேங்காவிட்டகலவின்றாய், யெததனை அன்னையினமெத்தனை தநதை யினமெத்தனை யிரவிவருமோ, அல்லலெனுமாசருத தாட்கொளுந் தெய்வமே அப்பனே திலலைநகர்வாழ் அதிபதீஜெனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே

கல்லாதமூடரைக் கயவரைக்காமுகரை கல்னெஞசவஞ்சறிவ ரை, கற்றுமறிவில்லாத மோழையைக்கோழையைக காாக்கவைத்து ண்ட பேரை, பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள்போன்றவரை பொ ய்கூத அஞ்ஞாதபேரை, பூமியிற்பிறநூக்கு யிடுக்குமுயல்வோர்களை

பிணிமொத்த பேரைப்பலரை, நல்லோரெனக்கவிகள் சொல்லியல்லையால் லுநாளாவதென்றுசிவமே, நானறிந்தேயது நீயன்றி யுன்னேது நா னுயுரைத்ததேது, அல்லும்பகலிலும் நீயிலாசையேது ஆருமெமரை திரந்ததில்லைக், கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே ௪

ஜெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகள்பல தெய்வமும் சமபொன் மணிமாடமேடை, சேயனைதந்தையும் நானென்ற ...ண வஞ்செல் வமும்ம வல்லசிகதும, முகமேடறுமெமனுக்கு முனைந்து உதவுமோ முத்திக்கு வித்துமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகனி சறுகாதிதின்றாலும் முன்செய்த வினையகலுமோ, யிகமுனியசுகபோகம் யீசநீகாணுதுயி ருளேது வெளியேது நினைவேதுகனவுமேது, அகவுறவுபுறவுறவு துறவுமுறவுமற ஆரியாகள பரவுதில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே

திருச்சிற்றம்பலம

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம

ஜோதிமயம்.

ஆதிபுதன முனிவர் கொண்டாடுசோதி யெண்டிசைகாண வோங்குசோதி, பிரமைபார்வதபவி கணகண்டசோதி யொளியிருவி ளையாடுஞ்சோதி சாலோகசாமீபசாரூபமளவிடா சாயுச்யசோதியா னுவே, சிந்தையில் நிமைபோது ஐம்பூதசாட்சியாய் தெரிசனஞ் செய்தம்பாகக்கு, செயதவினையேவலைகொடு சூன்யமுதல பிணியெலா ம வெண்மாந்திரந்துமனுக்கா, நந்தியொடு புலியர மூவாயிரமபெரும நான்முகனும் விணடுநடுவே, நாசிசோதிறசோதிநவசோதிசிவசோதி யெனனமமைசிவகாமியுமவே ௧

திமதிநிவலமசெய்துந் தொழுஞ்சோதி பஙகயன் வணங் குஞ்சோதி, பாராளநதான் தேடி காணுதசோதியது பாரபரதிகக்கண் சோதி, சரிகைகிரியை யோக ஞானமெனுந்தவாகள்சதாநிஷ்டை செய்யுமசோதி, ஜனகாதிமுனிவரமன மகிழ்ந்தசோதியது சசிதா

ந்தசோதி, விரிவானயெண்பத்து நான்குலட்சஞ்ஜீவபேதத்தமர்ந்த சோதி, வினைப்பயநரிந்தந்த கருவிடைப்போக்கியே வேடிக்கைபார்க்குஞ்சோதி, பருவமதியிரவியொடு பங்கயனுமிநராதிபார்க்கவே கனகசபையில், பண்டுநடனசசோதி விண்டுபரவுஞ்சோதி தில்லைச் சுயஞ்சோதியே.

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேற்பூண்ட ஜோதியாம பணிமேலணிந்தஜோதி, மேரிசரிமறைபடியு நடுமுடியுமாஞ்சோதி பெண்கொடி மணாநந்தஜோதி, அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூதமாயென்னுடற் காதாரமானசோதி, அகிலபுவனங்களும் திகருத்திகநதமும அங்கிங்கெனாத சோதி, தஞ்சமனுமடியரது நெஞ்சைத திரிததியே தன்னருட்காட்டுசோதி, தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய்மகவுமாய் தானுமாயோங்குசோதி, கஞ்சனெடுவிஞ்சையறு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதினாளும், கதித்தப்பெருஞ்சோதிதுதிக்கப பெருஞ்சோதி கனகசபை சிவசோதியே. ரு

சாதிமதபேதமாம சழக்கறறமுதியோா சமுகத்திலங்குசோதி, சதுர்மறையும்வேதமொடு தொண்ணூற்றியாற் தத்துவமெலாம் நிறைசோதி, சோதிமலைமீதிற்சுரஞ் சோதியாய்நின்று சோதித்தணைக்குஞ்சோதி, சுமமாவிருக்கும சுகங்கண்டமௌனியொடு சும்மாவிருக்குஞசோதி, நீதிபலபேசிமத வாதமிடுமடையரது நெஞசைப்பிளக்குஞசோதி, நின்றநிலைநின்றட்ட திக்கெலாமிரவுபகல் நிர்த்தமிடு நெடியசோதி, மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிரைமீதில்வளர்மணி மந்த்ரதீபசோதி, மதிசோதிரவிசோதிசிவசோதி தவசோதி மங்கைசிவகாமியுரவே

மாசிலாவாகம புராணமறையாஞ்சோதி மகவாயுதித்தசோதி, மன்னனதுகிரிகையைத் தள்ளனென்றசசோதி மலைமகள்தழுவுசோதி, கேசமிடமாம்பொருள் வற்றவற்றாஞ்சோதி தென்னவனை வீழ்த்தசோதி, தேவரிந்திரன்முனிவா அமரர்கின்னரருகர் தேடக்களித்தசோதி, ஆசைவனபாசமா மாயாசரக்கருணை யமுதன்பற்குதவுசோதி, அன்பாம்பணிப்பூண்டு சிவசிவவெனத்தேம்பு மவர்க்கேநடிததசோதி, மாசின்மலசோலைகுளிர் தீம்புனற்றில்லை மந்திரச்சபையிலென்றும், மதிசோதி ரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மநதாத்து சுயஞ்சோதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலேக்குமோ
மலேக்குது கரையேற்ற (வருவா)

வசனம்.

நந்தனா, இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோ வென்று பலவிதமாய்க கொண்டாடுகினுரா.

திருநாளைப்போவா புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீமூழ்கி
முப்புரிநூன் மாாபருடன் முன்னணேவா யெனமொழிந்த
வப்பரிசே தில்லேவா ழநதணாக்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா ஞரருளி யமபலததே மேவினுா.

வசனம்.

நந்தனுர், கனவிலேவநது சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லே மூவாயிரம்போகள் கனவிலே சொலலுவாா. பத்தாகளே! எனக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள ஒருவா திருநாளேப்போவாரெனனும நாமத்தைக் கொண்டு என்னேக் காணவேணடுமெனறு தன்னேக காணிக்கைகொண்டு சாதியிற் ருழ்நதவனெனறு பயநதுகொணடு என்னேத்தவிர மற்றதெல்லாம அநிததியமென்று பக்தி பண்ணிககொண்டு முக்தியடையவேண்டுமெனறு தில்லேயைச சுற்றிககொண்டு தெறகுக் குளதது தங்கரையில் நின்றுகொண்டு இருக்கிருா. அவரை எனனேப்போல் நினேத்து நீஙகளெலலோரும போய் அவரை அக்கினியில மூழ்கச் செய்து அழைத்துவாருங்களெனறு சொல்லிச சுவாமி மறைந்தாா. இப்படிக் கண்ட கனவை மூவாயிரமபோகளும பேரம்பலவாசலில் வந்து ஒருவாக்கொருவா பேசிக்கொள்ளுகினுாகள்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - சஙகராபரணம்; தாளம - அட.

அதிசயமொன்றுகே ளப்பா தீட்சதரே
அர்த்தராத்திரிப்போதி லெனனே-என்றன்
மதிபரவசமாகத் துதிமருவுமம்பல
வாணனகனவில்வநதா ருன்னே

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத்
யாஸதமயமாகு முன்னமருட்படிக்கு
அமைப்பதுத்தமமென்று ரோடி
அப்போதங்குவந்த வப்பண்ணதீட்சதர்
ஆமாமிதுவுமிச சயந்தான்-என்கோன்
செப்பியசொற்படிசசெந்தீவளர்த்திடச
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோ புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டாசூழுந் தலத்தின்வருவதற்குத்
தலைபத்தோவவனவந்தா லலைவன்
பத்தியுள்ளவனே பரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதா சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்து ஜனனக்கரைகடப்போம்
தெளிவீரீங்களிந்த சூட்சி

என்றாங்குசிவ சங்கரதீட்சதா
இன்னமுந்தாமச மேதோ-நீசன்
ஒன்றுநதிருசசந நிதிக்குவருவதற்கு
ஒருகாலுங்கட்குத தகாதோ
சொல்லுமெனறரவ ராமென்றுருங்கட்குச
சித்தத்திலுள்ளசந தேகம-தெளிய
அல்லும்பகலுமோ யாமலேசாஸதிர
மாராய்வதற்குமன்றோ சாகம்
தருமபடிப்பேசிச சநதேகநதெளிவது
தககதென்றுரைதத மொழியே-நமபிப்
பெருங்கூட்டமாகவே கூடிச்செனறரவர்
பேதமறத்தக்க வழியே.

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள சாஸதிரிமாரகளிடத்திற் சந்தேகந் தெளிதல்.

விருத்தம்.

மறைக்கிழவரிவ்விதனு சென்றார்களாங்கே
மனுவிக்கியானிக ளாசீர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோ வுரைப்பீரென்ன
மனமுளாடுவார்தங்கள் கனவிற்றோன்றிக்

குன்றந்தமதிப்புலைச்சாதி வந்துதித்தோன
கோதிலானந்தனெனப்போ னவனல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூரெல்லைமை வருவானநாளை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச் செய்தேயப்பால்

முறைமையொடுசந்நிதியில நம்முனனாக
விடுகவென்றருளிச்செய்த வாமறைந்தார
பூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச் சொல்லவந்தோம
மொழியுமாறுத்தரமியா தென்றார்தீதி

அறிந்தவன்றே ராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனரபின மகிழ்ச்சியாலே
அந்தத்தில்லைமாநகரத் தெல்லைசுற்றி
யாடுவாரநந்தனாரைத் தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரும்
அம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேத்தித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமது பிராணனாகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும அம்பலவாணரது கோயிற் றிருவாயிலின் முன்பு கூடிப் பயபக்தியோடு நடுமுகமாய ஆண்டவ ரருள் செய்த வூழியத்தைச்செய்வோமென றுவணங்கித் திருநாளைப்போவாரைத் தில்லை மூவாயிரவர்கள் தேட வருகின்றார்கள்.

ராகம் - நாதநாமக்கிரிய ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தொண்டரைக் காண்கிலேமே - தில்லையிலவர்த்
தொண்டரைக் காண்கிலேமே

அநுபல்லவி.

அண்ட சராசர மெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடிய மன்னவர்க்கடிமைத் (தொண்)

சரணங்கள்.

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்ற அம்பலவாணன் (தொண்)

அஷ்டதிசையும்பரி பூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன் (தொண்)

வாசியடங்கிடு வணைவழிகண்டால
தேசிகவடிவுடன் தரிசனந்தந்திடும் (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணிபுங் குண்டலநாதன் (தொண்)

ராகம் - ஹிந்துஸ்தான காபி; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார் தரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள்வருகிறார் (திருநாளை)

சரணங்கள்.

பத்திவெள்ளமது கரைபுரண்டோடுமே
பரமானந்தக் கடல்முழுக்காடுமே (திருநாளை)

அரகரசங்கர சிவனென்றுசொல்லுமே
அநித்தியசடத்துக்க மாயத்தைவெல்லுமே (திருநாளை)

அடியவரெமெத்தப் பெரியவரென்று
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு (திருநாளை)

இதுவுமது ; சிந்து.

ராகம் - சௌராஷ்ட்ரம் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும்-நந்தனார் தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவா யாரும.

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடும்பாதநடனச பேசனை
ஆலோகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் (தேடி)

சரணம்.

தண்டாமரைமலர்த் தடமும - மாதர்களாடிக்
கொண்டாடித்திடு மிடமும - அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும் - சோராபரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும் - அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாறுடை - பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு பேடை - மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை - இனமும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை மேடை - உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுந்தரு செங்குமணந்திடுஞ் சோலை - கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்து கதித்திடும்வாழையின் சோலை - தாழையின்சோலை
தெங்குமிருப்பையுமொன்று பொருந்தியசோலை - மாவினச்சோலை
துங்கமதான பலாக்கமுகோங்கிய சோலை - மற்றுளசோலை

எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்து மறையோர்கள்
தங்கள்தங்க ளங்க மேங்க நதிதவழும்
பொங்கரவணிந்தசிவ
சங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்கக் கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்சென்னியிற்க
ரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலி
ருந்து மேழைகள்வருத்தம் நீங்கக் கிருபைசெய்வதற்கு

உனைத்தேகடனென்றுவந்துகொண் டாடி
உரியவேதமந்தி ராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்த னாரவரவை நாடி
மூவருங்கோடைக்காற் றெனவிரைந் தோடிந் (தேடி)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந் தேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடிச் சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

ராகம் - கலயாணி; தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

உனது மகிமையை ஒருவருமறியார
உலகிலுள்ளோரையனே.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும் பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவர்க்கு மெட்டாத யோகனே
பகரரியமலை மகளோர பாகனே (உனது)

சரணங்கள்.

கனவினிலேவந்தெங்க ளுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததி காலையிலே யெழுந்த
இனத்தாராங்கள்யாரு மிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடி யினிதந்தோமெங்களுக் கந்த
இணையில்லாதநந்த னாரு மகப்பட
வில்லையென்ன செய்வோம ஸதிரப்பட (உனது)

அடையலர்திரிபுர மனலாகவே முடித்த
வன்பாகமானமழு வங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளி வெட்குப்படி நடித்த
மெய்யா துயாதவிர்த்தா ளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள் செய் யையனே
வனஜநிகாபத சரணத் துய்யனே (உனது)

அன்னைசிவகாமி யனுதினமவளா — தில்லை
யம்பொன்னகாவருமேவொாக காங்கொருதுய — ரில்லை
உன்னையன்றியுலகக துககுப்பொரு — ளில்லை
யுத்தமனேயெங்கட குரியதுணையு — மில்லை
ஓதுநந்தனா தபமையைவரச — செய்யும
ஊழின்வினை தவிாத தவாகரு — அருளசெயயும (உனது)

வசனம்.

இவ்விதமாகச சுவாமியைத துதிததுத தில்லை மூவாயிரவாக ளனைவரும நநதனைத தேடி யனுததுவருமாககததில, ஒருபுற மாக நினறுகொணடிருநத நநதனா வேதியாகளைக் கணடு தூர விலகி நினறு தலைவணஙகிச சொலலுகினறா.

விருத்தம்.

திட்டமுட னடிபணிநது மனமொடுஙகித தவமபுரியுந தில்லைமனறு ணட்டமிடு நடராஜன சனவினகண சொனனமொழி நமபிக்கொண்டு இட்டமுடன திருநாளைப போவாாபால வேதியாக ளேகுமபோது கிட்டநெருங காதேயு மெனவிலகி யோாவாாததை கேளீரெனறா.

ராகம் - பூரிகலயாணி, தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கி வரவேணடாஞசுவாமிகாள-காதில்
கேடடபோககும பாவம வருமெனது ஜனமம. (கிட்ட)

அநுபல்லவி.

சிட்டாபுகழுந தில்லைதனனில செழிதத வாழும வேதியாகள்
இஷ்டமிது வலலவெயெனறு சொலலவேணு மோபுலையன (கிட்ட)

சரணங்கள்.

உலகினில்கடைசசாதி யெநதனுக குவமை யாருமில்லையே
பலவிததுஷ கருமஞசெயது பாரிலவநத புலையனேயே (கிட்ட)

வேலைசெயது வுடமபு வளாகக வேணுமிநத நாயடியேன்
தோலுமெலுமபு முதுகினில சுமநது அலையும புலையனேயே (கிட்ட)

செத்தமாடு பூப்பாரென்னத் தேசைக்கம்பரம் படிந்துமெல்லே
குறப்பிவந்து தழுக்கடித்துக் கூட்டிலைக்காக்கும் புலையனோயே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ராகம் - சுரடி, தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன இந்தப்பேறும்பெருமையுமில்லையே.

சரணம்.

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனருகில்வந்து
ஆதரவுடனவரங்கள்சேர்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலை யபிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாத பேரைமுத்தி தேடுமோ நாடுமோ கூடுமோ (சாதியி)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் நாயகள் வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழ லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானுய்ந்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியை மூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல வந்தோமென்று சொல்ல, இளகிய மனத்தையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர்களைத் தொழுது

நானினறைக்குத்தான முக்தனுனேனென்றும வேதியர்களைப் பார்த்துச சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - பேஹாக் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கண்டேன கலிதீரநதேன-பவக்-கடற்கரை யேறிவநதேன்.

சரணங்கள்

சோதிமறைமுடியுஞ சொல்லிறநதிடுமீசன்
பாதமபணிவிடைசெய் பாககியமபெறுமும்மைக் (கண)

எல்லையைக்காணுமுனனே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொலலைக்கேட்குமுனனே துனபங்கள்தீர்நதிடும (கண்)

கள்ளங்கருகசசெய்யும கண்ணுதலேயுங்கள்
உள்ளநகுடியாய்க்கொண் டாருநகள்தரிசனம். (கண்)

வசனம்.

நந்தனர், தான சினனஜாதியாயிருநதபோதிலும தெய்வ மிரங்கிற்றேறெவனறு சநதோஷங்கொண்டு சொலலுகினறா.

ராகம் - தன்யாசி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

எனக்குமிரங்கிறதே-நானமெதத-ஏழைசசாதியல்லவோ.

அநுபல்லவி.

தனக்குள்தானுயிருந தகிலப்பிரபஞசமுந்
தன்னுள்ளடக்கிய பொனனமபலவனகிருபை (எனக்கு)

சரணங்கள்.

அல்லுமபகலு மருநதவஞசெய்கினு
மறியாரொருவரு மமபலததெயவம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடிவும் நானறியேனெனறு
வோதியவுண்மையை யுலகமறிநதிட (எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனார், என்ன தவம் செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - ஆஹிரி ; தாளம் - மிச்ரஏகம்.

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை
நயப்பணிந் தேனோ - ஆசசனை செய்து
கும்பிட்டிருந் தேனோ
தில்லைபபதியில்வந்து யெல்லைகடந்தேனென்று
அல்லலறுத் தேனோ - சஞ்சிதவினை
யெல்லாமவறுத் தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித் தேனோ - முக்குணங்களைத்
தாண்டிக்கதித் தேனோ
எந்தனைத்தென் றெநதவேளையுமாயுஞ
சிந்தைதநழு விறேோ - சேர்ந்தவனென்று
தந்தைதழு விற்றோ
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுன்னில
கள்ளங்கரு கிறோ - கருத்திலெட்டா
வெள்ளமபெரு கிறோ
ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசநதுலைத் தாரோ - அளவிடாத
கிலேசநதொலைத் தாரோ
பெண்ணொரிடமாலுக் கொண்ணுதெனசசண்டத
தண்ணாலதணித தாரோ - கருணைபொங்கும்
கண்ணாலணைத் தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண் டாரோ - பரமபதங்
கொடுத்தாளக்கொண் டாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் றெனதிசையின் மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்தம்
நிறையருளான் மறையவர்க ளெரிநிரப்பமைத்தக் குழியெய்தி
இறையவர்தாண் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார், இப்படிப் பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடுகூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனத்தில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக வந்தார்.

இதுவுமது - விருத்தம்.

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கா
ரெய்தியவப் பொழுதினக ணெரியின்க ணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந் நூல்விளங்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் கையினாற் கும்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனத்தில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த உலக சம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை யொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமண முனிவடிவமாயத் தேகத்தில் பூணூல்விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

ராகம் - மோஹனம் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

யாரோ இவர்யாரோ - நந்தனா - அரனருளால்
யாரோ இவர்யாரோ.

அனுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
வேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ (யாகோ)

சரணங்கள்.

சிவனுருரைத்த வாக்கியம் -சித்தத்திலெண்ணிச்
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவறுவநேக பாக்கியம - பொருந்தவேடந்
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம
தபனனோடுவியா ககனமேவிவரு
மெவருமகாந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ (யாகோ)

கையைசிரமேற் பதித்துச - சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதிக்குச
செய்யகுண்டத்தை வெடித்துக - கதிரவன்போற
செனித்தாரதிலே நடித்துச
சித்தியாகியபத முற்றுமபாமபுலிப்
பத்தியாய்தொழுமப தத்தைக்கண்டுதொழ (யாகோ)

காதிற்குண்டலம் துலங்க - முப்புரிநூலுங்
கதித்துமார்பிட மிலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் விளங்க - அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமற்றசதுர் வேதமோதிவரும
நீதவேதியர்கள் பேதமின்றிதொழ (யாகோ)

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்.

செந்தீமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
அந்தணனேபோற் றோன்றினா ரந்தரதுந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசும்பில் வானவர்கண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது சொர்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில அந்தர துந்துபியின் கோஷமானது உண்டாயிற்று. தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைதொழுதா
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிபயின்றா
அருமறைசூழ் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றா திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள். பரவுதற்கரிய மற்றைச சிவபத்தாகளுந் தொழுது மனத்தில களிப்படைந்தாாகள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனக சபையில் ஆடுகின்ற பாதததை வணஙகுமபொருட்டுத் திருநாளைப் போவாராகிய வேதமுனிவா தானகண்ட ஆனந்தத் தாண்டவததை வருணித்துச் சொல்லுகின்றா.

ராகம் - தேசியதோடி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தாதெய்யென றுவோா-அவா-தத்தித்தெய்யென்றுவோா.

அநுபல்லவி.

ஆதிபராபர மாகியசித்து
ஆனநதங்கொண்டொரு காலையெடுததுத் (தாதெய்)

சரணம்.

அண்டசராசர மெஙகும்நடுங்க
ஆதிசேடனா முடிகணெருங்க (தாதெய்)

சீலமபெருகிய முனிவாகொண்டாடத்
திங்களைச்சூடிய செஞ்சடையாடத் (தாதெய்)

பாரபுகழுந்தில்லைச் சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன் பணிந்த தேததியபாதன (தாதெய்)

ராகம் - பந்துவராளி ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத் தாரும்-மன-சஞ்சலபாவத்தைத் தீரும்.

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக் கனகசபைதனில
ஜெணுததக ஜெணு ததிமி திமிதத-தோமென ரூடிய (குஞ்சித)

சரணங்கள்

நெஞ்சிறகவல்லை யாறறும - இநத
வஞ்சப்பிறவியை மாறறும - நாளும
வஞ்சிசிவகாமி வல்லி மகிழ்ந்திடும
தஜ்ஜெஜம்தக-ஜெமதரிகட - தககிட-தோமெனரூடிய (குஞ்சித)

சரணமென்றிங்கேகநான வநதேன - ஜனன
மரணததிலுலமிக நொநதேன் - அநதக்
கரணககலமஷங்கள் போககியே காததிடும
இந்திராவானவா மாமுனி - வநது நிதந துதிசெயதிடும (குஞ்சித)

பாலகிருஷ்ணனெருமும பாதா - முததி
நால்வாக்குதவிய நாதா - எநதன
மேலேகிருபைசெயது வெறறி யளிததிடும
அததனே காத்தனே சுததனே பிததனே-சாததனரு செய்திடும. (கு)

ராகம் - மாயாமாளவகௌள ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

நடனமாடினார் - ஐயா - நடனமாடினார்.

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார்தில்லை நாயகாபொன் னமபலநதனில
தாகுஜணுத - தகஜமதரி-தகஜணு - தகதிமி-தித்தோம - தத்தளாங்கு
தகதளாங்கு - தகதிக - ததிங்கிணதோமென று (நட)

சரணங்கள்.

முத்திமடநதை சிததிக்கச சிததிக்க
மோகவலேகள பததிக்கப் பத்திக்க
பததாகள் மனது திததிக்கத திததிக்கப்
பாதசசிலமபு சததிககச சததிககப்
பனிமதி சடையாடப் பதஞசலிமாமுனி மறைபாடப்
பணணவாகள கொணடாடப் பாலகிருஷணன மததளமபோட(நட)

ராகம - வஸந்த ; தாளம - அட.

பல்லவி.

நடனமாடினா-வெகுநாகரீகமாகவே
கனக சபையில ஆனநத (நடன)

அநுபல்லவி.

வடகைலேயிலமுனனாள மாமுனிககருள செயதபடி
தவருமல தில்லேப்பதியிலவநது
தைமாசததில் குருபூசததில பகலநேரததில (நடன)

சரணம்.

அஷடதிசையும கிடுகிடெனறு-சேடனதலேநடுங்க
அணடமதிரக் கஙகைத்துளிசிதர பொனனுடைவாகொணடாட
இஷடமுடனேகோபாலகிருஷணன பாட சடையாட
அரவ படமாட-அதில நடமாட-தொநதோமெனறு-பதவிகள
தநதோமெனறு (நடன)

தோம-தகிட தகஜெம-தகணம-தரிகும-தரிதீம-திமிததகஜம
தகிணம-தரணமதக-தஜஜணுஜஜணு-திததாம திததாம
திததாஹுத-தஜ்ஜணு-தணநத-மஙகுமஙகு-தையதையதக
ததிமிகிட தக-தகதிமிதசஜணு-தாகிட தகதாம
தக்கிட-தகதையென (நடன)

ராகம் - யமுனுகல்யாணி ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினர்-அம்பலந்தனிலே-பொன் னம்பலத்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினா-அயனும் மாலும் பாடினா
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தபோகருள
தந்தோந் தநதோமென்று-தொந்தோந் தொந்தோமென்று (ஆன)

சரணங்கள்.

பதஞ்சலிமா முனியை — நோக்கிப்
பாரத்தபோகள் குறையைப் — போக்கி
இதமகிதமென றறிவை — நீக்கி
ஏசமாகக் காலைத் — தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாள மதிர — முழங்க
வளரும்பரமத கணங்க — ளிலங்கத
தததிமிதககிட தோமென — றிலங்கச்
சபையுந்தலங்கச சதங்கை — குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன பணியும் — பாதன
பாரத்தபோகள் வரப்பிர — சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ் சீல — போதன்
சுந்தராதூதன அம்பிகை — நாதன (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவ தரிசனங்கொடுக்க இனைக்குத்தான சித்தமிரங்கிறதோ வென்று சொல்லுவார்.

ராகம் - யமுனகல்யாணி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சித்தமிரங்கிறதோ யானமுனசெய தவமுந்திறதோ.

அநுபல்லவி.

அத்தா பரி சுத்தாவுன னுடல்காண வந்தேன் (சித்த)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபோக்கும எனனைச சதுரமறையவராக்கும
போதா தில்லை நாதாவுன னுடல்காணவந்தேன்
எனனையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன னுடல்காணவந்தேன் (சித்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதா பதஞ்சலியாரேத்துரு
சிலா திரி சூலாவுன் னுடல் காணவந்தேன
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன் னுடல்காணவந்தேன் (சித்)

சிந்து.

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிகொடுத்துக கடாக்ஷிததபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பமபெருகிய வனபருடன
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியாகைதொழு தாதரவாய
அங்கம்புளகிதமாய்ச-செமபொன.

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவா அக்கினியில குளிததெழுநது கனகசபையில வநது மனமுருகி ஆனநதபபெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூாததியையும கோவிநதராஜனையும சோததுத் தோத்திரம் செய்கின்றார.

ராகம - சுரடி , தாளம - சாபு.

பல்லவி.

தில்லையமபலததானைக் கோவிநதராஜனைத
தரிசிததுக்கொண்டேனே (தி)

அநுபல்லவி.

தொல்லுலகமும படியளாநது மனதுககேறகும
தொண்டாகலிகள்தீரக் கருணைப்பொழியுமெஙகள் (தி)

சரணங்கள்.

தும்பைபபூமாலைகள தொடுததுக்கொடுபபதிஙகே
துளஙிக்கொழுநதெடுததது தொட்டுககொடுபபதஙகே
அமபலரஹஸியம அறிநதுகொள்ளுவதிங்கே
அஷ்டாக்ஷரமென்று அனபுசெய்வதுமங்கே (தி)

பிட்டுவடையுடனே நைவேத்யமுமிங்கே
புளியோதனம தயிரன்னம படைப்பதங்கே
கொட்டுமுழக்குடனே கூத்தாடுவதிங்கே
குரட்டைவிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதுமங்கே (தி)

தேவாரமும்திரு வாசகப்படிப்பிங்கே
திருவாய்மொழியோதி ஸேவித்திருப்பதங்கே
நாவில்பஞ்சாக்ஷரம நாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
நாராயணாவென்று நமபிக்கொள்வதுமங்கே (தி)

சொல்லரியாததிருக் கூட்டம்கூடுவதிங்கே
தோத்திரததுக்கேற்கக கருடஸேவையுமஙகே
அல்லும்பகலும்அன்ன தானசிறப்பிங்கே
அய்யங்காரகள்கூடு மாரவாரமங்கே (தி)

தேனும்புழுகும்பாலும் தேடிக்கொள்ளுவதிங்கே
சிறக்கப்பணிகள்பூட்டும சிங்காரமுமங்கே
மானுமழுவுடனே மகிழ்ச்சிகொளளுவதிங்கே
வலம்புரிசஙகு சக்ரமுமதரிப்பதஙகே (தி)

பரமசிவனேயென்று பாடிககொள்ளுவதிங்கே
பாலகிருஷ்ணாவென்று பணிநதுகொளளுவதஙகே
அருமறை பொருளுகககெட டாதவடிவமிஙகே
ஆனநதமூாததியென்று ஆதரிபபதுமங்கே (தி)

ராகம — சரசாஙகி; தாளம — ஆதி.

பல்லவி.

உனது திருவடி நமபிவநதேன—எனக்
கொருவருமில்லைநா னேழை (உனது)

அநுபல்லவி.

அனுதினமும் பொனனமபலநதனிலே
ஆடியபாதரே யெனசுவாமி. (உனது)

சரணங்கள்.

இரவும்பகலும விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும்நானதை
மரித்துமிப்படிபர தவித்திடலானேன
பாாக்கலாமோபால கிருஷ்ணனபோறறும்பரனே
பரமதயாநிதியே நின்பகதியைத்தநது
சிததமகிழ்நதிடக் கரையேற்றிடுவதுனபாரஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம சரணம் (உனது)

ராகம் - சக்கரவாகம், மிஸ்ரஜாதி ; தாளம் - ஜம்பை.

பல்லவி.

அறிவுடையோர்பணிநதேத்தும் தில்லைக
கனகசபாபதியே எனையாளும் (அறி)

அநுபல்லவி.

மறைமுடியுந்தேடி யறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவா சகரறிந்ததெப்படி (அறி)

சரணங்கள்.

கனவிலும் நினைவிலும் விஷயாதிசம சாரக்கடலி
லழுந்திக்கரையேறவும வழிகாணேன்
மனமிரங்கிக்ருபை செய்திடவேணும-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன் தொழுதேத்தும-அமபலவாணு
உனைமறநதிடப்போமோ- உன்னடியார்களைப்
பணிவீரென றுரைததிடு முண்மையை யின்னமுமறியேன
மனைவிமக்கள்தன தானியமெனறிந்த
மாயவலைகருள் சிககி மயங்கினேன் தபங்கினேன் (அறி)

ராகம் - நவரோஸ ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ.

அநுபல்லவி.

பதஞசலிவியாக்கிர பாதருக்கன்று பாதமெடுததாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்)

சரணங்கள்.

காளியுடன்வாதாடியே கனகசபையிலநின்றநீ
கனகசபைதனிலநின று-ஒற்றைக்-காலைததூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)

பொங்கவேபரமானநதகடபம் பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகுமபத்திலவருகவே ஐயன-பொனனமபலத்தைசசேரவே (தி)

குடத்தில்கங்காதீர்த்த மெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம் பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிரநதமனதுஆகவே (தில்)

அத்தர்புனுகு வாசனையுடனாகுதிஹோமம பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஜகதீசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில்)

ராகம் - ஸுராடி ; தாளம் - ஜம்பை.

பல்லவி.

கனகசபைத் திருநடனம் கண்டுகளித் தானந்தமடைந்தேன்.

அநுபல்லவி.

சனகசனந்தன முனிவர்கள்பாடச
சதுர்முகதேவனும தாளங்கள்போடத்
தினமுமூவாயிரம பேர்களுங்கூடத்
திக்கிடதைய்யதித்தோம் தத்தோமெனறு (கனக)

சரணம்.

நந்திபிருங்கிசிவ கணங்களுமகூட
நாரதர்தும்புரு சஙகீதங்கள்பாடப்
பந்திபதஞ்சலி யமராகொண்டாடக்
கோபாலகிருஷ்ணனு மததளமபோட (கனக)

ராகம் - பூரணசந்திரிக ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

பாதமேதுணை ஐயனே-நின
பாதமேதுணை ஐயனே.

அநுபல்லவி.

பாதமேதுணை யலலால வேறொரு
சேதிகளு நானறிந் திலேன (பாத)

சரணம்.

பாலனுக்கருள் செய்த பராபரன
பாலகிருஷ்ணன கவிக்குத்தயாகரன
சீலமுள்ள சிவ காமி மனோகரன
கோல நடயபுரி ரஞ்சித குஞ்சித (பாத)

ராகம - ஸரஸ்வதிமனோஹரி , தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

வந்தாலும வரட்டும-ஜனனம
தந்தாலும தரட்டும-சாமி,

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் சிவசாயுச்சியம். (வந்தா)

சரணம்.

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ,
தவமேவுந்தென புலியூர்வாழும
தாண்டவனேயென ஞணடவனே-இந்தப்
பவக்கடல்தாணடி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகு தூரமல்லமுக்தி (வந்தா)

ராகம் - ஆரபி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும.

அநுபல்லவி.

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்
னமபலவாயின னம்பலயோனியில் (பிற)

சரணம்.

எண்பத்துநாலு லட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந் திறந்ததோ
புண்பட்டதுபோதும்போதும் - இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
நண்பற்றிடுமனைவி மச்கள்வாழ்வினில்
நாள்கடோறுமமனவி லாசம்கழிநததும்
இன்பததுடனேகோ பாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்திய ஜக தீசனே நடராஜனே. (பிற)

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாள னுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிகொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்யநன்றன்னநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மையநன்றன்னவொண்கண்மலைமகள் கண்டுமகிழ்ந்துநின்று
நெய்யநன்றன்னநெறியுமவிர்கொத்தநீலமணிமிடற்றான்
கையநன்றன்னவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
றேனொத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சுற்றுமமரா சுராபதிநின் றிருப்பாதமல்லாற
பற்றொன்றிலோமெனறழைப்பப்பரவையுணஞ்சையுண்டான
செற்றங்கனனங்களைததீவிழித்தானறில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண் கண்டகணகொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்ததெழுநதசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைததமனத்தவா வாழுகினறதில்லைசசிற்றம்பலவன
முத்துமவயிரமுமாணிக்கஙகதன்னுள்விளங்கியதூ
மத்தமலாகணடகண்கொண்டுமெறறினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிருத்துததனதோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தாாப்பமலைமகள்கோனசிரிதது
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதிததவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக் கொணடாய்போறறி
யூறறாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசததத் தொலியேபோற்றி
ஆற்றாகியஙகே யமாநதாய்போற்றி
ஆறஙகநாலவேத மானாய்போற்றி
காறறாகியெஙகும கலநதாய்போற்றி
கைலைமலையானே போறறிபோறறி.

பிசசாடலபேயோ டுகநதாய்போற்றி
பிறவியறுககும பிரானேபோறறி
வைச்சாடனனறு மகிழ்நதாய்போறறி
மருவியெனசிநதை புகுந்தாய்போற்றி
பொயச்சாாபுரமூனறு மெய்தாய்போறறி
போகாதெனசிநதை புகுந்தாய்போற்றி
கசசாகநாக மசைநதாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூனறு மெய்தாய்போற்றி
மருவியெனசிந்தை புகுந்தாய்போற்றி

யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
　　யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி
திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி
　　தேசம்பரவப் படுவாய்போற்றி
கருவாகியோடு முகிலேபோற்றி
　　கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்று மருந்தேபோற்றி
　　வந்தென்றனசிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
யூனத்தைநீக்கு முடலேபோற்றி
　　யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி
　　தேவர்க்குந்தேவனாய் நின்றாயபோற்றி
கானத்தீயாட லுகந்தாயபோற்றி
　　கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்ற வுலகேபோற்றி
　　யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
　　பெயராதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
நீராவியான நிழலேபோற்றி
　　நேர்வாரொருவரையுமில்லாயபோற்றி
காராகிநின்ற முகிலேபோற்றி
　　கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி
　　தேவரறியாத தேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சி புணர்த்தாய்போற்றி
　　போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
பலலுயிராய்ப்பார்தோறும் நின்றாய்போற்றி
　　பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி
　　கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகி நின்றாயபோற்றி
　　பாவிப்பார்பாவ மறுப்பாய்போற்றி

யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகி நின்றாய்போற்றி
கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா திருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத் தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழானவொருவாபோற்றி
யமையாவருநஞ் சமாந்தாய்போற்றி
யாதிபுராணனாய் நின்றாய்போற்றி
கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவா யிறவாய்போற்றி
முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவர்தொழுந் தேவேபோற்றி
சென்றேறியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
யாவாவடியேனுக் கெல்லாம்போற்றி
யல்லல்நலிய வலந்தேன்போற்றி
காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி
நீளவகல முடையாய்போற்றி
யடியுமுடியு மிகலிபோற்றி
யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி
கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி
கோயிலாவென்சிந்தை கொண்டாய்போற்றி
கடியவுருமொடு மின்னேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி

எண்ணிலங்கைக் கோன்றன்னைப்போற்றி
யிறைவிரலா லவைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணிசையின்சொற் கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கண்ணுயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சிந்து.

அம்பலமேவிய சமபிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவா ழந்தணரு முடனசெல்லச சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிகரத்தார கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோ யுட்புக்கா ருலகுய்ய நடமாடும
எல்லையினை தலைப்பட்டார் யாவாகளுங் கண்டிலரால்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார நாயனாரென்றும், இடையில் நந்தமா முனியென்றும வழங்குகின்ற நாளைப்போவார தில்லை மூவாயிரமுனிவர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார. அதறகப்பாலவரைக் கண்டபோகளில்லையென்று பெரியபுராணம பாடியருளிய சேக்கிழார சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறார். அநதத் திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர், புரட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனக சபையில வந்து கற்பூரசோதியைப்போற் றோன்றிய சிவசாரூப்பிய த்தை யடைந்தாரென்று உபமனனிய மகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலா சத்திலேயும சொல்லப் படடிருக்கினறது.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அநதணர்க ளதிசயிததா ரருமுனிவா துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டா தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மறைபுரையுந துணையடிக டொழுதிருக்க
அந்தமிலா வானநதப் பெருங்கூதத ரருள்புரிந்தார.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள். முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதா தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப் போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும படியாகத் திருவருள் புரிந்தார.

இதுவுமது - விருத்தம்.

மாசுடம்பு விடத்தீயின மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யமபலவா தாளடைந்தார
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருநாளைப் போவாரும
மாசகல முயன்றுதிரு நடங்கண்டு மகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருநத உடலமாகிய மாசு தீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞசனமாடி யெழுநது குறறமறற பிராமண முனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்நது தீவினையாகிய கயிறு அறுமபடி தில்லை மூவாயிரமுனிவாகள போற்றிசெய்துகொணடிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து - விருத்தம்.

பங்கய மாதவா வாழி பாாமகளுமையாள் வாழி
செங்கண்மா லயனும் வாழி தேவர்கந தருவா வாழி
தங்குநான் மறைகள் வாழி தாரணி யரசா வாழி
பொங்குநூல் வல்லாா வாழி புண்ணிய ரென்றும வாழி.

மங்களம்.

ராகம - அசாவேரி ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவாக்குச சுபமங்களம

அநுபல்லவி

இருடிகளிதுவரி தரித்திசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்தன
பரவுமும்பர்சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனுடேயம்பலத்தில கதித்திடும் (திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந் திருக்கோவைபாடினவர்க்கும்
சீகாழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக் குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முயாகலைகட்கும்
உரகர்பதிக்கு-முவணபதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியர் முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர் முதலனைவர்க்கும். (திருநா)

திருநாளைப்போவாரெனனும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக் கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுந் தில்லை யம்பலத்தி லன்பு
 சேர்க்கும்மித் தமிழ்ப்பாடக்
கார்மேவு மேலைக் கோபுரவாசல்
 கற்பகப்பிள்ளையார் காப்பாமே. (க)

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

சாக்கரைமோதகந் தேங்காயுங்கொண்டு
 சந்நிதிமுன் பாகத் தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளை யாரை வேண்டி
 முழங்கிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௨)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின் முதுகேறிவந்து
 கும்பமுனிக்கு வருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன் பீஜாக்ஷரத்தைப்
 பாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௩)

கங்காதேவிக்குக் கைகூப்பியாருங்
 கையிலெடுத்துள்ளே பானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவ காமிசந்நிதி
 சார்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௪)

கருதுஞ்சுருதிக் கெட்டாதசிவ
 காமசுந்தரி வாசலிலே
விருதுபேசியே சிறுகுழந்தைகள்
 வேதம்படிக்குது பாருங்கடி. (௫)

நாலுபுறத்திலுங் கோபுரமாமதி
னடுவிலெலங்கிறு மாளிகையாம
காலோராயிரங் கொண்டொருமண்டபம
கட்டியிருக்குது பாருங்கடி. (௬)

தூயமறைமுத லாராயந்து இங்கே
துலங்கியமூவா யிரமுனிவா
ஞாயம்பொருந்திய தேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௭)

சாந்துப்பொட்டு தளதளென்னநல்ல
சந்தனவாடை குமுகுமென
கூந்தலழகிக காரிகையெல்லாங்குலைக
குவித்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (௮)

அஸ்தகடகம பளபளென்னசொல்லும
அரைநூன்மாலை தளதளென்ன
விஸ்தாரமாக மினுங்கொண்டுகையை
வீசிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௯)

கைதனில்விபூதிப் பையுங்கொண்டு அவா
கண்டத்திலருத்திராட்ச மாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள் செய்கின்றதீக்ஷதா
வாழ்க்கும்மி யடியுங்கடி. (௧௦)

கோவிலுக்குநாலு போகளுண்டாம அவா
குறித்தமுறையாய்ப் பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவா வேறொருவாவசப
படுத்துவாரென்றே கும்மியடி. (௧௧)

ஆண்டுக்குள்ளாறபி ஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரண்டு திருநாளாம
வேண்டிவந்தவா கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௧௨)

பூமிபுகழ்ந்திடுந் தில்லைப்பதி அது
பூலோகக்கயி லாசமென்று

தாமரைப்பூவினில் வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயாரசந்நிதி பாருங்கடி. (கங)

மூலத்தானத்தைக் கண்டாயேநல்ல
முத்தியிதுவென்று கொண்டாயே
காலெடுத்தாடிய சித்சபேசனைக்
கண்டுதரிசிப்போம் வாருங்கடி. (கச)

தில்லைமாகாளியோ டாடிவர அவள்
சித்தங்கலங்கித் தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படி யென்றொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார் பாருங்கடி. (கரு)

நெற்றியிலேவாளை முத்துதிர்ந்துமெத்த
நேத்தியத்தாயப்பரந் தோடிவர
பத்தியுடன்பொன் னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மி யடியுங்கடி. (கசா)

தித்தியென்றீச னடனம்புரியமெய்த்
தேவர்கள்பூமழை தான்சொரிய
மத்தளங்கொட்டியே கோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி. (கஎ)

சிதம்பரமென்று சொல்லாமலேயிதைச்
சித்திரகூட மென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடு மையங்கார்கள்வந்து
நின்றிருக்கிறார் பாருங்கடி. (கஅ)

காணிக்கைகொண்டு வாருங்கடியிந்தக்
கனகசபையைப் பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர் புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (ககூ)

அன்னமுடன்பால் தேங்கனியுஞ்செய்யும்
அபிஷேகமுண் டென்னாளும்
பொன்னம்பலந்தனில் சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மி யடியுங்கடி. (உ0)

முததியளிததிடுஞ சநநிதிககுசசொலலுமம
  மேளமுநதாளமு மேதுககடி
சததபொருகிய கணடாமணியோசை
  சநநிதிககோவையாம பாருஙகடி. (உக)

புட்டுவெடையுந தேனகுழலுமமணப்
  புததுருககுநெயச சமபாவும
சட்டபபடிதவ றாமலையன
  சநநிதிக்கோவையாம பாருஙகடி. (உஉ)

சுறறிவநதுசசியைப பாருஙகடிசெகச
  சோதிமயககமப மொனபதடி
தததுவஙகளகொண ணூற றாறுங்கூடிச
  சமைநதசபையைப பாருஙகடி. (உங)

பாவிகள்கணணுககுச செபபோடுவுறறுப்
  பாாததாறபததரை மாறறுததஙகம
கோவைபாடிய மாணிககவாசகா
  கோவிலழகையும பாருஙகடி. (உச)

அஞசெழுததாலே மதிலுணடாமபர
  மானநதககுமபமு மஙகுணடாம
அஞசெழுததுப்படிக கபபாலைபிாம
  மானநததாண்டவம பாருஙகடி. (உரு)

கோடியுகநதவஞ செயதாலுமிநதக
  கோவிலைப்பாாக்க முடியாது
ஆடியபாததைதக கண்டாருககிணை
  யாரெனறுசொலலுவோம பாருங்கடி. (உசா)

நெறறியிலேதிரு நீறணிநது எனறும
  நிஷகளமாகிய சிறசபையில
திததிககவேசிவ நாமத்தைப்பூசிக்குந
  தீட்சதாகூட்டததைப் பாருஙகடி. (உஎ)

வெட்டவெளியிற் றிரைதிறநதுயாாக்கும
  வேதியாதீபமும் காட்டிவா

சட்டமுள்ளசிவ சிதம்பரமென்று
சாய்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (உஅ)

தில்லைவெளிதனைக் கண்டேண்டியென்றன்
தேகம்பரவசங் கொண்டேணடி
அல்லலறவாசலி னின்றேணடிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (உகூ)

ஆகாயலிங்கந் தனைத்தான் கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமலி னின்றேணடி
ஏகாந்தமாக விருந்தேணடியென்
தேகத்தைத் தொலைத்தது பாருங்கடி. (ஙO)

சித்தஞ்சிதம்பர பாச்சுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம் போச்சுதடி
சுத்தப்பிரம்மம் மாச்சுதடியதைச்
சொல்லத்தெரியுமோ பாருங்கடி. (ஙக)

சாதிபேதங்க ளற்றேணடியிந்த
சாஸ்திரமனைத்தையும் விட்டேணடி
போதமயக்கந் தொலைத்தேணடியன்பு
பொருந்தக்கும்மி யடியுங்கடி. (ஙஉ)

நாடுந்தைப்பூரண பூசத்திலே தில்லை
நாயகனற்குரு வாரத்திலே
ஆடியநாடகம் பாம்பும்புலிதனைக்
காமென்றுகும்மி யடியுங்கடி. (ஙங)

சஞ்சிதக்காமத்தை விட்டேணடிபவ
சாகரத்தையொழித் திட்டேணடி
குஞ்சிதபாதத்தைத் தொட்டேணடிமனங்
கூர்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (ஙச)

சொல்லும்பொருளையு மற்றோமுன்னே
துன்பமனைத்து மொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையு மற்றோமே தில்லை
யானந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (ஙரு)

விதியினெழுத்தைக் கிழித்தாச்சுமுன்னே
விட்டகுறைவந்து கொட்டாச்சு
மதியமிர்தமு முண்டாச்சென்று
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி (௩௬)

கோவிலுக்குள்ளே யனேகமுண்டு அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச் சொல்லுவீரே
தேவரகசியம் பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (௩௭)

சண்டேஸ்வரர்தமைப் பாருங்கடியந்தச்
சந்நிதிக்கைகையைக் கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழு மழகாவாசலில்
வாழிபாடுவோம் வாருங்கடி. (௩௮)

வீட்டுக்கவலைகள் விட்டொழியாமெய்த்த
வீம்புகள்பேசியே வீணிலோ
பாட்டைப்படித்தானுஞ் சிதம்பரம்வந்த
பலனதல்லவோ பாருங்கடி (௩௯)

புத்திரபாக்கிய மெத்தவுண்டாம்பாக்கியம்
பொன்னுமணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணனைநினைந்து
பணியக்கும்மி யடியுங்கடி (௪0)

சிதம்பரக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கின் அடிமுடியும்நீ
மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டல மிரண்டேழும்நீ
பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க் குயிரும்நீ பிறவும்நீ யொருவநீயே
பேதாதி பேதம்நீ பாதாதி கேசம்நீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே
பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ யொளியும்நீ போதிக்க வந்தகுருநீ
புகழொணா கிரகங்க ளொன்பதும் நீயிந்த புவனங்கள் பெற்றவனும்நீ
எண்ணரிய ஜீவகோ டிகளீன்ற வப்பனே என்குறைக ளார்க்குரைப்பேன்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௧)

மானாட மழுவாட மதியாடப் புனலாட மங்கைசிவ காமியாட
மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரமனாட
கோனாட வானுலகு கூட்டமெல் லாமாட குஞ்சர முகத்தனாட
குண்டல மிரண்டாட தண்டைபுலி யுடையாட குழந்தை முருகேசனாட
ஞானசம் பந்தரொடு யிந்திரா பதினெட்டு மினியட்ட பாலகருமாட
நரைதும்பை யறுகாட நந்திவா கனமாட நாட்டியப் பெண்களாட
வினையோட உனைப்பாட யெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடி ஆடிவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௨)

சடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற வுருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி
காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம்
உடலென்ற கும்பிக்கே உணவென்ற யிரைதேடி ஓயாம லிரவுபகலும்
உண்டுண் டுறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது ஒருபய னடைந்திலேனே
தடமென்ற மிடிகரையில் பந்தபா சங்களெனும் தாபரம் பின்னலிட்டு
தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய்
இடையென்று கடையென்று ஏனென்று கேளா திருப்பதுன் னழகாகுமோ
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௩)

பம்புசூ னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம் வசியமல்ல
பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல

அம்புக் குண்டுகள்விலகப் பொழியுமந் திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல
அனபோடு செயகின்ற வாதமோ டிகளல்ல அரியமோ கனமுமல்ல
கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங் கூறிடும வயித்தியமல்ல
எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்க ஏதுளவு புகலவருவாய
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௪)

நொந்துவந் தேனென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும செவியென்ன மந்தமுண்டோ
நட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்ததமுந் தஞ்சமென றடியைப் பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானே
விந்தையும ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும உனையே புகழுதே வேடிக்கை யிதுவல்லவோ
யிந்தவுல கிரேழு மேனளித்தாய சொல்லு இனியுன்னை விடுவதில்லை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௫)

வழிகண்டு உன்னடியைத துதியாத போதிலும வாஞ்சையில லாதபோதிலும்
மாலாய மாய்ககோயில சுற்றாத போதிலும வஞ்சமே செய்தபோதிலும்
மொழியெகனை மொகனையில் லாமலே பாடினும மூர்க்கனே முரடாகிலும்
மோசமே செயயினும தேசமே கவரினும முழுகாமி யேயாகினும்
பழியெனக கல்லவே தாயதந்தைக் கல்லவோ பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ
பாரறிய மனைவிககி பாதியுட லீந்தநீ பாலனைக காககொணாதோ [தோ
யெழில பெரிய அண்டங்க ளடுக்கா யமைததநீ எனகுறைகள தீர்த்தல் பெரி
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௬)

அன்னைதந் தைகளென்னை யீன்றதற் கழுவனோ அறிவிலாததற் கழுவனோ
அலலாமல் நானமுகன் தனையேநோவனோ ஆசைமூன் றுக்கழுவனோ [னோ
முனபிறப் பெனன வினைவந்து மூளுமென றழுவனோ முததிவருமென் றுணர்வ
தனைநொந்தழுவனோ உனைநொந்தழுவனோ தவமென்னவென றழுவனோ
தையலாக் கழுவனோ மெய்வளர்க்க அழுவனோ தரித்திர திசைக்கழுவனோ
இனனமென் னப்பிறவி வருமோவென் றழுவனோ வெல்லா முரைக்கவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௭)

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ் சறுத்தனோ கன்னியர்கள் பழிகொண்டனோ
கடனென்றுபொருள்பறித தேவயிறெரிந்தனோ கிளைவழியில முள்ளிட்டனோ
தாயாரு டன்பிறவிக கென்னவினை செயதனோ தந்தபொரு ளில்லையென் றனோ
தானென்று கெர்விதது கொலைகளவு செயதனோ தவசிகளை யேசினேனோ
வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருளபறிததனோ வாணரைப் பழித்திட்டனோ
வடவுபோ லேபிறரை சோக்கா தடித்தனோ வந்தபின் என்செய்தனோ

ஈயாத லோபியென் றேபெய ரெடுத்தனே எல்லாம பொறுத்தருளுவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனேயீன்ற தில்லேவாழ் நடராஜனே. (அ)

தாயாரி ருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன தமபிறவி யுறவுகோடி
தனமலே குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையாணடுமென்ன
சேயர்க ளிருந்தென்ன குருவாய் இருநதென்ன சீஷர்க ளிருந்துமென்ன
சித்துபல கற்றென்ன கீதமும் விரதஙகள் செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்னபலன எமனேலே ஒனறைக்கண் டுதடுக்க
உதவுமோ இதுவெலாம் சந்தைகூற வெனறுதான் உன்னிரு பதம்பிடித்தேன்
யாமீது வுன்மன மிருந்தாலு முனகடைக் கணபார்வை யதுபோதுமே
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனேயீன்ற தில்லேவாழ் நடராஜனே. (கூ)

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உனமனங சலலோ இருமபோ பெரும்பாறையோ
இருசெவியு மந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக் கழகுதானே [தானே
என்னன்னே மோகமோ இதுவென்ன சோபமோ இதுவோவுன செயகை
உன்னேவிட் டெஙகுசென் றுலுமவிழ லாவனை உனேயடுத துஙகெடுவனே
ஒகோவி துனகுறற மென்குறற மொன றுமிலே யுற்றுப்பாா பெற்றவையா
என்குற்ற மாயினும உனகுற்ற மாயினும இனியரு ளளிக்கவினேவாய
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனேஈனற தில்லேவாழ் நடராஜனே. (ய)

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவவாய்குருச சநதிரன சூாயனிவரை
சற்றெனக் குளளாககி ராசிபனி ரணடையும் சமமாய் கிறததியுடனே
பனியொத்த நக்ஷத்தி ரஙகளிரு பததேழும பககுவப் படுததிப்பின்னுல
பகர்கினற கரணஙகள பதினொனறையுமவெட்டிபபாரையுமஅத[illegible]
கனிபோல வேபேசி கெடுவினேவு வினேககினற கசடர்கனே யுஙகசக்கி [மபனுக்கி
கர்த்தனின் தொண்டராமதொண்டர்க்குததொண்டரினதொணடாகளதொழு
இனியவள மருவுசிறு மணவைமுனி சாமியெனே யாள்வதினி யுனகடன்காண
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனேயீன்ற தில்லேவாழ் நடராஜனே. (யக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர நடராஜா

பஞ்சாட்சர மகிமை.

வசியசிவ சங்கரா வசியகங் காதரா வசியகை லாசவாசா
வசியபணி யணியுரா வசியமான மழுகரா வசியசிவ காமிநேசா
வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவ னேஸ்வரா வசிபதும நடனபாதா
வசியகரி யுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிர மாலை யழகா
வசியமதி முடியழக வசியபசு பதியழக வசியவென மனதில்பாசா
வசியமுந் நூலழக வசியவெண் ணீறழக வசியமறை பரவுமழகா
வசியவென யுனையனு தினம்போற்று மடியார்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (க)

சிவயநம வென்றுதின மூழ்கியுரு வேற்றுவார் செய்தொழி லெல்லாம்வசியமாம்
ஜெகவசிய மாம்சகல முகவசிய மாம்செய்ய சித்துகளெல்லாம் வசியமாம்
வயநமசி யென்றுவுரு மாட்டுவார் சத்ராதி வாளுட விட்டபந்தாம்
மடங்காத பூதபே தம்பசா சிவையெலாம் வளர்குலா லனதிகிரியாம்
யநமசிவ வயநமசி சிவயநம வெல்லாமுன னடன மன்றே
இவ்வுலகம் பொருளுதவி அவ்வுலக மருளுதவி யீயவிரு தெய்வமுளவோ
அவுணாதி புவனாதி கௌணாதி முத்தர்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (உ)

புல்லாய்ப் பிறந்தாலு மிருகாதி ஜனனங்கள் பசியாறி மகிழுமன்றே
பூண்டாய்ப் பிறந்தாலும்புலத்தியார்கள் கொண்டுசில பிணிதீர்த்துப் புகழுவா ரன்றே
கல்லாய்ப் பிறந்தாலும் நல்லவர்கள் மிதிகொண்டு காட்சிக் குறுத்துமன்றே
கழுதையுரு வந்தாலும் ஆவெனக் கத்திறல கைக்கண்ட சகுனமென்பார்
எல்லாமி லாமலே யிப்பிறவி தந்தென்னை யேங்கவிட் டகலவின்றாய
எத்தனை அன்னையின மெத்தனை தந்தையின மெத்தனை பிறவிவருமோ
அல்லலெனு மாசறுத்த தாட்கொள்ளுந் தெய்வமே அப்பனே தில்லைநகர்வாழ்
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (ங)

கல்லாத மூடரைக் கயவரைக் காமுகரைக் கன்னெஞ்ச வஞ்சரிவரை
கற்றுமறி வில்லாத மோழையைக் கோழையைக் காசகலைத துண்டபேரை
பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள் போனறவரை பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை
பூமியிற் பிறருக்கு இடுக்குமுயல் வோர்களை பிணமொத்த பேரைப்பலரை
நலலா ரெணககவிகள சொலலியலை யாமலநா ஞனாவ தென்றுசிவமே
நானனறி நீயேது நீயனறி நானேது நானுயு ரைததேது
அல்லிலும பகலிலும நீயிலா தசையேது அருளமடை திறந்ததிலலை
அதிபதீ ஜனசாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (௪)

ஜெகமெட்டு திசைகளுங கிரிகளபல தெய்வமும செமபொனமணி மாடமேடை
சேயன்னை தந்தையும நானெனற ஆணவமு செலவமும வலலசிததும்
மகிடேறு மெமனுககு முனவநது உதவுமோ புறதிக்கு விததுமுளதோ
மூவாசை விட்டுகளி சருகாதி தினறுமும முனசெயத வினையகலுமோ
யிகமுனிய சுகபோகம ாசநீ காணுது
இருளேது வெளியேது விளையேது சுனவுமேது
அசவுறவு பற்றற்று துறவுறவு முற்றுமற ஆரியாகள பரவுதிலலை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (௫)

திருசசிறறமபலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜோதிமயம்.

இநதிராதிமுதன்முனிவா கொணடாடுஜோதியெணடிசைகாவ லோரவணஙகுஜோதி
யிமையவா வுதவலலி கணகணடஜோதியென இருவினை யறுசகுமஜோதி
சாலோக சாமீப சாரூப மளவிடா சாயுசய ஜோதியிதுவே
சிந்தையில நினைமைபபோது ஐமபூத சாடசியாய தெரிசனஞ செயதபோசகு
செயவினை யேவலகொடு சூனய முதல பிணடெலாம செனமாநதிரத்துமணுகா
நந்தியொடு புலியரவு மூவாயிரமபேருமஞானமுகனும விணடுநடுவே
நற்சிற்சோதி நவஜோதி சிவஜோதி யெனனமமைசிவ காமியுறவே. (௧)

பரிதிமதி திருவலம செயது தொழுஞஜோதி பங்கயன் வணஙகுஜோதி
பாரளந்தோன்தேடி காணுத ஜோதியது பார்பபதி கண்டஜோதி
சரியை கிரியாயோக ஞானமோ னத்தவர்கள் சதாநிஷடை செயயும்ஜோதி
ஜனகாதி முனிவர்மன மகலாத ஜோதியது சசசிதா நந்தஜோதி
விரிவான யெணபத்து நான்குலட் சஞ்ஜீவ பேதத்த மாந்தஜோதி
வினைப்பய னறிநதந்தக் கருவிடைப் போக்கியே வேடிக்கை பாாகும்ஜோதி
பருவமதி யிரவியொடு பஙகயனு மிந்தராதி பார்க்கவே கனகசபையில்
பண்டுநட னஜோதி விண்டுபர வுஞ்ஜோதி தில்லைச சுயஞ்ஜோதியே. (௨)

பிஞசுமதி நதியைமுடி மேறபூணட ஜோதியாம பணிமேலணிந்தஜோதி
பேசரிய மறையடியு நடுமுடியு மாஞ்ஜோதி பெணகொடி மணநதஜோதி
அஞசெழுத் தாயபஞச பூதமா யென்னுடற் காதார மானஜோதி
அகிலபுவ னஙகளும திககுத திகநதமும அஙகிஙகெ னுதஜோதி
தஞசமெனு மடியரது நெஞசைத திருத்தியே தன்னருள காட்டுஜோதி
தந்தைதாய் குருதெய்வம தாரமாய் மகவுமாய் தானுமா யோஙகுஜோதி
கஞசனொடு விஞசையனு மஞசவே கொஞசலொடு கனகசபை மீதுநாளும
கதித்த பெருஞ்ஜோதி துதிககப மபருஞ்ஜோதி கனகசபை சிவஜோதியே. (௩)

ஜாதிமத பேதமாம சழக்கறற முதியோர் சமுகததி லஙகுஜோதி
சதுர்மறையாம் வேதமொடு தொணணூற்றாறுதத துவமெலாம நின்றஜோதி

ஜோதிமலை மீதிற் சுயஞ்ஜோதி யாயசின்று சோதித் தழைக்குமஜோதி
சுழ்மா விருக்கும் சுகங்கண்ட மௌனியொடு சுமமாவி ருக்குஞ்ஜோதி
நீதிடல பேசிமத வாதமிடு மடையராது நெஞ்சைப் பிளக்குஞ்ஜோதி
நின்றசிலை னிறட்ட திக்கெல மிரவு பகல் னித்தமிடு நெடியஜோதி
மாதுமலை மஙகையொடு ஆதிசபை மீதிலவளர் மணிமந்தர தீபஜோதி
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மஙகைசிவ சாமியுறவே. (௪)

மாசிலா வாகம புராணமறை யாஞஜோதி மகவா யுதிததஜோதி
மன்னனது கிரிகையைத தளளவென றஜோதி மலைமகள தழுவுஜோதி
தேசமிட மாம்பொருள் வற்றவற ருஜோதி தென்னவனை வீழ்த்தஜோதி
தேவரிந் திரன்முனிவா அமரர்கின் னரருரகா தேடக்க ளித்தஜோதி
ஆசைவன் பாசமா மாயாசரக் கருணை யமுதன்பாக் குதவுஜோதி
அன்பாம் பணிப்பூணடு சிவசிவ வெனத்தேமபு மவாககே நடித்த ஜோதி
மாசின்மலர் சோலைகுளிர் தீயபுனற் றிலலைமாந திரசசபையி லிட ஙகும
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மநத்ரதது சுயஞஜோதியே. (௫)

திருசசிற்றமபலம்.

